2017. évi CLII. törvény

az uniós vámjog végrehajtásáról[1]

Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az ennek végrehajtására kiadott európai uniós jogi aktusok rendelkezéseiből eredő nemzeti feladatok ellátása érdekében, az Európai Unió belső piacának működése, valamint a vámbevételek biztosítása céljából, figyelembe véve az uniós vívmányokat, az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

1. A törvény hatálya

1. § *[A törvény hatálya]*

(1) A vámigazgatási ügyben az uniós vámjogszabályokat az e törvényben foglaltak figyelembevételével kell végrehajtani. E törvényt, valamint a Magyarországon alkalmazásra kerülő – behozatali vagy kiviteli eljárásra vonatkozó – nemzetközi szerződések rendelkezéseit kell alkalmazni az európai uniós jog által nem szabályozott kérdésekben az e törvény hatálya alá tartozó területen folytatott nemzetközi áruforgalommal kapcsolatos ügyekben, ha az a vámhatóság hatáskörébe tartozik.

(2) E törvény területi hatálya – a (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – Magyarország területére terjed ki.

(3) E törvény területi hatálya

a) kiterjed a nemzetközi szerződés alapján külföldön létesített magyar vámhivatalra,

b) nem terjed ki a nemzetközi szerződés alapján Magyarország területén külföldi vámhatóság által létesített szolgálati helyre.

(4) E törvény személyi hatálya – a Harmadik Részben meghatározott kivétellel – a vámhatóságra és az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) hatálya alá tartozó személyre terjed ki – ha rájuk a magyar jog irányadó –, ideértve a Polgári Törvénykönyvről szóló törvényben (a továbbiakban: Ptk.) meghatározott valamennyi szervezeti formát is.

(5) Ha a vámigazgatási ügy személyes jellege vagy a kötelezettség tartalma nem zárja ki, a kieső ügyfél helyébe a polgári jog szabályai szerinti jogutódja lép. Ha az ügy tárgya dologi jogot érint, a kieső ügyfél helyébe az üggyel érintett dologi jog új jogosultja lép.

(6) Eltérő rendelkezés hiányában az egyéb terhekre a vámra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha azok kiszabását, illetve beszedését jogszabály a vámhatóság hatáskörébe utalja.

(7) Ha vámjogszabály az áru tulajdonosáéhoz hasonló rendelkezési jogot említ, a rendelkezési jog tekintetében a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.

---

1 Kihirdetve: 2017. XI. 23.

2. Értelmező rendelkezések

2. § *[Értelmező rendelkezések]*

E törvény alkalmazásában

1. *adószabályok:* adót, adófizetési kötelezettséget, költségvetési támogatást a központi költségvetés javára megállapító törvények,

2. *egyéb terhek:* valamennyi olyan, az áru behozatalához kapcsolódó fizetési kötelezettség, amelynek kiszabása, beszedése, ellenőrzése a vámhatóság hatáskörébe tartozik, így különösen a jövedéki adó és az általános forgalmi adó,

3. *jövedéki termék:* a jövedéki adóról szóló törvényben ekként meghatározott termék,

4. *tartozás:* a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) által az adós részére közölt és az adós által – engedély nélkül – határidőre meg nem fizetett összeg,

5. *ügyfél:* az a személy, akit a vámjogszabályok alapján jogok illetnek meg, illetve kötelezettségek terhelnek, ügyfélnek kell tekinteni továbbá e feladata ellátása során a vámjogi képviselőt, a vagyonfelügyelőt, a felszámolót és a végelszámolót is,

6. *vámhiány:* a keletkezett vámok és egyéb terhek és az annál kisebb összegben közölt vámok és egyéb terhek különbözete, továbbá a keletkezett, de nem közölt vámok és egyéb terhek összege, ha az nem abból eredt, hogy a vámhatóság jogszabályt sértett, vagy a rendelkezésre álló adatokat helytelenül értékelte, ide nem értve az ellenőrzés nélküli elfogadás esetét; a vámigazgatási bírság kiszabása szempontjából vámhiánynak minősül továbbá a szabályok be nem tartása miatt lefoglalt és elkobzott termékek esetében a keletkezett behozatali vámok és egyéb terhek összege, továbbá a 179. § (7) bekezdése alapján megállapított egyéb teher különbözete,

7. *vámhivatal:* a NAV megyei (fővárosi) adó- és vámigazgatóságai és azok kirendeltségei, valamint a Kormány rendeletében meghatározott igazgatóságok,

8. *vámigazgatási eljárás:* a vámhatóság által a vámjogszabályok, illetve a vámjogszabályok alkalmazásával összefüggésben az ügyfél kérelmére vagy hivatalból indult eljárás,

9. *vámigazgatási ügy:* a vámjogszabályok rendelkezéseinek biztosítása érdekében a vámhatóság által a vámjogszabályok alapján hozandó döntés meghozatalára irányuló vámhatósági intézkedés, a vámellenőrzés, a jogsértés megállapítása, valamint tény, adat, állapot igazolása vagy nyilvántartás vezetése, illetve mindezeket érintő döntés érvényesítése,

10. *vámszerv:* a NAV vámigazgatási feladatot is ellátó szerve.

3. Eljárási alapelvek

3. § *[Alapelvek szerepe]*

A vámigazgatási eljárásokban – összhangban a vámjogszabályok rendelkezéseivel és az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkével – az eljárás minden résztvevője a rá irányadó szabályoknak megfelelően és az eljárás minden szakaszában az ebben az alcímben meghatározott alapelvek és alapvető szabályok érvényre juttatásával jár el.

4. § *[Jogszerűség elve]*

(1) A vámhatóság jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el.

(2) A vámhatóság a hatásköre gyakorlása során

a) a szakszerűség, az észszerűség, az ügyféllel való együttműködés és a jóhiszeműség követelményeinek megfelelően,

b) a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményét megtartva, indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül,

c) a vámjogszabályokban meghatározott határidőn belül, észszerű időben

jár el.

(3) A vámhatóság a szakszerűség és a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az eljárás valamennyi résztvevőjének a legkevesebb költséget okozza, és a vámigazgatási eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen.

5. § *[A hivatalbóliság elve]*

A vámhatóság a kizárólag kérelemre indítható eljárások kivételével a vámjogszabályok alapján hivatalból eljárást indít, amely során hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét, és a vámjogszabályok keretei között felülvizsgálhatja a saját döntését és eljárásait.

6. § *[Az ügyfélre és az eljárás egyéb résztvevőjére vonatkozó alapelvek]*

(1) Az ügyfél és a tanú, a hatósági tanú, a szakértő, a tolmács, a szemletárgy birtokosa (a továbbiakban együtt: eljárás egyéb résztvevője) a vámigazgatási eljárás során köteles jóhiszeműen eljárni és a vámhatósággal együttműködni, amely kapcsán magatartása nem irányulhat a vámhatóság megtévesztésére, az eljárás vagy a döntéshozatal késleltetésére.

(2) Az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell, a rosszhiszeműség bizonyítása a vámhatóságot terheli.

7. § *[A vámhatóságra vonatkozó alapelvek]*

A vámhatóság biztosítja, hogy a vámigazgatási eljárásban az eljárás egyéb résztvevője és az ügyfél a jogairól és a kötelezettségeiről tudomást szerezzen, előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását.

II. FEJEZET

4. Általános eljárásjogi rendelkezések

8. § *[Eljárási kötelezettség]*

A vámhatóság a hatáskörébe tartozó ügyben az illetékességi területén vagy kijelölés alapján köteles eljárni. Ha a vámhatóság központi vagy területi szerve az eljárási kötelezettségének nem tesz eleget, akkor a jogszabályban meghatározott felettes szerve az eljárás lefolytatására utasítja. Ha a felettes szerv nem intézkedik, akkor az eljárás lefolytatására a közigazgatási bíróság kötelezi a vámhatóságot.

9. § *[Joghatóság, hatáskör, illetékesség]*

(1) A vámhatóság a joghatóságát, hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból vizsgálja.

(2) Ha a vámhatóság hatáskörének vagy illetékességének a hiányát észleli, és kétséget kizáróan megállapítható az ügyben hatáskörrel vagy illetékességgel rendelkező hatóság vagy szerv, akkor a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában az ügyfél egyidejű értesítése mellett az ügyet 8 napon belül átteszi.

(3) Ha a 39. § szerinti kérelmet másik tagállam vámhatóságának kell befogadnia, akkor erről az ügyfelet tájékoztatni kell.

10. § *[Hatásköri, illetékességi vita]*

(1) Az ügyben illetékes hatóságok közül az jár el, amelynél az eljárás előbb indult meg.

(2) Ha ugyanabban az ügyben

a) a vámhatóság több szerve állapította meg hatáskörét és illetékességét,

b) a vámhatóság több szerve állapította meg hatáskörének és illetékességének hiányát, és emiatt az eljárás nem indulhat meg vagy nincs folyamatban, vagy

c) a vámhatóság több szerve előtt indult az eljárás, és az eljárást elsőként megindító szerv ismeretében sem állapítható meg az eljárásra jogosult szerv,

az érdekelt vámszervek kötelesek egymás között azonnal, de legfeljebb 3 munkanapon belül egyeztetni.

(3) Az egyeztetést az a szerv kezdeményezi, amelyiknél az eljárás később indult meg, amelyik hatáskörének és illetékességének hiányát később állapította meg, vagy amelyik szervnél az ügyfél az egyeztetés lefolytatása iránti kérelmét benyújtotta.

(4) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárás nem vezetett eredményre, akkor illetékességi vita esetén az eljáró szervet a felettes szerv a kijelölési kérés felterjesztésének beérkezésétől számított 15 napon belül jelöli ki, míg hatásköri összeütközés esetén az eljáró hatóságot a közigazgatási bíróság jelöli ki.

11. § *[Adatkezelés]*

(1) A kérelemre induló eljárásban vélelmezni kell, hogy a kérelmező ügyfél a tényállás tisztázásához szükséges személyes adatok – ideértve a különleges adatokat is – kezeléséhez hozzájárult.

(2)[1] A vámhatóság gondoskodik arról, hogy a törvény által védett titok és a törvény által védett egyéb adat (a továbbiakban együtt: védett adat) ne kerüljön nyilvánosságra, ne juthasson illetéktelen személy tudomására, és e védett adatok törvényben meghatározott védelme a vámhatóság eljárásában is biztosított legyen.

(3) A vámhatóság az eljárása során annak lefolytatásához – jogszabályban meghatározott módon és körben – megismerheti azokat a védett adatokat, amelyek eljárásával összefüggnek, illetve amelyek kezelése az eljárás eredményes lefolytatása érdekében szükséges.

12. § *[Adatok zárt kezelése]*

(1)[2] A vámhatóság kérelemre vagy hivatalból elrendeli az ügyfél, illetve az eljárás egyéb résztvevője természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését, ha

a) őt a vámigazgatási eljárásban való közreműködése miatt súlyosan hátrányos következmény érheti, vagy

b) ugyanazon tényállás alapján a jogerősen vagy véglegesen lezárt, vagy párhuzamosan zajló más bírósági vagy hatósági eljárásban az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője adatainak zárt kezelését rendelték el.

(2) A szakértő az (1) bekezdésben foglaltak szerint az igazságügyi szakértői névjegyzék nyilvános adatain kívüli természetes személyazonosító adatai és lakcíme zárt kezelését kérheti.

(3)[3] A vámhatóság

a) az adatok zárt kezeléséről szóló végzést kizárólag azzal közli, akinek adatai zárt kezelését elrendelte,

b) a természetes személyazonosító adatokat és a lakcímet az ügy iratai között elkülönítve, zártan kezeli és

c) biztosítja, hogy a zártan kezelt adatok az eljárási cselekmények során ne váljanak megismerhetővé.

13. § *[Nyelvhasználat]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámigazgatási eljárás nyelve a magyar.

(1a)[4] Az (1) bekezdéstől eltérően a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015. július 28-i (EU) 2015/2446. felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (a továbbiakban: FJA) 143a. cikke szerinti, a kis értékű szállítmányok szabad forgalomba bocsátására benyújtható vám-árunyilatkozaton az árumegnevezés megadható angol nyelven is.

(2) Ha a vámhatóság nem magyar állampolgár, a magyar nyelvet nem ismerő ügyfél ügyében magyarországi tartózkodásának tartama alatt hivatalból indít azonnali eljárási cselekménnyel járó vámigazgatási eljárást, a vámhatóság gondoskodik arról, hogy az ügyfelet ne érje joghátrány a magyar nyelv ismeretének hiánya miatt.

(3) A magyar nyelvet nem ismerő ügyfél – a fordítási és tolmácsolási költség előlegezése és viselése mellett – a (2) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben is kérheti, hogy a vámhatóság bírálja el az anyanyelvén vagy valamely közvetítő nyelven megfogalmazott kérelmét.

---

1 Megállapította: 2019. évi CXXVII. törvény 250. § (1). Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi CXXVII. törvény 250. § (2). Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Megállapította: 2019. évi CXXVII. törvény 250. § (3). Hatályos: 2020. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2021. évi LXIX. törvény 124. §. Hatályos: 2021. VII. 1-től.

14. § *[Kizárás]*

(1) A vámigazgatási ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akitől nem várható el a vámigazgatási ügy tárgyilagos elintézése.

(2) A vámigazgatási ügy elintézéséből kizárt az a személy, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, továbbá az, aki az ügyben tanúvallomást tett, az ügyfél képviselőjeként vagy hatósági tanúként járt el, a szakértő és a szemletárgy birtokosa.

(3) A vámigazgatási ügy elintézésében nem vehet részt az a szerv, amelynek a vezetőjével szemben kizárási ok merült fel.

(4) A vámigazgatási ügy másodfokú elintézésében nem vehet részt az, aki az ügy elintézésében első fokon részt vett.

(5) Az ügyintéző a kizárási ok észlelését követően bejelenti a szerv kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetőjének a kizárási ok fennálltát. A kizárási okot az ügyfél is bejelentheti.

(6)[1] A kizárás tárgyában a szerv kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetője dönt, szükség esetén más ügyintézőt jelöl ki és arról is dönt, hogy meg kell-e ismételni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekben a kizárt ügyintéző járt el. Ha a kizárási okot az ügyfél jelentette be, a kizárásról a vámhatóság 30 napon belül végzésben dönt, és arról az ügyfelet is tájékoztatja.

(7)[2] Ha az ügyfél nyilvánvalóan alaptalanul tesz kizárásra irányuló bejelentést, vagy ugyanabban az eljárásban ugyanazon ügyintéző ellen ismételten alaptalan bejelentést tesz, akkor az ügyfél vámigazgatási bírsággal sújtható.

(8)[3] Ha a kizárási ok a szerv kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetőjével szemben merül fel, akkor az ügyben a felettes szerv vezetője által 30 napon belül kijelölt másik azonos hatáskörű szerv jár el. A kijelölésről a felettes szerv végzésben tájékoztatja az ügyfelet.

(9) Ha nincs kijelölhető másik, azonos hatáskörű szerv, akkor az a szerv jár el, amelyikkel szemben kizárási ok áll fenn.

(10) A felettes szerv a (9) bekezdésben foglaltakról az ügyfelet tájékoztatja.

(11) A vámigazgatási ügyben az eljáró szerv kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetőjével szemben a kizárás szabályait alkalmazni kell azzal, hogy ha a szervnél nincs másik kiadmányozási jogkörrel rendelkező vagy azzal felruházható személy, a hatáskör gyakorlója jár el.

(12) A (11) bekezdés alapján hozott döntésről az ügyfelet tájékoztatni kell.

15. §[4] *[A kapcsolattartás általános szabályai]*

Ha a Vámkódex 6. cikk (3) bekezdés *a)* pontja alapján az információcsere és adattárolás elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon történik, valamint e törvény vagy uniós vámjogszabályok mást nem határoznak meg, akkor a vámhatóság személyesen, postai úton vagy az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényben (a továbbiakban: Eüsztv.) meghatározott módon tart kapcsolatot az ügyféllel és az eljárásban résztvevőkkel.

16. § *[Betekintés az eljárás irataiba]*

(1) Az ügyfél az eljárás bármely szakaszában betekinthet az eljárás során keletkezett iratba. Ez a jog akkor is megilleti az ügyfelet, ha korábban nem vett részt az eljárásban.

(2) A tanú a vallomását tartalmazó iratba, a szemletárgy birtokosa a szemléről készített iratba tekinthet be.

---

1 Megállapította: 2021. évi LXIX. törvény 125. § (1). Hatályos: 2021. VI. 17-től.
2 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § a).
3 Megállapította: 2021. évi LXIX. törvény 125. § (2). Hatályos: 2021. VI. 17-től.
4 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § b).

(3) Harmadik személy akkor tekinthet be a személyes adatot vagy védett adatot tartalmazó iratba, ha igazolja, hogy az adat megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges, valamint ha a védett adat megismerésének törvényi feltételei fennállnak. Az iratbetekintési jog – a személyes és védett adatok megismerhetetlenné tételéért, valamint az ilyen módon kivonatolt iratról való másolat készítéséért – az adópolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) által rendeletben meghatározott költségtérítés ellenében gyakorolható.

(4) Nem lehet betekinteni

a) a döntés tervezetébe,

b) a vámhatóság belső levelezésébe,

c) az olyan iratba, amelyből következtetés vonható le annak a személynek a kilétére, akire vonatkozóan a vámhatóság a természetes személyazonosító adatok és a lakcím zárt kezelését rendelte el,

d) felhasználói vagy megismerési engedély hiányában a minősített adatot tartalmazó iratba,

e) az egyéb védett adatot tartalmazó iratba, ha azt az érintett adat védelmét szabályozó törvény kizárja, vagy ha a védett adat megismerésének hiánya nem akadályozza az iratbetekintésre jogosult személyt törvényben biztosított jogai gyakorlásában.

(5) Az ügyfél az adatok megjelölésével kérheti az iratbetekintési jog korlátozását üzleti és más méltányolható magánérdekének védelmében. A vámhatóság a kérelemnek – a körülmények körültekintő mérlegelése alapján – akkor ad helyt, ha az adatok megismerésének hiánya az iratbetekintésre jogosultakat nem akadályozza jogaik gyakorlásában.

(6) Az iratbetekintési jog biztosítása érdekében a vámhatóság megismerhetetlenné teszi azokat a személyes és védett adatokat, valamint az (5) bekezdés szerinti adatokat, amelyek megismerésére az iratbetekintésre jogosult személy egyébként nem jogosult.

(7) A vámhatóság az (1) bekezdés szerinti személy kérelmére – annak vizsgálata mellett, hogy a (4)–(6) bekezdés szerinti okok a kérelem elbírálásakor fennállnak-e – az iratbetekintést biztosítja, vagy végzésben dönt az iratbetekintési kérelem korlátozásáról vagy elutasításáról.

(8) Az iratbetekintés során az arra jogosult másolatot, kivonatot készíthet vagy másolatot kérhet. A másolatot és a kivonatot a vámhatóság kérelemre hitelesíti.

(9) Az iratbetekintésre jogosult – a (4)–(8) bekezdés szerint – az eljárás végleges lezárását követően is betekinthet a vámhatóság kezelésében lévő iratokba.

(10) Ha a vámhatóság nem tudja megállapítani, hogy az iratbetekintési kérelem benyújtásakor az (5) bekezdés szerinti korlátozás okai fennállnak-e, az üzleti és más méltányolható magánérdek alapján védelemre jogosultat nyilatkozattételre hívja fel. Az iratbetekintés nem tagadható meg, ha a jogosult határidőben nem nyilatkozik.

III. FEJEZET

5. Az egyes vámhatósági intézkedések különös szabályai

17. § *[Biztosítási intézkedések]*

(1) Ha a vámigazgatási eljárás során az eljárás tárgyát képező kötelezettség későbbi teljesítése veszélyben van, a teljesítési határidő lejárta előtt, az erre okot adó körülmény felmerülésétől számított 5 napon belül a vámhatóság biztosítási intézkedésként pénzkövetelés biztosítását rendeli el, vagy a meghatározott dolgot lefoglalja.

(2) A biztosítási intézkedést vissza kell vonni, ha

a) azt pénzfizetési kötelezettség biztosítására rendelték el, és ezt az összeget a vámhatóságnál vagy a végrehajtást foganatosító szervnél letétbe helyezték, vagy

b) elrendelésének oka egyébként megszűnt.

(3) Ha megalapozottan feltételezhető, hogy az érdemi döntésben elrendelhető kötelezettség teljesítése elmaradásának veszélye áll fenn, a vámhatóság az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket – ideiglenes biztosítási intézkedésként – 3 napon belül megteszi.

(4) Az ideiglenes biztosítási intézkedés hatályát veszti a vámigazgatási eljárást befejező döntés véglegessé válásával.

18. § *[Lefoglalás]*

(1) Ha a tényállás másként nem tisztázható vagy az jelentős késedelemmel járna, vagy a lefoglalás mellőzése a tényállás tisztázásának sikerét veszélyeztetné, a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámszerv jogosult valamely áru és eszköz birtokának a birtokos rendelkezése alóli elvonására (a továbbiakban: lefoglalás).

(2) A lefoglalás érdekében az áru és eszköz birtokosát fel kell szólítani, hogy az árut és eszközt adja át. Nem köteles az áru és eszköz átadására az, aki tanúként nem hallgatható meg, valamint az, aki az 51. § (4) bekezdés *c)* pontja alapján a tanúvallomást megtagadhatja, ha a számára információt átadó személy kilétét az áru és eszköz átadásával felfedné.

(3) Az 51. § (4) bekezdés *c)* pontja alapján a tanúvallomás megtagadására jogosult személynek az áru és eszköz átadása alóli mentessége az annak alapjául szolgáló jogviszony megszűnése után is fennmarad.

(4)[1] Ha az áru és eszköz átadására köteles személy nem adja át az árut és eszközt, a vámhatóság a lefoglalást foganatosítja, és az áru és eszköz átadására köteles személyt vámigazgatási bírsággal sújthatja.

(5) A lefoglalás foganatosítására a szemle szabályai irányadóak azzal, hogy a szemletárgy birtokosára vonatkozó szabályokat a lefoglalt áru és eszköz birtokosára kell alkalmazni.

(6) Ha a lefoglalás elrendelésére az 51. § (4) bekezdés *c)* pontjára hivatkozás ellenére került sor, akkor a lefoglalást elrendelő végzés elleni fellebbezésnek a végzés végrehajtására halasztó hatálya van.

19. § *[Lefoglalt áru és eszköz elszállítása és őrzése]*

(1) A vámhatóság a lefoglalt árut és eszközt elszállítja és megőrzi, vagy ha az elszállítás lehetetlen vagy aránytalanul magas költséggel járna, az árut és eszközt a birtokos őrizetében hagyja a használat és az elidegenítés jogának megtiltásával. Ha a vámjogszabályok eltérően nem rendelkeznek lefoglalt áru és eszköz elszállításával, tárolásával, őrzésével kapcsolatos költségek az ügyfelet terhelik.

(2) A lefoglalásról készített jegyzőkönyv a lefoglalt árut és eszközt egyedi azonosításra alkalmas módon írja le.

(3) A lefoglalt árut és eszközt úgy kell őrizni, hogy az változatlan maradjon, ne lehessen kicserélni, és az azonossága könnyen megállapítható legyen.

(4) Az irat birtokosának kérelmére és költségére – ha ez a vámigazgatási eljárás érdekét nem veszélyezteti – a lefoglalt iratról hiteles másolatot kell kiadni.

20. § *[Lefoglalás megszüntetése]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a lefoglalást a vámhatóság megszünteti, ha

a) az elrendelésének oka megszűnt,

b) a vámhatóság a vámigazgatási eljárást megszüntette,

c) a vámigazgatási ügy érdemében döntést hozott, vagy

d)[2] a vámjogszabályok megsértésével összefüggésben indult büntetőeljárásban lefoglalásnak van helye, és ennek érdekében a bíróság, ügyészség, vagy nyomozó hatóság a vámhatóságot megkereste.

(1a)[3] Az (1) bekezdés *d)* pontja esetén a lefoglalt árut és eszközt a bíróságnak, ügyészségnek vagy nyomozó hatóságnak kell kiadni.

---

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).
2 Módosította: 2017. évi CXCVII. törvény 529. § a).
3 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 197. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában a tényállás tisztázásához a továbbiakban már nem szükséges lefoglalt árut és eszközt a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező döntés közlését követő 30 napon belül ki kell adni annak, akitől azt lefoglalták, feltéve, hogy a lefoglalással kapcsolatos költségeket megfizeti. Ha a vámhatóság más szerv hatáskörébe tartozó eljárást kezdeményez, az eljárás lefolytatásához szükséges lefoglalt iratokat és tárgyi bizonyítékokat át kell adni a megkeresett szervnek.

(3) A lefoglalt áru és eszköz annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja vagy annak, akitől azt a vámhatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolta. Ha a lefoglalt dolog birtoklása jogszabályba ütközik, a dolog kiadása helyett a vámhatóság a 22. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott módon jár el.

(3a)[1] A lefoglalt áru és eszköz visszaadásának feltétele az, hogy az e törvény végrehajtási rendelete alapján megállapított raktárdíjat megfizetik.

(4) Ha a lefoglalt dolog tulajdonosa, birtokosa a lefoglalt árut és eszközt a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező döntés közlését követő 30 napon belül nem veszi át, akkor a vámhatóság a lefoglalt áru és eszköz értékesítése felől intézkedik. Az értékesítésből befolyt ellenérték a kiadni rendelt, de át nem vett áru és eszköz helyébe lép és elsődlegesen a vámok és egyéb terhek, másodsoron a felmerült költségek kiegyenlítésére szolgál.

(5) Az értékesítés meghiúsulása esetén a vámhatóság a kiadni rendelt árut és eszközt megsemmisíti. A megsemmisítés költségei a lefoglalt dolog tulajdonosát és birtokosát egyetemlegesen terhelik.

(6) Az ügyfélnek kiadandó árut és eszközt a vele szemben más vámigazgatási eljárásban megállapított pénzfizetési kötelezettség biztosítására vissza lehet tartani.

21. § *[Lefoglalt áru és eszköz értékesítése]*

(1) A vámhatóság a lefoglalt áru és eszköz előzetes értékesítéséről dönt, ha a lefoglalt áru és eszköz gyors romlásnak van kitéve, vagy huzamos tárolásra alkalmatlan.

(2) A vámhatóság a lefoglalt áru és eszköz előzetes értékesítéséről akkor is dönthet, ha a lefoglalt áru és eszköz

a) kezelése, tárolása, illetve őrzése – különösen az áru és eszköz értékére vagy az előreláthatólag hosszú ideig tartó tárolására tekintettel – aránytalan és jelentős költséggel járna,

b) értéke az előreláthatólag hosszú ideig tartó tárolás miatt jelentősen csökkenne.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetben a lefoglalt áru és eszköz akkor értékesíthető, ha a vámhatóság felhívásától számított 5 napon belül a lefoglalt áru és eszköz kiadása iránt senki nem jelentett be jogos igényt.

(4) A lefoglalt áru és eszköz értékesítéséből befolyt ellenérték a lefoglalt áru és eszköz helyébe lép.

22. § *[Elkobzás]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámigazgatási eljárás során a vámhatóság elkobozza azt a dolgot,

a) amelyet a jogsértés elkövetéséhez eszközül használtak vagy arra szántak,

b) amelynek birtoklása jogszabályba ütközik, vagy amely veszélyezteti a közbiztonságot,

c) amely jogsértés elkövetése útján jött létre,

d) amelyre a jogsértést elkövették, vagy amelyet a jogsértés befejezését követően e dolog elszállítása céljából használtak,

e) amelyet az érintett jogsértő a jogsértés elkövetéséért a tulajdonostól vagy annak hozzájárulásával mástól kapott.

(2) Az (1) bekezdés *a)* és *d)* pontja esetében

a) az elkobzást nem lehet elrendelni, ha a dolog nem az érintett jogsértő tulajdona, kivéve, ha a tulajdonos a jogsértésről előzetesen tudott és a dolog ilyen célú használatába beleegyezett,

---

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 197. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.

b) az elkobzás kivételesen mellőzhető, ha az a jogsértőre vagy a dolog tulajdonosára a jogsértés súlyával arányban nem álló, méltánytalan hátrányt jelentene.

(3) Az elkobzott dolog tulajdonjoga az államra száll. Az elkobzást követően az elkobzott dolgot a vámhatóságnak az e törvény rendelkezéseinek megfelelően értékesítenie kell.

MÁSODIK RÉSZ

AZ EURÓPAI UNIÓ VÁMJOGÁNAK VÉGREHAJTÁSA

IV. FEJEZET

A VÁMJOGSZABÁLYOK ALKALMAZÁSI KÖRE, A VÁM KÜLDETÉSE ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

6. A Vámkódex 5. cikkéhez

23. § *[Fogalommeghatározások]*

(1) A Vámkódex 5. cikk 1. pontja szerinti vámhatóság alatt Magyarország tekintetében a NAV-ot és jogszabály alapján a vámjogszabályok alkalmazására hatáskörrel rendelkező más hatóságot kell érteni.

(2) A Vámkódex 5. cikk 4. pontja szerinti, nemzeti jog által elismert ügyleti képességgel rendelkező nem jogi személy személyegyesülés az egyéni cég, a szakcsoport, a polgári jogi társaság, a társasház, a társasüdülő, a társasgarázs, az építőközösség és minden más, jogi személyiséggel nem rendelkező személyi egyesülés.

(3) A Vámkódex 5. cikk 31. pont *a)* alpontja alkalmazásában a természetes személynek akkor van Magyarország területén szokásos tartózkodási helye, ha az adott naptári évben – a ki- és beutazás napját is egész napnak tekintve – legalább 183 napot életvitelszerűen belföldön tartózkodott.

(4) E törvény, illetve a Vámkódex 39. cikk *a)* pontja alkalmazásában a kérelmező gazdasági tevékenységével összefüggő súlyos bűncselekmény alatt a 2013. június 30-ig hatályban volt, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 216/B. § (2) bekezdésében, 218. § (1)–(3) bekezdésében, 224/A. §-ában, 253. § (1)–(3) bekezdésében, 254. §-ában, 256/A. § (1) bekezdésében, 258/B. § (1)–(3) bekezdésében, 258/C. § (2)–(4) bekezdésében, 258/E. § (2) bekezdésében, 261/A. § (1)–(3) bekezdésében, 263. § (2) és (3) bekezdésében, 263/A. § (1)–(3) bekezdésében, 263/B. § (1) és (3) bekezdésében, 263/C. § (1) bekezdésében, 264. § (1)–(3) bekezdésében, 264/C. § (1)–(3) bekezdésében, 274. § (1) bekezdésében, 277/A. §-ában, 280. § (1)–(3) bekezdésében, 281. § (1) bekezdésében és a (3) bekezdés *a)* pontjában, 281/A. § (1) és (2) bekezdésében, 282. § (1) és (2) bekezdésében, (3) bekezdés *b)* pontjában és (4) bekezdésében, 282/A. § (1)–(3) bekezdésében, 283/A. § (1) bekezdésében, 283/B. §-ában, 303. § (1)–(4) bekezdésében, 317. § (1) és (4)–(7) bekezdésében, 318. § (1) és (4)–(7) bekezdésében, 326. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, valamint a XVII. Fejezetében meghatározott bűncselekményeket, illetve a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 176. § (1)–(3) bekezdésében, 178. § (1)–(3) bekezdésében, 182. § (1)–(3) bekezdésében, 183. § (1) bekezdésében, 184/B. § (1)–(3) bekezdésében, 184/C. § (1)–(3) bekezdésében, 186. § (1)–(3) bekezdésében, 241. § (1) bekezdésében, 242. § (1) és (2) bekezdésében, 248. § (1) és (2) bekezdésében, 249. § (1) bekezdésében, 250. § (1) és (2) bekezdésében, 290. § (1)–(4) bekezdésében, 293. § (1)–(4) bekezdésében, 295. § (1) és (2) bekezdésében, 298. § (1), (1a) és (3) bekezdésében, 321. § (1) bekezdésében, 324. § (1) és (2) bekezdésében, 325. § (1)–(3) és (5) bekezdésében, 326. § (1)–(5) bekezdésében, 327. § (1)–(3) bekezdésében, 329. § (1)–(3) bekezdésében, 330. § (1) és (2) bekezdésében, 342. § (1) bekezdésében, 347. § (1) és (2) bekezdésében, 353. § (1)–(5) bekezdésében, 358. § (2) bekezdésében, 372. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, 373. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, 374. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, 375. § (1)–(5) bekezdésében, 379. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, valamint a XXXVIII–XLIII. Fejezetében meghatározott bűncselekményeket kell érteni. Jogi személy gazdálkodó esetén további feltétel, hogy a fenti bűncselekmények elkövetése az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő javára a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 1. § (1) bekezdés 2. pontjában meghatározott előny szerzését célozta vagy eredményezte és a bűncselekményt az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő

a)[1] ügyvezetésre vagy képviseletre feljogosított tagja vagy tisztségviselője, illetve ezek megbízottja az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő tevékenységi körében követte el,

b) tagja vagy alkalmazottja az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő tevékenységi körében követte el, és azt a vezető tisztségviselő felügyeleti vagy ellenőrzési kötelezettségének teljesítése megakadályozhatta volna.

V. FEJEZET

AZ ADATTÁROLÁS ÉS INFORMÁCIÓCSERE MÓDJAI

7. Vámkódex 6. cikkéhez

24. § *[Számítógépes rendszerek működése]*

1 Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 169. § a).

(1) Ha a vámhatóság váminformatikai rendszere hétköznapokon 8 órától 16 óráig (a továbbiakban: munkaidőben) 2 órát meghaladó időtartamban vagy egyéb időszakban (a továbbiakban: munkaidőn kívül) 4 órát meghaladó időtartamban nem üzemel, akkor a vámhatóság e-mail útján tájékoztatja a gazdálkodókat, egyidejűleg a NAV Internetes Portálján közzéteszi az üzemszüneti feldolgozási rend bevezetését. A vámhatóság mind az üzemszüneti eljárás kezdetéről, mind az üzemszüneti eljárás befejezéséről küld tájékoztatást.

(2) A gazdálkodó köteles a vámhatóságnak e-mail útján vagy személyesen haladéktalanul bejelenteni, ha a számítógépesített rendszere munkaidőben 2 órát meghaladó, munkaidőn kívül 4 órát meghaladó időtartamban nem üzemel.

(3) A (2) bekezdés szerinti bejelentés, az árunyilatkozat benyújtásával egy időben is megvalósulhat.

(4) A (2) bekezdés szerinti bejelentés alapján az üzemszüneti eljárás alkalmazását az érintett vámhivatal jóváhagyja és erről az ügyfelet értesíti.

(5) Az érintett vámhivatal a (2) bekezdés szerinti bejelentés vizsgálata céljából bizonyítékot kérhet vagy a helyszínen ellenőrzést végezhet, továbbá az ügyfél rendszerét üzemeltető székhelye vagy telephelye szerint illetékes vámhivatalt is megkeresheti.

(6) Az üzemszünet elhárulásáról a gazdálkodó e-mail útján vagy személyesen haladéktalanul értesíti a (3) bekezdés szerint érintett vámhivatalt. E vámhivatal a bejelentés tudomásul vételéről a gazdálkodót értesíti.

(7) A Vámkódex 182. cikke vagy 185. cikke szerinti egyszerűsítés alkalmazása, valamint a Vámkódex 233. cikk (4) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerinti engedélyezett feladó vagy engedélyezett címzett eljárása esetén az érintett vámhivatal hivatalos idején túl bekövetkező üzemszünet során az engedélyes a (3) bekezdéstől eltérően maga dönt az üzemszüneti eljárás alkalmazásáról, melyről az illetékes vámhivatalt az üzemszüneti eljárás bevezetését követő munkanapon tájékoztatja. A (4) bekezdésben foglaltak ebben az esetben nem alkalmazandók.

(8) A vámhatóság és a gazdálkodó között zajló információcsere kapcsán üzembe helyezett vagy üzembe helyezendő informatikai rendszerek tesztelése, a rendszerek használatához szükséges információk átadása, illetve a rendszerekhez használt szoftverek tanúsítása érdekében a vámhatóság a gazdálkodókkal együttműködési megállapodást köthet.

VI. FEJEZET

A SZEMÉLYEK VÁMJOGSZABÁLYOK SZERINTI JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI

8. A Vámkódex 9. cikkéhez

25. § *[Nyilvántartásba vétel]*

(1) A vámjogszabályok és az e törvény hatálya alá tartozó személyek nyilvántartásba vételével és nyilvántartásával kapcsolatos ügyben – ha e törvény másként nem rendelkezik – a vámhatóság jár el. Az adószabályok hatálya alá tartozó tevékenységgel kapcsolatban a vámazonosító számra (a továbbiakban: VPID szám) történő hivatkozást a vámjogszabályok szerinti uniós vámazonosító számra (a továbbiakban: EORI szám) történő hivatkozásként kell értelmezni.

(2)[1] Az FJA 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott kivétellel – a (9) bekezdésre figyelemmel – valamennyi, gazdálkodónak nem minősülő személynek nyilvántartásba kell vetetnie magát azon esetekben, amikor a vámhatósághoz elektronikus úton vagy papíralapon vám-árunyilatkozatot, vagy a Vámkódex 22. cikke szerinti kérelmet nyújt be.

1 Módosította: 2021. évi LXIX. törvény 130. § a).

(3) A vámhatóság az FJA 4. cikke alapján az EORI nyilvántartásba vételhez szükséges adatok benyújtását elektronikus adatfeldolgozási módtól eltérő módon azon Vámkódex 5. cikk 4. pontja szerinti személyeknek engedélyezheti, akik a vámhatóság vonatkozó számítógépes rendszeréhez való közvetlen hozzáféréssel nem rendelkeznek.

(4) Az elektronikus adatfeldolgozási módtól eltérő adatközlés a vámhatóság honlapján közzétett formanyomtatvány felhasználásával történik.

(5) A Vámkódex 5. cikk 5. pontja szerinti gazdálkodónak nem minősülő, a Vámkódex 5. cikk 4. pontja szerinti személy a vámhatóság felé az adószabályban meghatározott adatokon felül

a) benyújtja a nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy rendelkezik-e EORI számmal, és

b) nem magyar állampolgárságú természetes személy esetén közli úti okmányának típusát, számát, a kiállítás és a lejárat idejét, a kiállító hatóság illetőségét, elektronikus elérhetőségét.

(6) A gazdálkodó a vámhatóság felé az adószabályban meghatározott adatokon felül

a) bejelenti az Európai Unió területén letelepedett adózó esetén pénzforgalmi számla számait, és

b) benyújtja a nyilatkozatát, arra vonatkozóan, hogy rendelkezik-e EORI számmal.

(7) A vámhatóság kérheti az adatok hitelességét bizonyító okiratok bemutatását.

(8) A vámhatóság vámazonosító szám igénylése esetén a bejelentés alapján EORI számot állapít meg a Vámkódex 9. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti esetekben.

(9) A vámhatóság az FJA 6. cikk (2) bekezdése alapján a nyilvántartásba vétel mellőzésének indokoltságát az ügy körülményeire tekintettel alkalmanként állapítja meg.

26. § *[EORI szám érvénytelenítése]*

(1) A vámhatóság az FJA 7. cikk (1) bekezdés *b)* pontja alapján érvényteleníti az általa kiadott EORI számot, ha

a) az érintett személy cégbírósági bejegyzés, törzskönyvi nyilvántartásba vétel iránti kérelmét a cégbíróság, illetve a kincstár elutasította, kivéve, ha az ügyfél igazolja a cégbíróság elutasító végzésének kézhezvételét követő 30 napon belül, hogy a cégbejegyzési kérelmének elutasítását követő 8 napon belül kérelmét ismételten benyújtotta és a bejegyzés iránti eljárás folyamatban van,

b) az érintett személy cégbejegyzési eljárását a cégbíróság megszüntette,

c) az érintett személynek a cégjegyzékből való törlését a cégbíróság végleges végzésével elrendelte, vagy az érintett személyt a törzskönyvi nyilvántartásból törölték, valamint az egyéni vállalkozók nyilvántartásából törölték,

d) az érintett személy által a rá irányadó szabályoknak megfelelően bejelentett székhelye nem valós cím,

e) hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy a bejelentett szervezeti képviselő nem valós személy,

f) az adószám törlését kimondó határozat véglegessé vált, vagy

g) a gazdálkodónak nem minősülő személy meghalt.

(2) A vámhatóság az EORI szám érvénytelenítéséről vámigazgatási eljárásban eljárva határozattal dönt.

(3) Ha cégbírósági bejegyzésre kötelezett ügyfél esetében az érvénytelenítés elrendelésére az (1) bekezdés *d)* vagy *e)* pontja alapján került sor, a vámhatóság a határozat véglegessé válásának megállapítását követő napon a cégbíróság elektronikus úton történő értesítésével kezdeményezi az EORI szám érvénytelenítésével érintett ügyfélnyilvántartásból való törlését. Az EORI szám (1) bekezdés *d)* vagy *e)* pontja szerinti érvénytelenítése esetén, az egyéni vállalkozók nyilvántartásában szereplő ügyfelek esetében a vámhatóság a véglegessé válás megállapítását követő napon megkeresi az egyéni vállalkozók nyilvántartását vezető szervet az érvénytelenítés tényének és időpontjának az egyéni vállalkozók nyilvántartásába való bejegyzése érdekében, más, cégbírósági bejegyzésre nem kötelezett ügyfél esetében az érvénytelenítésről értesíti az ügyfél nyilvántartását vezető egyéb szervet.

(4) A vámhatóság az (1) bekezdés *d)* vagy *e)* pontjában meghatározott esetekben az EORI szám érvénytelenítését elrendelő határozatot hirdetményi úton közli az ügyféllel.

(5) A vámhatóság az EORI szám érvénytelenítését elrendelő határozatot megsemmisítő határozatról és a határozat véglegessé válásának időpontjáról értesíti a cégbíróságot, az egyéni vállalkozók nyilvántartását vezető szervet vagy az ügyfél nyilvántartását vezető egyéb szervet.

(6) Az FJA 7. cikk (1) bekezdés *b)* pontja szerinti tudomásra jutástól az EORI szám várható érvénytelenítésével érintett ügyfél EORI számát tartalmazó árunyilatkozat, értesítés, kérelem feldolgozását fel kell függeszteni a (2) bekezdés szerinti, az érvénytelenítési eljárás során hozott határozat véglegessé válásáig. A vámhatóság az elsőfokú döntés, illetve ha az ellen fellebbeztek, akkor a másodfokú döntés véglegessé válásának megállapítását követő napon intézkedik

a) a felfüggesztés lezárásáról, ha az EORI szám érvénytelenítését elrendelő határozatot megsemmisítették,

b) az árunyilatkozat, értesítés és kérelem elutasításáról, ha az EORI szám érvénytelenítését helyben hagyták.

(7)[1] Az EORI szám érvénytelenítésére irányuló kérelemre vagy hivatalból indult eljárás során az EORI szám érvénytelenítésére vonatkozó határozat akkor hozható meg, ha az adott EORI számon nyilvántartott ügyfél vonatkozásában az FJA 7. cikk (1) bekezdés *b)* pontja szerinti tudomásra jutás vagy az érvénytelenítésre irányuló kérelem befogadása előtt indult vámigazgatási eljárások lezárulnak, a vámhatóság az esedékes vám és egyéb terhek, a Vámkódex 112. vagy 114. cikke szerinti kamat, valamint a vámhatósági eljárások után fizetendő díjak és költségek megfizetésére vonatkozó kötelezettségeket előírja a folyószámlán, és a tartozások beszedése iránti intézkedéseket végrehajtja.

(8) Az EORI szám érvénytelenítése az adószabályok szerinti VPID számként való alkalmazást közvetlenül nem szünteti meg. A VPID számként való alkalmazás megszüntetését a NAV az adóigazgatási eljárások lezárását és az adótartozás beszedését követően végezheti el.

VII. FEJEZET

INFORMÁCIÓNYÚJTÁS

9. A Vámkódex 12. cikkéhez

27. § *[Vámtitok]*

(1) Vámtitok a vámjogszabályok alkalmazásával összefüggő feladatai elvégzése során a vámhatóság tudomására jutott minden információ, függetlenül annak megjelenési formájától.

(2) A vámhatóság, valamint alkalmazottja, volt alkalmazottja, az ellenőrzésbe vagy az eljárásba bevont minden más személy a feladatai ellátása során tudomására jutott minden, jogszabály által védett titkot köteles megőrizni.

28. § *[Vámhatóság általi adatigénylés]*

(1) A vámhatóság feladatának ellátásához, valamint a tudomására jutott információk ellenőrzéséhez, a személy és az áru azonosítása érdekében a következő nyilvántartásokból igényelhet adatot:

a) a személy azonosítása érdekében a polgárok személyiadat- és lakcímnyilvántartásából, útlevélszám alapján az útlevél-nyilvántartásból, a cégbírósági nyilvántartásból és az egyéni vállalkozói nyilvántartásból,

b) az áru és gépjármű azonosításához a gépjármű-nyilvántartásból,

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 194. §. Hatályos: 2018. VIII. 9-től. Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 216. § a).

c) a Vámkódex 39. cikk *a)* pontjában meghatározott feltételek ellenőrzése céljából, a 82. § (2) bekezdésében meghatározott gazdasági tevékenységgel összefüggő súlyos bűncselekmény kérelmező általi elkövetésének ténye vonatkozásában (időpont, bűncselekmény megjelölése, kiszabott büntetés és mellékbüntetés) a bűntettesek nyilvántartásából a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló törvény szerinti rendszerből,

d)[1] a Vámkódex 39. cikk *a)* pontjában meghatározott feltételek ellenőrzésével összefüggésben az FJA 28. cikk (2) bekezdésében meghatározottak végrehajtásának biztosítása céljából, a 82. § (2) bekezdésében meghatározott gazdasági tevékenységgel összefüggő súlyos bűncselekmény miatt a kérelmezővel szemben indult büntetőeljárás vonatkozásában (eljáró szerv megjelölése, tagállam, az eljárás kezdő időpontja) a büntetőeljárás alatt állók nyilvántartásából, a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló törvény szerinti rendszerből, vagy

e) jogszabályi felhatalmazás alapján az abban meghatározott nyilvántartásokból.

(2)[2] A vámhatóság megkeresésére a hitelintézet a vámérték valódiságának, a vámtartozás, az egyéb terhek, a Vámkódex 112. vagy 114. cikke szerinti kamat, a vámigazgatási bírság, valamint a vámhatósági eljárások után fizetendő díjak és költségek befizetésének ellenőrzéséhez pénzforgalmi adatokat térítésmentesen szolgáltat.

(3) A vámhatóság a személyiadat- és lakcímnyilvántartás szervétől természetes személyazonosító adatokkal vagy a személyiadat- és lakcímnyilvántartás szerve által képzett kapcsolati kóddal vehet át adatokat.

(4) A vámtitkot a hivatalos statisztikai szolgálathoz tartozó szervek statisztikai célra felhasználhatják, ha a titoktartási kötelezettség megtartását a feldolgozás során biztosítják és – ha a hivatalos statisztikáról szóló törvény másként nem rendelkezik – azt a későbbi egyedi azonosításra alkalmatlanná teszik.

29. § *[Tájékoztatás vámtitokról és összesített adatokról]*

(1)[3] E § alkalmazásában a vámhatóság megkeresés, illetve adatkérés esetén annak beérkezésétől számított 30 napon belül, illetve hivatalból tájékoztatja a vámtitokról

a)[4] a nemzetbiztonsági szolgálatokat törvényben meghatározott feladataik ellátása céljából, valamint a rendőrségről szóló törvényben meghatározott terrorizmust elhárító szervet, amennyiben nemzetbiztonsági feladatkörében jár el,

b)[5] a Rendőrségről szóló törvényben és a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvényben meghatározott titkos információgyűjtésre feljogosított szervet, ha a tájékoztatás a titkos információgyűjtés folytatása érdekében szükséges,

c)[6] az ügyészséget, a nyomozó hatóságot, valamint az előkészítő eljárást folytató szervet, ha tájékoztatás a büntetőeljárás lefolytatása érdekében szükséges,

d) a bíróságot az igazságszolgáltatási tevékenysége ellátása céljából,

e) engedélyezési, ellenőrzési, felügyeleti, nyilvántartási, hitelesítési és piacfelügyeleti feladataik ellátása céljából,

ea) a nemzeti külkereskedelmi államigazgatási szervet,

eb) a kábítószer-prekurzorok kivitelének és behozatalának engedélyezésére kijelölt hatóságot,

ec) a nemesfémvizsgáló és -hitelesítő hatóságot,

ed) a közraktározás-felügyeleti hatóságot,

---

1 Módosította: 2017. évi CXCVII. törvény 530. §.
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 195. §. Hatályos: 2018. VIII. 25-től.
3 Módosította: 2017. évi CXCVII. törvény 529. § b).
4 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 198. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 198. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.
6 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 198. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.

ee) az Európai Unióba irányuló faanyag-behozatal FLEGT engedélyezési rendszerével kapcsolatos feladatok ellátására kijelölt hatóságot,

ef) a piacfelügyeleti hatóságot,

eg) a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervet,

eh) a piaci árinformációs rendszert működtető szervet,

ei) a környezetvédelmi és természetvédelmi hatóságokat,

ej) az élelmiszerlánc-felügyeleti szervet,

ek) a borászati hatóságot,

el) az egyes árukra vagy országokra vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyezésre, felügyeletre kijelölt hatóságot,

em) az egészségügyi államigazgatási szervet,

en) [1] a klímavédelemért felelős hatóságot,

eo) [2] az atomenergia-felügyeleti szervet,

f) az agrárpolitikáért felelős minisztert az agrárrendtartással és a piacvédelmi elemzéssel összefüggő feladatok ellátása céljából,

g) a minisztert, ha a tájékoztatás jogszabályban meghatározott feladata ellátásához szükséges,

h) az egészségügyért felelős minisztert, illetve a külpolitikáért felelős minisztert ellenőrzési feladatai ellátása céljából,

i) a kereskedelemért felelős minisztert dömping- és szubvencióellenes, piacvédelmi elemzési célokból,

j) az igazságügyért felelős minisztert az Európai Unió felé fennálló kötelezettség teljesítése céljából,

k) az Állami Számvevőszéket, továbbá a Kormány által kijelölt belső ellenőrzési szervet a hatáskörükbe tartozó ellenőrzések lefolytatása céljából,

l) a Magyar Nemzeti Bankot a fizetési mérleg összeállítása céljából,

m) a Központi Statisztikai Hivatalt statisztikai célból,

n) a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalt az energiastatisztikai adatok összeállítása érdekében, valamint az engedélyesként nyilvántartott gazdálkodók adatairól, hatósági feladatainak ellátása céljából,

o) a kőolaj, kőolajtermék és földgáz biztonsági készletezésével összefüggő feladatokat ellátó szervezetet e feladatainak ellátása céljából,

p) a közös jogkezelést végző szervezeteket a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott igény érvényesítésével összefüggő feladatok ellátása céljából,

q) a hagyatéki eljárásban eljáró közjegyzőt a közjegyzői hatáskörbe tartozó eljárás során és annak lefolytatása céljából,

r) a Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaságot és a Magyar Exporthitel Biztosító Zártkörűen Működő Részvénytársaságot az áruk, szolgáltatások és anyagi értéket képviselő jogok kereskedelmi forgalomban történő kiviteli tevékenység folytatására jogosultnak az általa igénybe vehető szolgáltatásokról történő tájékoztatása céljából,

s) a közlekedési hatóságot a Vámkódex 39. cikk *e)* pontja szerinti biztonsági és védelmi szabványokkal kapcsolatban a vámhatóság által lefolytatott eljárásának eredményéről a meghatalmazott ügynök vagy ismert szállító minősítésével kapcsolatos feladatok ellátása céljából.

(1a) [3] Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti szervek részére csak abban az esetben adható tájékoztatás a vámtitokról, ha az ügyészség az adatkérést engedélyezte. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 69. § (3) bekezdése vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 58. § (3) bekezdése szerinti adatkérés esetén a vámhatóság az ügyészség engedélye nélkül is köteles az általa kezelt, vámtitoknak minősülő adatokra vonatkozó adatkérést teljesíteni. Ilyen esetben az adatkérő az engedélyt utólag, haladéktalanul beszerzi, és megküldi a vámhatóságnak.

---

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 198. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2020. évi LXXXIII. törvény 4. §. Hatályos: 2020. VII. 29-től.
3 Megállapította: 2020. évi XLIII. törvény 275. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

(2) A vámtitokról való tájékoztatás azon adatokra terjedhet ki, amelyek kezelésére az (1) bekezdés szerinti szervek törvény alapján jogosultak.

(3) A vámtitok körébe tartozó adatok az Európai Unió és tagállamainak szervei részére a vámjogszabályokban foglaltak alapján adhatók át.

(4) A vámtitok körébe tartozó adatok harmadik ország hatósága részére a vonatkozó, közigazgatási hatóságok közötti kölcsönös vámügyi segítségnyújtás tekintetében irányadó nemzetközi szerződésekben, valamint az e törvényben foglaltak alapján adhatók át.

(5)–(6) [1]

(7) A vámtitkot képező, személyes adatnak nem minősülő egyedi adatok adatfeldolgozási technikával kezelhetők és továbbíthatók, ha az adatbiztonság feltételeinek a fogadó állam eleget tesz.

(8) E § alkalmazásában a vámhatóság megkeresés esetén annak beérkezésétől számított 30 napon belül, hivatalból tájékoztatja a kereskedelemért felelős minisztert és a külgazdasági ügyekért felelős minisztert a vámpolitikai, kereskedelempolitikai elemzési célokból összesített adatokról.

29/A. § [2] *[Tájékoztatás vámtitokról és összesített adatokról]*

A Vámkódex 139. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek teljesítése céljából a vámhatóság megkeresésre tájékoztatja az Unió vámterületére beszállított áruk fuvarozásáért felelősséget viselő személyt

a) a vám-árunyilatkozat benyújtásának, vagy annak elmaradásának tényéről, vagy

b) a szabad forgalomba bocsátás tényéről,

ha e személy az árukat a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv XII. címének 7. fejezete szerinti különleges szabályokat alkalmazva kívánja vám elé állítani.

30. § *[Egyedi adatkezelés]*

(1) A vámhatóság és

a) a 29. § (1) bekezdés *e)* pont *ea)–ee)* alpontjában meghatározott hatóságok, továbbá a 29. § (1) bekezdés *e)* pont *ef)* alpontja szerinti hatóság közül a gazdasági célú felhasználásra szánt egyes termékek (berendezések, készülékek, gépek és rendszerek), illetve a kötelező hitelesítés körébe tartozó egyes mérőeszközök piacfelügyeletére kijelölt hatóság, valamint a 29. § (1) bekezdés *e)* pont *el)* alpontja szerinti hatóság a vámeljárásokhoz, az áruk nemzetközi forgalmának ellenőrzéséhez köthető,

b) a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv az engedélyezési, a bizonylatolási és export-visszatérítési,

c) az egyes tagállamok vámhatóságai a vámunióból eredő,

közös feladataik teljesítése érdekében – ha az adatvédelem technikai feltételei biztosítottak – adatkezeléseiket összekapcsolva egyedi adatkezelést végezhetnek.

(2) A 29. § (1) bekezdés *r)* pontja szerinti adatigénylés teljesítését az érintett a vámhatósághoz intézett, írásban vagy elektronikus úton tett nyilatkozatban megtilthatja.

(3) Az adatigénylés teljesítésének a (2) bekezdés szerinti megtiltása esetén a vámhatóság a 29. § (1) bekezdés *r)* pontja szerinti adatigénylés teljesítését megtagadja.

(4) Ha az érintett a 29. § (1) bekezdés *r)* pontja szerinti adatigénylés teljesítését követően tiltja meg az adatainak továbbítását, a vámhatóság a nyilatkozat megtételét követő, további adatigénylés teljesítését megtagadja és értesíti a Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaságot és a Magyar Exporthitel Biztosító Zártkörűen Működő Részvénytársaságot az adattovábbítás megtiltásáról.

31. § *[Adatkérés]*

---

1 Hatályon kívül helyezte: ugyane törvény 217. § (4). Hatálytalan: 2018. V. 25-től.

2 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 157. §. Hatályos: 2021. VII. 1-től.

(1)[1] Az ügyfél díjfizetés ellenében jogosult a NAV váminformatikai rendszerében levő, saját vámtevékenységéhez kapcsolódó forgalmi adatok lekérésére. A fizetendő díj mértékének meghatározó szempontjait a miniszter rendeletben állapítja meg.

(2) Piackutatásra vagy egyéb célra díjfizetés ellenében adható át olyan forgalmi adat, amely személlyel nem azonosítható, azonban nem adható át adat stratégiai termékekről, így különösen az állami tartalék célú áruforgalomról, a nemzetbiztonsági és honvédelmi célú áruforgalomról, továbbá ha a forgalmazásban az exportőr, importőr vagy gyártó száma 3-nál kevesebb. A fizetendő díj mértékének meghatározó szempontjait a miniszter rendeletben állapítja meg.

(3) A vámtitok megőrzésének kötelezettsége nem áll fenn abban az esetben, ha a pénzügyi információs egységként működő hatóság a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben meghatározott feladatkörében eljárva vagy külföldi pénzügyi információs egység írásbeli megkeresésének teljesítése céljából közvetlen hozzáféréssel lekérdez vagy írásbeli megkeresés útján kér vámtitoknak minősülő adatot a vámhatóságtól.

9/A.[2] A Vámkódex 13. cikkéhez

31/A. §[3] Az önellenőrzés elősegítése érdekében a vámhatóság az áru átengedését követően vám-árunyilatkozattal vagy újrakiviteli árunyilatkozattal kapcsolatos, a Vámkódex 5. cikk 7. pontja szerinti kockázatra vonatkozó információt adhat át azon „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó részére, akivel erre irányuló írásbeli megállapodást kötött. A vámhatóság által átadott információ kizárólag azon vám-árunyilatkozatra vagy újrakiviteli árunyilatkozatra irányulhat, amely tekintetében az érintett gazdálkodó a saját nevében és a saját érdekében járt el.

10. A Vámkódex 15. cikkéhez

32. § *[Adatszolgáltatás a vámhatóság részére]*

(1) A vámhatóság adatszolgáltatásra vonatkozó kérésének módja lehet írásbeli vagy szóbeli közlés, valamint a vámhatóság informatikai rendszere által küldött elektronikus üzenet.

(2) Az információnyújtást az érintett akkor tagadhatja meg, ha arra nézve tanúvallomást nem tehet, vagy azt megtagadhatja.

(3) Ha a vámellenőrzésekben közvetve vagy közvetlenül érintett személy kéri, a vámhatóság az eredeti okmányok helyett az e személy által készített és általa az eredetivel egyezőként elismert másolatot veszi át, ha azt a vámhatóság a tényállás tisztázásához elégségesnek ítéli.

(4) Ha a vámhatóság adatszolgáltatásra vonatkozó kérését elektronikus úton juttatja el az általa e céllal működtetett elektronikus rendszeren keresztül a pénzügyi intézmény, a pénzforgalmi intézmény és a befektetési vállalkozás részére, a megkeresés, illetve annak teljesítése tekintetében az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5)[4] Ha az ügyfél az adatszolgáltatási kötelezettségének a vámhatóság felhívására, a meghatározott időpontig nem tesz eleget, vámigazgatási bírsággal sújtható, továbbá a vámhatóság a vámellenőrzést és az áruátengedést követő ellenőrzést felfüggesztheti és – az ellenőrzött ügyfél költségére – a nyilvántartásokat, elszámolásokat szakértővel elkészíttetheti.

---

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § d).
2 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 199. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 199. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).

(6) A vámhatóság a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: vámmentességi rendelet) 107. cikke alapján történő vámmentes üzemanyag-behozatal esetén a vámmentességi rendelet 110. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettség ellenőrzése, valamint a vámmentességi rendelet 110. cikk (2) bekezdése szerinti vámfizetési kötelezettség teljesítésének biztosítása érdekében a szabad forgalomba bocsátás vámeljárás alanyát kötelezheti a természetes személyazonosító adatai, továbbá a gépjármű belépésének és – ha történt ilyen – a kilépésének időpontjára, rendszámára, üzemmódjára vonatkozó adatok szolgáltatására.

(7) A vámhatóság a vámhatáron át lebonyolódó áru- és utasforgalom ellenőrzése során, érkező légi járat esetén az utasok repülésre történő bejelentkezése befejezésének időpontjától, induló légi járatok esetén a járatra történő utasfelvétel megkezdése előtt egy órával a légiközlekedésről szóló törvény alapján jogosult a személyszállítást végző légi fuvarozótól, a légiközlekedésről szóló törvényben meghatározott utasnyilvántartási adatokat kérni.

(8) A vámhatóságnak a (7) bekezdés szerint kapott adatokat az átvételüktől számított 24 óra elteltével törölnie kell, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy azokra a vámhatóságnak a bűnüldözési feladatai végrehajtásához szüksége van.

11. A Vámkódex 16. cikkéhez

33. § *[Adatok megőrzése]*

A vámhatóság és a gazdálkodók elektronikus rendszerében tárolt adatokat, illetve azok bármilyen módosítását az adatok keletkezésének, illetve módosításának évétől számított 10 évig kell megőrizni.

33/A. §[1] (1) Ha az Uniós Vámkódex értelmében történő információcserét és információtárolást szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésének, fenntartásának és alkalmazásának technikai szabályairól szóló, 2017. november 14-i (EU) 2017/2089 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: Váminformatikai rendelet) 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott engedélyek és kérelmek a Váminformatikai rendelet 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően csak Magyarországra érvényesek, akkor a kérelmek és az engedélyek, valamint az ezekkel kapcsolatos döntések kezelése során a Váminformatikai rendelet 4. cikk (2) bekezdése szerinti vámhatósági határozatok rendszerének közös összetevőit kell használni.

(2) A vámhatóságnak a Váminformatikai rendelet 13. cikk (1) bekezdése szerinti migrálást a kizárólag csak Magyarországra érvényes engedélyek esetében is végre kell hajtania.

VIII. FEJEZET

VÁMJOGI KÉPVISELET

12. A Vámkódex 18. cikkéhez

34. § *[Vámjogi képviselet]*

(1)[2] Az Európai Unió más tagállamában letelepedett és a Vámkódex 39. cikk *a)–d)* pontjában megállapított feltételeknek megfelelő személy vámjogi képviselőként való, a Vámkódex 18. cikk (3) bekezdése szerinti eljárásához

a) érvényes engedélyezett gazdálkodói engedély, vagy a Vámkódex 39. cikk *a)–d)* pontjában megállapított feltételeknek való megfelelésről a letelepedés helye szerinti vámhatóság által kiadott igazolás bemutatása és

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 200. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Módosította: 2019. évi C. törvény 52. § a).

b) az állami adó- és vámhatóság által kiadott adószám, vagy a letelepedés helye szerinti tagállam által kiadott közösségi adószám
szükséges.

(2) Magyarországon letelepedett és a Vámkódex 39. cikk *a)–d)* pontjában megállapított feltételeknek megfelelő személy más tagállamban vámjogi képviselőként való, a Vámkódex 18. cikk (3) bekezdése szerinti eljárásához a Vámkódex 39. cikk *a)–d)* pontjában megállapított feltételeknek való megfelelésről a vámhatóság igazolást állít ki.

(3) A Ptk. szerinti törvényes képviselet nem minősül vámjogi képviseletnek.

(4)[1] Magyarországon a Vámkódex 18. cikk (3) bekezdése alapján a Vámkódex 5. cikk 6. pontja szerinti, Magyarországon letelepedett vámjogi képviselőként

a) vámtanácsadó,

b) – a 186. § (3) bekezdésében meghatározott kivétellel – a Vámkódex 38. cikk (2) bekezdés *a)* pontja szerinti engedéllyel rendelkező gazdálkodó, továbbá

c) árunyilatkozat, vám-árunyilatkozat vagy értesítés benyújtása, valamint az ezekkel kapcsolatos eljárások során vámügynök
járhat el.

(5)[2] A vámhatóság előtti jogorvoslati eljárásokban az ügyfelet a (4) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerinti személy, valamint ügyvéd, kamarai jogtanácsos, ügyvédi iroda, európai közösségi jogász képviselheti.

(6)[3] A (4) bekezdést a Vámkódex 18. cikk (4) bekezdése alapján az Európai Unió vámterületén nem letelepedett vámjogi képviselőre is alkalmazni kell.

(7)[4]

13. A Vámkódex 19. cikkéhez

35. § *[A vámjogi képviselet általános szabályai]*

(1) A vámjogi képviseletre vonatkozóan eseti vagy állandó meghatalmazás vagy megbízás adható.

(2) Ha a meghatalmazásból más nem tűnik ki, az kiterjed az eljárással kapcsolatos valamennyi nyilatkozatra és cselekményre.

(3) Ha egy személy a vámigazgatási ügyben nem személyesen jár el, a vámhatóság az eljáró képviselő képviseleti jogosultságát megvizsgálja.

(3a)[5] Ha a vámjogi képviseletre vonatkozó megbízási szerződésben a felek ekként állapodnak meg, vagy a meghatalmazás ekként rendelkezik, akkor a vámjogi képviselő a megbízás teljesítéséhez a Ptk. szerinti közreműködőt vehet igénybe. A közreműködő személy a vámjogi képviselőtől kapott megbízást, meghatalmazást nem adhatja tovább harmadik személynek. A közreműködő a feladatai teljesítése során nem minősül vámjogi képviselőnek.

(3b)[6] Ha a vámjogi képviselő által megbízott vagy meghatalmazott közreműködőnek a feladatait

a) vám-árunyilatkozat feldolgozó rendszer útján kell teljesíteni, akkor azokat a vámjogi képviselő által generált és a közreműködő részére átadott másodlagos felhasználói jogosultságok felhasználásával kell ellátnia,

b) a vámhatósági határozatok rendszer útján kell teljesíteni, akkor azokat csak azt követően láthatja el, hogy a vámjogi képviselő a közreműködőnek adott megbízást vagy meghatalmazást a képviseleti jogviszony nyilvántartására szolgáló rendszerbe bejelentette.

---

1 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 158. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
2 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 158. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
3 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 158. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi CXVIII. törvény 169. § b). Hatálytalan: 2021. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 201. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 201. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(3c)[1] Ha a közreműködő a (3b) bekezdéstől eltérően nem a vámjogi képviselőtől kapott jogosultságokkal vagy bejelentés nélkül kezdeményez eljárást, akkor azt úgy kell tekintetni, mint aki saját nevében és saját érdekében jár el.

(4) Ha egy személy a vámigazgatási eljárás során képviselőt jelöl ki, akkor az iratokat a vámhatóság a képviselő részére küldi meg azzal, hogy a személyes megjelenésre szóló idézés kézbesítése azonban a megidézett részére történik, képviselőjének egyidejű értesítésével.

(5) A vámhatóság határidő tűzésével nyilatkozattételre hívja fel az érintettet, ha az érintett és a vámjogi képviselő nyilatkozata eltér egymástól, vagy egyéb eljárási cselekményeik ellentétesek. Ha valamely érintett határidőben nem nyilatkozik, a vámhatóság a rendelkezésére álló adatok és információk alapján dönt.

(6) Ha a vámigazgatási ügyben a vámhatóság előtt vámjogi képviselőként ügyvéd, kamarai jogtanácsos, ügyvédi iroda, európai közösségi jogász jár el, akkor a vámjogi képviselet típusának meghatározása mellett az ügyvédi tevékenységről szóló törvény ügyvédi meghatalmazásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(7) Ha a vámjogi képviselő olyan személy kijelölése alapján járna el a vámhatóság előtt, aki a Ptk. szerinti törvényes képviselet alatt áll, úgy e személynek a vámjogi képviselőt a törvényes képviselője útján kell meghatalmaznia.

36. § *[Vámjogi képviselet egyedi ügyben]*

(1) Az eseti jelleggel meghatalmazott személy a képviseleti jogosultságát – a 35. § (6) bekezdését kivéve – az e §-ban meghatározott módon köteles igazolni.

(2) Az eseti meghatalmazást írásba kell foglalni, amely kapcsán a meghatalmazott köteles eredeti meghatalmazását vagy annak hitelesített másolatát kérésre a vámhatóságnak benyújtani.

(3) Az írásbeli eseti meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

(4) A külföldön kiállított eseti meghatalmazást közokiratba vagy hitelesített magánokiratba kell foglalni, és felülhitelesítéssel kell ellátni.

(5) Az eseti meghatalmazás visszavonása, felmondása a vámhatósággal szemben a hozzá való bejelentéstől, a többi személlyel szemben pedig a vele való közléstől hatályos.

(6) A vámjogi képviselet az ügyfél halála folytán a halál tényével szűnik meg.

37. § *[A vámjogi képviselet több ügyben]*

(1) A vámigazgatási ügyekben az állandó meghatalmazás vagy megbízás a vámhatóság előtti eljárásban akkor érvényes, ha azt az érintett vagy a képviselője a vámhatóság által rendszeresített – a NAV honlapján közzétett – formanyomtatvány alkalmazásával papíralapon vagy elektronikusan jelenti be.

(2) Ha a vámjogi képviselet a Vámkódex 22. cikke szerinti kérelem benyújtására vonatkozik, akkor a képviseletet elektronikusan kell bejelenteni.

(3) Ha az állandó meghatalmazást vagy megbízást, illetve annak megszűnését a képviselő jelenti be, a vámhatóság a bejelentésről a meghatalmazót vagy megbízót írásban értesíti. A megbízó az állandó meghatalmazás vagy megbízás visszavonását, felmondását haladéktalanul köteles bejelenteni a vámhatósághoz, illetve a képviseleti jog megszűnését a képviselő is bejelentheti a vámhatóságnál. A képviseleti jog keletkezése és megszűnése a vámhatósággal szemben a vámhatósághoz történő bejelentéstől hatályos azzal, hogy a képviseleti jog megszűnésének bejelentése napján a képviselőt még a vámhatósági iratok átvételére jogosult személynek kell tekinteni.

IX. FEJEZET

A VÁMJOGSZABÁLYOK ALKALMAZÁSÁVAL KAPCSOLATOS HATÁROZATOK

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 201. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

14. A Vámkódex 22. cikkéhez

38. § *[Uniós és nemzeti szabályok egymáshoz való viszonya a kérelemre indult eljárásban]*

Eltérő rendelkezés hiányában az e törvény alapján kérelemre induló eljárásokban a Vámkódex 22–28. cikk szerinti kérelem alapján hozott határozatokra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni az e törvényben foglalt kiegészítésekkel.

39. § *[A kérelem]*

(1) Az ügyfél által a vámigazgatási eljárásban benyújtott kérelem olyan nyilatkozat, amellyel az ügyfél a vámigazgatási eljárás lefolytatását, illetve a vámhatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában az ügyfél kérelmével a tárgyában hozott döntés véglegessé válásáig rendelkezhet.

(3) E § rendelkezéseit az eljárás megindítására irányuló kérelmen kívüli egyéb, az eljárás valamennyi résztvevőjének az eljárással összefüggő kérelmeire is alkalmazni kell.

(4) Ha a vámjogszabályok további követelményt nem állapítanak meg, a kérelem tartalmazza az ügyfél és képviselője azonosításához szükséges adatokat és elérhetőségét.

(5) Nem kérhető az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás vagy előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolása, és az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével olyan adat, amely nyilvános, vagy amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell.

(6) A kérelmet tartalma szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik az ügyfél által használt elnevezéssel.

40. § *[Hiánypótlás]*

Ha a kérelem tekintetében hiánypótlás szükséges, akkor a vámhatóság az FJA 13. cikk (1) bekezdése vagy az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: VA) 12. cikk (2) bekezdése alapján jár el.

41. § *[A vámigazgatási eljárás megszüntetése]*

A vámhatóság az eljárást megszünteti, ha

a) az ügyfél a Vámkódex 33. cikke szerinti kötelező érvényű felvilágosítás iránti kérelem esetén a hiánypótlásra való felhívásnak nem tett eleget, és az erre megállapított határidő meghosszabbítását sem kérte, illetve nyilatkozattételének elmaradása megakadályozta a tényállás tisztázását,

b) az eljárás okafogyottá vált,

c) az igazgatási szolgáltatási díjat vagy a vámjogszabályokban meghatározott eljárások megindításának feltételeként díjat kell fizetni, és az ügyfél a fizetési kötelezettségének a vámhatóság erre irányuló felhívása ellenére az erre tűzött határidő alatt sem tesz eleget,

d) az eljárás kérelemre indult, és a kérelmező ügyfél a kérelmét visszavonta, és az eljárás hivatalból való folytatásának nincs helye,

e) a vámhatóság vámszerve megállapítja, hogy az ügyben más vámszerv már eljárt, vagy

f)[1] az ügyfél a kérelmére indult eljárásban a nem megfelelő vagy érvénytelen képviselet esetén, a vámhatóság felhívására nem gondoskodik a képviselet ellátására alkalmas személy kijelöléséről vagy nem jár el személyesen,

g)[2] a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. május 4-i 865/2006/EK bizottsági rendelet 13. cikk (2) bekezdésében előírtaktól eltérően a szükséges dokumentumok hiányában kezdeményeztek vámeljárást.

42. § *[Az ügyintézési határidő]*

1 Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 168. § a).
2 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 159. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

(1) Ha a vámjogszabályok valamely eljárási cselekmény teljesítésének vagy végzés meghozatalának határidejéről nem rendelkeznek, a vámhatóság haladéktalanul, de legkésőbb 8 napon belül gondoskodik arról, hogy az eljárási cselekményt teljesítse, vagy a végzést meghozza.

(2) A szakhatóságkénti eljárásra irányadó ügyintézési határidő 30 nap, amely nem hosszabbítható.

43. § *[Igazolási kérelem]*

(1) Aki a vámigazgatási eljárás során valamely határnapot, határidőt önhibáján kívül elmulasztott, igazolási kérelmet terjeszthet elő.

(2)[1] Az igazolási kérelemről a vámhatóságnak az a szerve dönt 30 napon belül végzéssel, amelynek eljárása során a mulasztás történt.

(3) Az igazolási kérelmet a mulasztásról való tudomásszerzést vagy az akadály megszűnését követően, de legkésőbb az elmulasztott határnaptól vagy a határidő utolsó napjától számított, az igazolni kívánt eljárási cselekményre előírt határidővel megegyező időtartamon, de legfeljebb 45 napon belül lehet előterjeszteni.

(4) A határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelemmel egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt is, ha ennek feltételei fennállnak.

(5) Az igazolási kérelem előterjesztése és a kérelem alapján megismételt eljárási cselekmény határidejének elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.

(6) Ha a vámhatóság az igazolási kérelemnek helyt ad, az elmulasztott határnapot vagy határidőt megtartottnak tekinti, és ha szükséges, a döntését módosítja vagy visszavonja, illetve egyes eljárási cselekményeket megismétel.

44. § *[A szakhatóság közreműködése]*

(1) Ha a vámigazgatási ügy érdemi eldöntése más szerv vagy hatóság (a továbbiakban: szakhatóság) hatáskörébe tartozó szakkérdés elbírálástól függ, a vámhatóságnak az elbírálásra jogosulttól kötelező állásfoglalást kell beszereznie.

(2) Nem kell a szakhatóságot megkeresni, ha

a) a vámjogszabályok a kérelem előterjesztésére határidőt vagy határnapot állapítanak meg, és a kérelem idő előtti vagy elkésett,

b) a kérelem nyilvánvalóan nem az előterjesztésre jogosulttól származik,

és a kérelmet el kell utasítani.

(3) A szakhatóság eljárására az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénynek a szakhatóság közreműködésére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) Az ügyfél által benyújtott kérelemhez 6 hónapnál nem régebbi előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolható be. A vámhatóság a kérelemmel benyújtott előzetes szakhatósági állásfoglalást szakhatósági állásfoglalásként használja fel.

(5) E szakasz alkalmazásában a NAV Szakértői Intézete nem minősül szakhatóságnak.

45. § *[Idézés]*

(1) Azt, akinek személyes meghallgatása a vámigazgatási eljárás során szükséges, a vámhatóság kötelezi, hogy a megjelölt helyen és időpontban jelenjen meg. Ha az idézett személy kora, egészségi állapota vagy más méltányolható ok miatt a vámhatóság előtt nem képes megjelenni, az idézett személyt a tartózkodási helyén is meg lehet hallgatni.

(2) Az idézést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy arról az idézett a meghallgatást megelőzően legalább 5 nappal értesüljön.

(3) Az idézett személy köteles az idézésnek eleget tenni.

(4) Az idézésben meg kell jelölni, hogy a vámhatóság az idézett személyt milyen ügyben és milyen minőségben kívánja meghallgatni. Az idézett személyt figyelmeztetni kell a megjelenés elmulasztásának következményeire.

(5) A vámhatóság szerve a vámigazgatási eljárás során az illetékességi területén lakóhellyel nem rendelkező személyt vagy székhellyel nem rendelkező szervezet törvényes képviselőjét székhelyére idézheti vagy ebből a célból másik vámszervet megkereshet.

---

1 Megállapította: 2021. évi LXIX. törvény 126. §. Hatályos: 2021. VI. 17-től.

46. § *[Idézéssel kapcsolatos jogsértések]*

(1)[1] Ha az idézett személy

a) a szabályszerű idézésnek nem tesz eleget, vagy meghallgatása előtt az eljárás helyéről engedély nélkül eltávozik, és távolmaradását előzetesen alapos okkal nem menti ki, vagy utólag megfelelően nem igazolja, vagy

b) az idézésre meghallgatásra alkalmatlan állapotban jelenik meg, és ezt a körülményt nem menti ki,

vámigazgatási bírsággal sújtható.

(2)[2]

(3)[3] Ha jogi személy vagy egyéb szervezet szervezeti képviselője nem jelent meg az idézésre, és a képviselő nevét a törvényes képviselő a vámhatóság felhívására nem közli, a felhívott törvényes képviselő, illetve a jogi személy vagy egyéb szervezet vámigazgatási bírsággal sújtható.

47. § *[Értesítés eljárási cselekményről]*

(1) Ha nem szükséges az ügyfél idézése, a vámhatóság az ügyfelet az általa indítványozott tanú és a szakértő meghallgatásáról, a szemléről és a tárgyalásról értesíti azzal a tájékoztatással, hogy az eljárási cselekményen részt vehet, de megjelenése nem kötelező. Az értesítést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt az ügyfél legalább 5 nappal korábban megkapja.

(2) Nincs helye az ügyfél értesítésének, és zárt meghallgatást vagy szemlét kell tartani, ha a meghallgatandó tanú, szakértő vagy a szemletárgy birtokosa természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését rendelték el, és a meghallgatás vagy szemle során a zártan kezelt adatok védelme nem biztosítható.

(3) A szakhatóságot – ha az a feladat- és hatáskörét érinti – az eljárási cselekményről annak megtétele előtt legalább 5 nappal korábban értesíteni kell.

48. § *[A tényállás tisztázása]*

(1) A vámhatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

(2) A vámhatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani.

(3) A vámigazgatási eljárásban minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas. Nem használható fel bizonyítékként a jogszabálysértéssel megszerzett bizonyíték. Bizonyíték többek között az ügyfél nyilatkozata, az irat, a tanúvallomás, a szemléről készült jegyzőkönyv, a szakértői vélemény, a vámellenőrzésről készült jegyzőkönyv és a tárgyi bizonyíték.

(4) A vámhatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját.

(5) A vámhatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló szabad meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

49. § *[Az ügyfél nyilatkozata]*

(1) Az ügyfélnek joga van ahhoz, hogy a vámigazgatási eljárás során nyilatkozatot tegyen, adatot szolgáltasson, vagy a nyilatkozattételt megtagadja.

(2) Ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi, a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámhatóság az ügyfelet a kérelmére indult eljárásban nyilatkozattételre, adatszolgáltatásra hívhatja fel. Ha az ügyfél a kérelmére indult vámigazgatási eljárásban a vámhatóság felhívására nem nyilatkozik, vagy az adatszolgáltatást nem teljesíti, a vámhatóság a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

(3)[4] Ha az ügyfél más tudomása ellenére a vámigazgatási ügy szempontjából jelentős adatot, tényt valótlanul állít, illetve elhallgat, valótlan adatot szolgáltat, vámigazgatási bírsággal sújtható.

---

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).
2 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 205. § a). Hatálytalan: 2018. VIII. 9-től.
3 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).
4 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).

(4) A vámhatóság az (1) bekezdés szerinti esetben figyelmezteti az ügyfelet jogaira, kötelességeire és a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú bizonyíték szolgáltatásának jogkövetkezményeire.

50. § *[Irat]*

(1) A vámhatóság – a 39. § (5) bekezdésében meghatározottak kivételével – felhívhatja az ügyfelet okirat vagy más irat bemutatására, ha az a tényállás tisztázásához szükséges, és az az Eüsztv. alapján nem szerezhető be.

(2) Az ügyfél az iratot másolatban is benyújthatja, ha nyilatkozik arról, hogy az az eredetivel mindenben megegyezik. E nyilatkozat hiányában az irat másolata a vámigazgatási eljárásban bizonyítékként nem használható fel.

(3) Ha a külföldön kiállított közokirat eredetiségével vagy tartalmával kapcsolatban kétség merül fel, a vámhatóság felhívja az ügyfelet felülhitelesített külföldön kiállított közokirat bemutatására.

(4) Ha az ügyfél a nem magyar nyelven kiállított irat mellé annak magyar nyelvű hiteles fordítását is csatolja, a vámhatóság azt a fordítás szerinti tartalommal fogadja el. Ha az ügyfél a vámigazgatási eljárásban nem csatolta a nem magyar nyelven kiállított irat hiteles magyar nyelvű fordítását, akkor a vámhatóság az ügy körülményeire tekintettel megkövetelheti, hogy az ügyfél azt nyújtsa be.

51. § *[Tanú]*

(1) Az ügyre vonatkozó tény tanúval is bizonyítható.

(2) A tanúként megidézett személy köteles a meghallgatása végett megjelenni és – az e törvényben meghatározott kivétellel – tanúvallomást tenni.

(3) Tanúként nem hallgatható meg

a) az, akitől nem várható bizonyítékként értékelhető vallomás,

b) védett adatnak minősülő tényről az, aki nem kapott felmentést a titoktartás alól.

(4) A tanú a vallomástételt megtagadhatja, ha

a) az ügyfél Ptk. szerinti hozzátartozója (a továbbiakban: hozzátartozó),

b) vallomásával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná,

c) a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvény szerinti médiatartalom-szolgáltató (a továbbiakban: médiatartalom-szolgáltató), vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy – a jogviszonya megszűnése után is –, ha a tanúvallomásával a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné, vagy

d) diplomáciai mentességben részesülő személy.

(5) Nem használható fel bizonyítékként a (3) bekezdésben, valamint az 53. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértésével felvett tanúvallomás, továbbá az olyan tanúvallomás, amelynek megtétele előtt a tanút nem figyelmeztették a (4) bekezdésben meghatározott jogára.

(6)[1] Ha a tanú a (2) bekezdés szerinti kötelezettségének a következményekre való figyelmeztetés ellenére nem tesz eleget, vámigazgatási bírsággal sújtható.

52. § *[A tanú meghallgatása]*

(1) A meghallgatás kezdetén meg kell állapítani a tanú személyazonosságát. A tanúnak nyilatkoznia kell arról, hogy az ügyfelekkel milyen viszonyban van, elfogult-e. A tanú esetleges elfogultságát megalapozó tényt a nyilatkozat alapján a jegyzőkönyvben rögzíteni kell. A tanút figyelmeztetni kell jogaira, kötelességeire és a hamis tanúzás jogkövetkezményeire.

(2) A még meg nem hallgatott tanú nem lehet jelen az ügyfél, más tanú és a szakértő meghallgatásakor.

(3) A meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell alkalmazni akkor is, ha a vámhatóság a tanút tárgyaláson kívül hallgatja meg.

(4) A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője, ha a tanú védett adatról tesz vallomást, továbbá ha elrendelték a tanú természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését.

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).

(5) A vámhatóság engedélyezheti, hogy a tanú a meghallgatását követően vagy helyette írásban tegyen tanúvallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg leírja és aláírja, az elektronikus okirat formájában elkészített vallomását minősített elektronikus aláírással látja el, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. Elfogadható továbbá a közokiratba vagy a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt tanúvallomás. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy a tanút meghallgatása céljából a vámhatóság idézze.

(6) Ha a tanú meghallgatása nélkül vagy a meghallgatását követően írásban tesz tanúvallomást, az írásbeli tanúvallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút a vámhatóság az írásbeli tanúvallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmezteti.

53. § *[Hatósági tanú]*

(1) A vámhatóság a biztosítási intézkedés alkalmazása során, szemlénél, lefoglalásnál hatósági tanút vehet igénybe.

(2) Nem alkalmazható hatósági tanú, ha az eljárási cselekményről hangfelvétel vagy kép- és hangfelvétel készül.

(3) A hatósági tanú az eljárási cselekmény során történt eseményeket és az általa tapasztalt tényeket a jegyzőkönyv aláírásával igazolja.

(4) Nem lehet hatósági tanú az ügyfél hozzátartozója, az eljáró vámhatósággal munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy és az eljárási képességgel nem rendelkező személy.

(5) Hatósági tanúként való közreműködésre senki nem kötelezhető.

(6) Az eljárási cselekmény előtt a hatósági tanút a jogairól és kötelességeiről fel kell világosítani. A hatósági tanú az eljárási cselekményre észrevételt tehet, és a tanúk költségtérítéséről szóló miniszteri rendelet szerint költségtérítésre jogosult, amelyet a vámhatóság utólag térít meg.

(7) A hatósági tanút a tudomására jutott tényekre, adatokra nézve titoktartási kötelezettség terheli, amely alól az eljáró vámszerv, a fellebbezés elbírálására jogosult szerv vagy közigazgatási ügyben eljáró bíróság az ügy tárgyát érintő tényekre, adatokra, körülményekre nézve felmentheti.

54. § *[Szemle]*

(1) Ha a vámigazgatási eljárás során a tényállás tisztázása érdekében ingó, ingatlan (a továbbiakban együtt: szemletárgy) megtekintése szükséges, a vámhatóság szemlét rendelhet el.

(2) Szemlét a vámhatóság ügyintézője vagy a vámhatóság által kirendelt szakértő végezhet, aki jogosultságát a szemle során – az 55. § (3) bekezdésében foglalt kivétellel – köteles igazolni. A szemle lefolytatásához a szemlét végző személy részére a vámellenőrzés, az áruátengedést követő ellenőrzés és a felülellenőrzés esetét kivéve megbízólevelet kell kibocsátani.

(3) A vámigazgatási eljárás során az ügyben eljáró szakhatóság állásfoglalását helyszíni szemle keretében adja meg. A helyszíni szemle időpontjáról a vámhatóság a szakhatóságot legalább 15 nappal korábban a szakhatósági megkeresés megküldésével értesíti.

55. § *[Szemle lefolytatása]*

(1) A szemletárgy birtokosát a szemléről – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – előzetesen értesíteni kell. Ha a szemle eredményessége érdekében indokolt, az értesítésnek tartalmaznia kell a szemletárgy birtokosának személyes jelenlétére, a szükséges iratok előkészítésére irányuló felhívást. Az értesítést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt a szemletárgy birtokosa legalább 5 nappal korábban megkapja.

(2) Ha az előzetes értesítés a szemle eredményességét veszélyeztetné, a szemletárgy birtokosát a szemléről annak megkezdésekor szóban kell tájékoztatni.

(3) Ha a szemle megkezdése előtti tájékoztatás veszélyeztetné annak eredményességét, a vámhatóság a szemle befejezésekor átadja vagy haladéktalanul megküldi a szemletárgy birtokosának a jegyzőkönyv egy példányát. Mellőzhető a tájékoztatás, ha a szemle a szemletárgy birtokosának közreműködése nélkül, külső vizsgálattal elvégezhető.

(4) A szemletárgy birtokosának távolléte nem akadálya a szemle megtartásának, ha a szemletárgy birtokosának alkalmazottja, meghatalmazottja, ezek hiányában a hatósági tanú jelen van.

(5) A szemlén az ügyfél jelen lehet, kivéve, ha a szemletárgy birtokosa természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését rendelték el.

(6) A szemlét a megfigyelni kívánt tevékenység folytatása idején, nem székhelyként bejelentett magánlakásban pedig – kivéve, ha a szemle sikeres lefolytatása más időpont választását teszi szükségessé – munkanapon 8 és 20 óra között lehet végezni. A szemlét úgy kell végezni, hogy az a szemletárgy birtokosának munkáját, a rendeltetésszerű tevékenységet lehetőleg ne akadályozza.

(7) Életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet veszélye miatt, továbbá közrendvédelmi, közbiztonsági és egészségügyi okból a szemle haladéktalanul megtartható.

(8) A szemle megtartása során – a tulajdonos értesítésével egyidejűleg – a szemletárgy birtokosa kötelezhető a szemletárgy felmutatására, illetve arra, hogy az ügyfelet a szemle helyszínére beengedje.

(9) A szemle során a szemlét végző személy a hatásköre gyakorlásának keretei között a megfigyelni kívánt területre, építménybe és egyéb létesítménybe beléphet, ott a szemle tárgyával összefüggő bármely iratot, tárgyat vagy munkafolyamatot megvizsgálhat, a szemletárgy birtokosától és a szemle helyszínén tartózkodó bármely más személytől felvilágosítást kérhet, a helyszínről, a szemletárgyról, folyamatokról fényképet vagy kép- és hangfelvételt készíthet, mintavételezést végezhet, továbbá egyéb bizonyítást folytathat le.

(10) Ha a szemlét az arra jogosult személy informatikai eszköz útján végzi, a szemle elvégzésére való jogosultság igazolását követően jogszabály, személyes adatok tekintetében törvény által meghatározott körben a szemletárgy birtokosának a szemlét végző személy részére – szükség szerint az informatikai rendszerhez történő hozzáférés technikai és jogosultsági feltételeinek biztosításával – hozzáférést kell biztosítania az adatokhoz.

(11) A szemletárgy birtokosa a minősített adatot tartalmazó szemletárgy felmutatására nem kötelezhető, ha nem kapott felmentést a szemletárgyra vonatkozó titoktartási kötelezettség alól.

(12) Ha a szemletárgy birtokosa médiatartalom-szolgáltató, vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy, nem kötelezhető a szemletárgy felmutatására, ha ezzel a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné. Ez a mentesség az annak alapjául szolgáló jogviszony megszűnése után is fennmarad.

56. § *[A szemle lefolytatásának akadályozása]*

(1) Ha a szemletárgy birtokosa a szemletárgyat a vámhatóság felhívására – a jogkövetkezményre való figyelmeztetés ellenére – nem mutatja fel, illetve annak helyszíni átvizsgálását akadályozza, a vámhatóság a szemletárgyat lefoglalhatja.

(2)[1] A szemle megtartását vagy eredményes lefolytatását akadályozó személy vámigazgatási bírsággal sújtható.

57. § *[Szakértő]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában végzéssel szakértőt kell kirendelni – legalább 15 napos határidő tűzésével –, ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges, és az eljáró vámszerv nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel.

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).

(2) Nincs helye szakértő kirendelésének, ha ugyanabban a szakkérdésben szakhatóság állásfoglalását kell beszerezni.

(3) A szakértő kizárására az e törvény kizárásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(4) Szakértőként nem járhat el az, aki tanúként nem hallgatható meg, vagy aki a tanúvallomást megtagadhatja.

(5)[1] A kirendelt szakértő vámigazgatási bírsággal sújtható, ha anélkül, hogy a határidő meghosszabbítása iránti igényét vagy akadályoztatását előzetesen bejelentette volna, feladatait határidőre nem teljesíti.

(6) A vámhatóság a kirendelt szakértővel közli mindazokat az adatokat, amelyekre feladatának teljesítéséhez szüksége van. A kirendelt szakértő az ügy iratait az eljárási feladatainak ellátásához szükséges mértékben megtekintheti, az ügyfél és a tanú meghallgatásánál, a tárgyaláson és a szemlén jelen lehet, az ügyfélhez, a tanúhoz, a szemletárgy birtokosához kérdéseket intézhet.

(7) Az ügyfél a szakértői vizsgálatban közreműködhet.

(8) A kirendelt szakértőt a véleményadás előtt figyelmeztetni kell a hamis véleményadás jogkövetkezményeire.

(9) Ha a szakvélemény nem egyértelmű, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a kirendelt szakértő köteles a vámhatóság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni.

(10) Ha ugyanazon bizonyítandó tényre készített szakvélemények között az ügy eldöntése szempontjából lényeges szakkérdésben olyan eltérés van, amely a szakértőktől kért felvilágosítással vagy más módon nem tisztázható, a vámhatóság másik szakértőt rendel ki, aki abban a kérdésben foglal állást, hogy a szakvélemények közötti eltérés mire vezethető vissza, szükséges-e bármelyik szakvélemény kiegészítése.

(11) Ha a vámhatóság a kirendelt szakértőt tárgyaláson kívül hallgatja meg, a meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell alkalmazni.

(12) Az itt nem szabályozott kérdésekben a szakértőkre az igazságügyi szakértőkről szóló törvény rendelkezései irányadóak.

58. § *[Tolmács]*

(1) Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője által használt idegen nyelvet az ügyintéző nem beszéli – a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában – tolmácsot kell alkalmazni.

(2) Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője hallássérült, kérésére jelnyelvi tolmács közreműködésével kell meghallgatni, vagy a meghallgatás helyett a jelen lévő hallássérült írásban is nyilatkozatot tehet. Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője siketvak, kérésére jelnyelvi tolmács közreműködésével kell meghallgatni. Ha a jelen lévő ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője beszédfogyatékos, kérésére a meghallgatás helyett írásban tehet nyilatkozatot.

(3) Az ügyben eljáró vámhatóság el nem járó tagja, valamint – ha az a tényállás tisztázáshoz elengedhetetlen – az ellenőrzés helyszínén tartózkodó, idegen nyelvet beszélő személy tolmácsként igénybe vehető. A tolmácsként igénybe vett személyt tájékoztatni kell a tolmács jogairól és kötelezettségeiről, és ennek tényét, valamint a tolmácsként igénybe vett személy nyilatkozatát a helyszínen végzett ellenőrzés jegyzőkönyvében rögzíteni kell.

(4) A tolmács kizárására az e törvény kizárásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(5) Tolmácsként nem járhat el az, aki tanúként nem hallgatható meg, vagy aki a tanúvallomást megtagadhatja.

(6)[2] A tolmácsot a tolmácsolás előtt figyelmeztetni kell a hamis tolmácsolás, hamis fordítás jogkövetkezményeire.

59. § *[Tárgyalás]*

---

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).

2 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 1.

(1) A vámhatóság tárgyalást tarthat, a tényállás tisztázása érdekében, vagy ha szükség van az eljárásban részt vevő személyek együttes meghallgatására.

(2) A tárgyaláson a vámhatóság meghallgathatja az ügyfelet, a tanút, a szakértőt és megszemlélheti a szemletárgyat.

(3) A vámhatóság szemle keretében is lefolytathatja a tárgyalást, ha annak feltételei biztosítottak.

(4) Az ügyfél észrevételt tehet a tárgyaláson elhangzottakra, kérdést intézhet a meghallgatott személyhez, és indítványozhatja más személy meghallgatását vagy más bizonyíték beszerzését.

(5) A tárgyaláson a (2) bekezdésben foglaltakon kívül bárki részt vehet, akinek a részvételét az ügyfelek nem kifogásolják. A vámhatóság a védett adat és zártan kezelt adatok védelme érdekében is kizárhatja a tárgyalásról a nyilvánosságot.

(6)[1] Azt, aki a tárgyalás rendjét zavarja, a tárgyalás vezetője rendreutasíthatja, ismételt vagy súlyosabb rendzavarás esetén a tárgyalásról kiutasíthatja, továbbá vámigazgatási bírsággal sújthatja.

60. § *[A bizonyítékok ismertetése az ügyféllel]*

Ha a vámhatóság az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek során nem biztosította, hogy az ügyfél minden bizonyítékot megismerjen, annak befejezését követően értesíti az ügyfelet, hogy – az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével – megismerhesse a bizonyítékokat, azokra a megismeréstől számított 8 napon belül észrevételt és szükség esetén további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő.

61. §[2] *[A vámigazgatási eljárás akadályozásának következményei]*

Azt, aki a vámigazgatási eljárásban a kötelezettségét önhibájából megszegi, a vámhatóság az okozott többletköltségek megtérítésére kötelezi, illetve akadályoztatás miatt vámigazgatási bírsággal sújthatja.

62. § *[Az eljárási cselekmények rögzítése]*

(1) A vámellenőrzés és az áruátengedést követő ellenőrzésre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül a helyszínen végzett szemle lefolytatásáról, a tanú meghallgatásáról, hatósági tanú alkalmazásáról, a biztosítási intézkedésről, a tárgyalásról, a lefoglalásról és a személyesen gyakorolt meghallgatáshoz való jogról jegyzőkönyvet kell készíteni. A Vámkódex 189. cikke szerinti áruvizsgálat kapcsán végzett szemle esetén egyszerűsített jegyzőkönyv készíthető, mely a szemle helyét, idejét és a vámhatóság által tett megállapításokat tartalmazza.

(2) A vámellenőrzésről készített jegyzőkönyv kivételével a jegyzőkönyv tartalmazza

a) az eljáró vámszerv megnevezését, az ügyintéző nevét, az ügy tárgyát és az ügyiratszámot,

b) az eljárási cselekményben érintett személy nevét és lakcímét, adószámát vagy adóazonosító jelét, EORI szám esetén annak számát, eljárásjogi helyzetét és – ha azt a vámhatóság tudomására hozta – egyéb elérési lehetőségét,

c) az alkalmazott hatósági tanú nevét,

d) az eljárási cselekményben érintett személy jogaira és kötelességeire való figyelmeztetés megtörténtét,

e) az ügyre vonatkozó lényeges nyilatkozatokat és megállapításokat, az eljárási cselekmények során tapasztalt, az ügy eldöntése szempontjából lényeges körülményeket és megállapításokat, ideértve a hatósági tanú észrevételeit is,

f) a jegyzőkönyv készítésének helyét és időpontját, valamint

g) az eljárási cselekményben érintett személy, a hatósági tanú, az eljáró ügyintéző és a jegyzőkönyvvezető oldalankénti aláírását.

(3) Az eljárási cselekményben érintett személy indokolt kérelmére nyilatkozatát, vallomását, szakértői véleményét vagy azok egyes részét a jegyzőkönyv szó szerint tartalmazza.

---

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).

2 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § c).

(4) A vámhatóság hivatalból vagy kérelemre egyes eljárási cselekményekről kép- és hangfelvételt készíthet. A rögzítés ilyen módja esetén a jegyzőkönyvben csak az eljárási cselekményen résztvevő személyek azonosításához szükséges adatokat, valamint az elkészítés helyét, idejét, valamint a kép- és hangfelvétel készítésének tényét kell feltüntetni.

63. § *[Megkeresés]*

(1) A kérelemre indult eljárás során a vámhatóság vámszerve más hatóságot vagy szervet adatok és információk beszerzése céljából megkereshet.

(2) A megkeresett szerv a megkeresésben foglaltakat a rá irányadó szabályok szerint teljesíti.

64. § *[Felkérés eljárási cselekmény lefolytatására]*

(1) Ha a kérelemre indult eljárásban bizonyos eljárási cselekmények lefolytatására másik vámszerv jogosult, úgy az ennek elvégzésére felkért vámszerv az eljárási cselekményt a felkérő vámszerv eljárásának részeként folytatja le.

(2) Ha a felkérés a Vámkódex 39. cikke szerinti feltétel vizsgálatára irányul, a felkért vámszerv 60 napon belül értesíti a felkérő vámszervet a megállapításairól.

65. § *[A meghallgatáshoz való jog biztosítása]*

(1)[1] A vámhatóság a meghallgatáshoz való jog gyakorlása során az ügyben érintett személyről, az általa tett nyilatkozatról és a nyilatkozattétel során az ügyfél által felhozott bizonyítási eszközökről kép- és hangfelvételt készíthet. A vámhatóság által készített kép- és hangfelvétel, továbbá az abban szereplő személyes adat

a) a vámellenőrzés és az áruátengedést követő ellenőrzés,

b) a vámjogszabályok megsértésével összefüggésben kezdeményezett büntető- vagy szabálysértési eljárás, vagy

c) az *a)* pont kivételével a vámhatóság hatáskörébe tartozó vámigazgatási eljárás során vagy az érintett jogainak gyakorlása

céljából használható fel.

(2) A meghallgatáshoz való jog gyakorlásának megkezdésekor az ügyfelet tájékoztatni kell a kép- és hangfelvétel készítéséről és annak törvényi feltételeiről, a felvétellel kapcsolatos megtekintési lehetőségről.

(3) A vámhatóság a kép- és hangfelvételt elektronikus adattárolási rendszerében tárolja, és a 33. § szerinti megőrzési idő elteltével törli.

66. § *[Határozat és végzés]*

(1)[2] A vámhatóság az (1a) bekezdésben foglaltak kivételével az ügy érdemében határozatot hoz, Vámjegyet ad ki, továbbá az eljárás során felmerült minden más kérdésben végzést bocsát ki.

(1a)[3] Ha a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv hatálya alá tartozó harmadik országból beszállított termékek tekintetében kezdeményezett szabad forgalomba bocsátás vámeljárás során

a) a küldemény szabad forgalomba bocsátása a vámmentességi rendelet 23–24. cikke alapján vámmentesen történik,

b) az általános forgalmi adó alanyának nem minősülő természetes személy a vám-árunyilatkozatot saját nevében és érdekében eljárva nyújtja be, és

c) az általános forgalmi adó alanyának nem minősülő természetes személy által benyújtott vám-árunyilatkozat alapján a vámhatóság a szabad forgalomba bocsátás vámeljárást az ügyfél által benyújtott vám-árunyilatkozatban foglaltakkal megegyezően folytatja le,

akkor a vámhatóság a fizetendő általános forgalmi adó összegéről nem hoz határozatot.

(1b)[4] Az (1a) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése és az általános forgalmi adó megfizetése vagy biztosítása esetén a vámhatóság az áru átengedéséről elektronikus üzenetben értesíti a nyilatkozattevőt.

---

1 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 2.
2 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 160. § (1). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
3 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 160. § (2). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
4 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 160. § (2). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

(1c)[1] Az (1a) bekezdést a vámmentességi rendelet 24. cikkében foglalt jövedéki termékektől eltérő más jövedéki termékekre nem lehet alkalmazni.

(2) A határozatnak – a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában – tartalmaznia kell

a) az eljáró vámszerv megnevezését, az ügy számát és ügyintézőjének nevét,

b) a jogosult vagy kötelezett ügyfél nevét és lakcímét vagy székhelyét, továbbá az ügyfél által a kérelemben megadott, személyazonosítására szolgáló adatot, adott esetben EORI számot,

c) az ügy tárgyának megjelölését,

d) a rendelkező részben

da) a vámhatóság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati eljárásról, közigazgatási per esetén a tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatást,

db) a szakhatóság megnevezését és állásfoglalása rendelkező részét,

dc) az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak az ügyfél vagy központi költségvetés részére történő megfizetésre vonatkozó döntést,

dd) az esetleges eljárási költség megállapítását, ha arról a vámhatóság nem külön dönt,

de) az esetleges eljárási költségek viseléséről szóló döntést, ha arról a vámhatóság nem külön dönt,

df) a kötelezettség teljesítésének határnapját vagy határidejét és az önkéntes teljesítés elmaradásának jogkövetkezményeit, ideértve a fizetési kötelezettséget megállapító döntésben a késedelmipótlék-fizetési kötelezettségről és annak mértékéről szóló tájékoztatást,

dg) a határozatban megállapított fizetési kötelezettség és a fellebbezési illeték vagy díj mértékéről és megfizetésének, lerovásának módjairól szóló tájékoztatást,

e) az indokolásban

ea) a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat,

eb) az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait,

ec) a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket,

ed) a szakhatósági állásfoglalás indokolását, valamint a szakhatósági megkeresés mellőzésének okát,

ee) azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a vámhatóság a határozatot hozta,

ef) a vámhatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást,

f) a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával,

g) a döntés kiadmányozójának aláírását és a vámhatóság bélyegzőlenyomatát.

(3) A végzésnek – a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában – tartalmaznia kell a (2) bekezdés *a)–c)* pontjában, *d)* pont *da), df)* és *dg)* alpontjában, *e)* pont *ec)* és *ef)* alpontjában, *f)* és *g)* pontjában meghatározott tartalmi elemeket. Az eljárást megszüntető végzésnek tartalmaznia kell a (2) bekezdés *d)* pont *dc)–de)* alpontjában, valamint *e)* pont *ee)* alpontjában meghatározott tartalmi elemeket is.

(4) Indokolást és jogorvoslatról való tájékoztatást nem tartalmazó egyszerűsített döntés hozható, ha

a) a vámhatóság a kérelemnek teljes egészében helyt ad, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, vagy a döntés az ellenérdekű ügyfél jogát vagy jogos érdekét nem érinti, vagy

b) az kizárólag valamely eljárási cselekmény időpontját határozza meg.

---

1 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 160. § (2). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

(5) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a papíralapon vagy elektronikus úton benyújtott kérelemre, valamint a vám-árunyilatkozat, átmeneti megőrzési árunyilatkozat, belépési gyűjtő árunyilatkozat, kilépési gyűjtő árunyilatkozat, újrakiviteli árunyilatkozat vagy újrakiviteli értesítés benyújtásával kezdeményezett eljárásban a vámhatóság jóváhagyó döntését vagy áruátengedésre vonatkozó döntését a papíralapú kérelmen záradék formájában is feltüntetheti vagy elektronikus üzenet formájában is kifejezheti.

67. § *[A döntésre vonatkozó rendelkezések]*

(1) A döntés csak olyan védett adatot tartalmazhat, amelyet az iratbetekintés szabályai szerint megismerhet az, akivel a döntést közlik. A döntést úgy kell megszövegezni, hogy a figyelembe vett védett adat tartalmára annak ismertetése nélkül utaljon. A döntést úgy kell megszövegezni, hogy abból ne legyen levonható következtetés annak a személynek a kilétére vonatkozóan, akinek a természetes személyazonosító adatai és lakcíme zárt kezelését rendelték el.

(2) A döntést a 66. § (5) bekezdésében foglaltak kivételével külön okiratban kell megszövegezni vagy jegyzőkönyvbe kell foglalni. Külön okiratban kell megszövegezni a döntést, ha azt kézbesítés útján vagy elektronikus úton közlik.

(3) Egy okiratba foglalható a határozat és a végzés, illetve több határozat vagy végzés. Az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan kell megszövegezni. Az egybefoglalás az egyes döntések meghozatalára vonatkozó határidőket és a jogorvoslati szabályok alkalmazását nem érinti. Ha a jogorvoslatra jogosult az egybefoglalt határozat és végzés ellen jogorvoslattal él, a határozat elleni jogorvoslat szabályait kell alkalmazni.

(4) Ha a vámjogszabályok lehetővé teszik a vámhatóság a döntését az erre a célra rendszeresített formátumban, a jogszabályban meghatározott adattartalommal adja ki.

68. § *[A vámhatósági döntések véglegessége]*

(1) A vámhatóság elsőfokú döntése véglegessé válik, ha

a) ellene nem fellebbeztek, és a fellebbezési határidő letelt,

b) a fellebbezésről lemondtak vagy a fellebbezést visszavonták,

c) a fellebbezésnek – ideértve a végzések elleni önálló fellebbezést – nincs helye, vagy

d) a fellebbezés elbírálására jogosult vámszerv az első fokon eljáró szerv döntését helybenhagyta.

(2) A fellebbezésről lemondás vagy a fellebbezés visszavonása esetén véglegessé válik a döntés

a) az elsőfokú döntés közlésekor, ha az ügyfél a kérelem teljesítése esetére már a döntés közlése előtt lemondott a fellebbezésről, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél,

b) az utolsóként kézhez kapott lemondás vagy visszavonás vámszervhez való megérkezésének napján, ha a fellebbezési határidő tartama alatt valamennyi fellebbezésre jogosult lemond a fellebbezésről vagy visszavonja fellebbezését.

(3) Az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti esetben az elsőfokú döntés a közléssel válik véglegessé.

(4) Az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti esetben az elsőfokú döntés a másodfokú döntés közlésével válik véglegessé.

(5) A fellebbezési eljárás megszüntetése esetén a vámhatóság önállóan fellebbezhető elsőfokú végzése vagy a határozata a fellebbezési eljárás megszüntetéséről szóló végzés véglegessé válásának napján válik véglegessé.

(6) Az elsőfokú döntés fellebbezéssel nem érintett rendelkezései az (1)–(5) bekezdésben meghatározottak szerint véglegessé válnak, ha

a) csak az eljárás egyéb résztvevője fellebbezett a döntés rá vonatkozó rendelkezése ellen,

b) kizárólag a döntés egyes rendelkezései ellen nyújtottak be fellebbezést, és a fellebbezés elbírálása nem hat ki a fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezésekre.

69. § *[A döntés közlése és nyilvános közzététele]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a határozatot közölni kell az ügyféllel és azzal, akire nézve jogot vagy kötelezettséget állapít meg, valamint az ügyben eljárt szakhatósággal. A határozat azzal a személlyel is közölhető, akinek az a jogát vagy jogos érdekét érinti.

(2) A végzést azzal kell közölni, akire nézve az rendelkezést tartalmaz, valamint azzal, akinek az jogát vagy jogos érdekét érinti. A vámhatóság az ügyfél kérelmére egy alkalommal külön illeték vagy díj felszámítása nélkül ad ki másolatot a vele nem közölt végzésről.

(3) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a döntést szóban is lehet közölni az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személlyel.

(4) Ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személy elektronikusan nyújt be vám-árunyilatkozatot, akkor a döntés csatolmányként kerül elküldésre a vámhatóság által biztosított felhasználó tárhelyre. Ha a döntést ebben a formában 5 napon belül nem veszik át, akkor a döntés személyesen vagy postai úton kerül kézbesítésre. Személyes átvétel esetén a közlés tényét és időpontját az iratra fel kell jegyezni, és azt az átvevő személlyel aláíratni. Ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személy a döntést határidőn belül sem személyesen, sem a tárhelyen nem veszi át, akkor a vámhatóság a döntést postai úton küldi meg részére haladéktalanul.

(5) Ha az (1) és (2) bekezdés szerinti személy a Vámkódex 22. cikke szerinti kérelmet az erre a célra létrehozott uniós informatikai rendszerben nyújt be, akkor a vámhatóság a döntéseit e rendszeren keresztül közli. A közlés napja a vámhatósági döntés elküldésének az időpontja.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérően a döntés közlésének napja az a nap, amelyen azt írásban vagy szóban közölték, vagy a (4) bekezdésben meghatározott módon átadták. A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a hirdetmény útján közölt döntést a hirdetmény kifüggesztését követő 15. napon kell közöltnek tekinteni.

(7) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a határozott naphoz kötött jogszerzés a nap kezdetén következik be. A határidő elmulasztása vagy a késedelem jogkövetkezményei a határidő utolsó napjának elteltével állnak be.

70. § *[A postai úton történő kézbesítés szabályai]*

(1) Ha a postai úton történő kézbesítés azért hiúsul meg, mert a címzett vagy meghatalmazottja úgy nyilatkozik, hogy a küldeményt nem veszi át, az iratot a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni.

(2) Ha a kézbesítés azért volt sikertelen, mert a küldemény a címzett személyiadat- és lakcímnyilvántartásban szereplő lakcíméről vagy a vámigazgatási eljárásban bejelentett szálláshelyéről, illetve a székhelyéről az eljáró vámszervhez

a) „nem kereste”,

b) „ismeretlen” vagy

c) „elköltözött”

jelzéssel érkezett vissza, az iratot – az ellenkező bizonyításáig – az *a)* pont szerinti esetben a kézbesítés második megkísérlésének napját követő 5. munkanapon, a *b)–c)* pont szerinti esetben a kézbesítés megkísérlésének napját követő 5. munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni.

(3) Az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy akkor terjeszthet elő kézbesítési kifogást, ha a kézbesítés a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó jogszabályok megsértésével történt.

(4) Természetes személy ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy kézbesítési kifogást akkor is előterjeszthet, ha önhibáján kívüli okból nem vehette át a hivatalos iratot. Ez a rendelkezés irányadó abban az esetben is, ha a kézbesítés elektronikus úton történt.

(5) Kézbesítési kifogást az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy a kézbesítésről való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül, de legkésőbb a közléstől számított 45 napos jogvesztő határidőn belül terjeszthet elő. Ha az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy a vámhatóság által kezdeményezett végrehajtási eljárást megelőző fizetési felszólításból vagy a végrehajtási eljárás megindulása alapján szerez tudomást a kézbesítés következtében véglegessé vált kötelezettségéről, a kézbesítési kifogás a fizetési felszólítás kézhezvételétől, illetve a végrehajtási eljárásról történő tudomásszerzéstől számított 15 napon belül akkor is előterjeszthető, ha a kézbesítéstől számított 45 nap eltelt. A végrehajtási eljárás során kézbesítési kifogás előterjesztésének – törvény eltérő rendelkezése hiányában – nincs helye.

(6) A kézbesítési kifogásban elő kell adni azokat a tényeket, illetve körülményeket, amelyek a kézbesítés szabálytalanságát igazolják, vagy az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy részéről az önhiba hiányát valószínűsítik.

(7)[1] A kézbesítési kifogást a kézbesítés tárgyát képező iratot kiadmányozó vámszerv bírálja el végzéssel 30 napon belül.

(8) A kézbesítési kifogásnak az eljárás folytatására, illetve a végrehajtásra nincs halasztó hatálya. A vámhatóság a végrehajtási eljárást kérelemre vagy hivatalból a kézbesítési kifogást elbíráló döntés véglegessé válásáig felfüggesztheti, ha a kérelemben előadott tények, körülmények annak elfogadását valószínűsítik.

(9) Ha a kézbesítési kifogásnak a vámhatóság helyt ad, az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy által kifogásolt kézbesítést követően tett intézkedések semmisnek minősülnek, illetve az eljárást a kézbesítés időpontjától a szükséges mértékben meg kell ismételni.

71. § *[Hirdetményi úton történő közlés]*

(1) Hirdetményi úton történő közlésnek van helye, ha

a) az ügyfél ismeretlen helyen tartózkodik,

b) a jogutód nem ismert,

c) az ügyfél nem jelöl meg kézbesítési meghatalmazottat, vagy

d) a hirdetményi kézbesítésen kívül igénybe vehető egyéb közlési módok alkalmazása elháríthatatlan akadályba ütközik, vagy alkalmazásuk előre eredménytelennek mutatkozik.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a hirdetmény tartalmazza

a) a kifüggesztés napját,

b) az eljáró vámszerv megnevezését,

c) az ügy számát és tárgyát,

d) az ügyfél nevét és utolsó ismert lakcímét, valamint székhelyét, adószámát, továbbá

e) azt a figyelemfelhívást, hogy a vámhatóság az ügyben döntést hozott, de annak kézbesítése meghiúsult, ezért az ügyfél vagy meghatalmazottja a még véglegessé nem vált döntést a vámhatóság szervénél átveheti.

(3) A hirdetményt a vámhatóság hirdetőtáblájára ki kell függeszteni, és a vámhatóság elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapján közzé kell tenni.

(4) A hirdetmény vámhatóság hirdetőtábláján való kifüggesztésének és elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapján való megjelentetésének azonos napon kell megtörténnie. A hirdetményi közléshez kapcsolódó határidők számításánál a hirdetménynek a vámhatóság hirdetőtábláján való kifüggesztését kell alapul venni. Hirdetményi közlés esetén a hirdetmény vámhatósági hirdetőtábláján való kifüggesztésének és levételének napját az iraton meg kell jelölni, az internetes honlapon történő közzététel idejét pedig visszakereshető módon dokumentálni kell.

(5) Ha a hirdetményi úton történő közlés feltételei már nem állnak fenn, a vámhatóság haladéktalanul gondoskodik a hirdetmény eltávolításáról, és a kapcsolattartás általános szabályai szerint felveszi a kapcsolatot az ügyféllel.

72. § *[A döntés megismerése]*

1 Megállapította: 2021. évi LXIX. törvény 127. §. Hatályos: 2021. VI. 17-től.

(1) Ha a vámjogszabályok vagy törvény a döntés nyilvánosságát nem korlátozza vagy nem zárja ki, az eljárás végleges befejezését követően a személyes adatot és védett adatot nem tartalmazó végleges határozatot, valamint az elsőfokú határozatot megsemmisítő és az elsőfokú határozatot hozó vámhatóságot új eljárásra utasító végzést bárki korlátozás nélkül megismerheti, és arról a miniszter által rendeletben meghatározott költségtérítés ellenében másolatot kérhet.

(2) Az (1) bekezdés szerinti döntés megismerése iránti igényt a végleges döntést hozó vámhatóság 8 napon belül, a döntésben szereplő személyes adatok és a védett adatok megismerhetetlenné tételét követően teljesíti. A döntésben szereplő természetes személyt az eljárásban betöltött szerepének megfelelően kell megjelölni, de ha a természetes személy azonosíthatóságának kizárására ez nem alkalmas, az azonosítását lehetővé tevő adatokat olyan módon kell törölni, hogy az ne járjon a megállapított tényállás sérelmével.

(3) A döntésben nem tehető megismerhetetlenné a közérdekből nyilvános adat.

(4) Nem tehető megismerhetetlenné a személyes vagy védett adat, ha az igénylő – az adat megjelölésével – igazolja, hogy annak megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges, valamint a védett adat megismerésének törvényi feltételei fennállnak.

73. § *[A döntés kijavítása]*

(1) Ha a döntésben név-, szám- vagy más elírás, illetve számítási hiba van, a vámhatóság a hibát – szükség esetén az ügyfél meghallgatása után – kijavítja, ha az nem hat ki az ügy érdemére, az eljárási költség mértékére vagy a költségviselési kötelezettségre.

(2) A kijavítást a vámhatóság

a) a döntés eredeti példányára és – ha rendelkezésre állnak – kiadmányaira történő feljegyzéssel,

b) a hibás döntés bevonása mellett a döntés kicserélésével, vagy

c) kijavító döntés meghozatalával

teljesíti.

(3) A döntés kijavítással érintett része ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint az eredeti döntés ellen volt.

(4) A kijavítást közölni kell azzal, akivel a kijavítandó döntést közölték.

74. § *[A döntés kiegészítése]*

(1) Ha döntésből jogszabály által előírt kötelező tartalmi elem hiányzik, vagy az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem született döntés, a vámhatóság a döntést kiegészíti.

(2) Nincs helye a döntés kiegészítésének, ha a döntés véglegessé válásától számított 1 év eltelt.

(3) A kiegészítést a vámhatóság egységes döntésbe foglalva, lehetőleg a döntés kicserélésével közli.

(4) A kiegészítés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint az eredeti döntés ellen volt.

(5) A kiegészítést közölni kell azzal, akivel a kiegészített döntést közölték.

15. A Vámkódex 23. cikkéhez

75. § *[Nyomon követés]*

A Vámkódex 22. cikke szerinti engedélyek és az engedélyezett gazdálkodói státus nyomon követése során, a helyszínen végzett ellenőrzésre a szemlére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

16. A Vámkódex 28. cikkéhez

76. § *[A kedvező határozatok módosítása és visszavonása]*

Ha a személyi, tárgyi vagy a tényállásbeli elemek bármelyike megváltozik az alapeljáráshoz képest, a vámhatóság által hozott határozat nem módosításnak, hanem új határozatnak minősül.

17. A Vámkódex 29. cikkéhez

77. § *[A hivatalból indult vámigazgatási eljárás]*

A hivatalból indult vámigazgatási eljárásokban a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában e törvénynek a kérelemre indult eljárásokra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni az ebben az alcímben foglalt eltérésekkel.

78. § *[A hivatalból indult vámigazgatási eljárás megindítása]*

(1) A vámhatóság szerve az illetékességi területén hivatalból megindítja a vámigazgatási eljárást, ha

a) az eljárás megindítására okot adó tény, adat vagy körülmény jut a tudomására,

b) erre bíróság kötelezte, vagy

c) erre felettes szerve utasította.

(2) A vámjogszabályok alapján hivatalból megindított vámigazgatási eljárásról – a vámellenőrzésre, az áruátengedést követő ellenőrzésre és a felülellenőrzésre vonatkozó rendelkezések kivételével – az ismert ügyfelet a vámhatóság az elvégzett első eljárási cselekmény napjától számított 8 napon belül értesíti. Az értesítés csak akkor mellőzhető, ha az az eljárás sikerét meghiúsítaná.

(3) Az értesítés tartalmazza

a) az ügy tárgyát és számát, a vámigazgatási eljárás megindításának napját és az ügyintézési határidőt, az ügyintézési határidőbe nem számító időtartamokat, az ügyintéző nevét és hivatali elérhetőségét, és

b) az ügyféli jogokra és kötelezettségekre vonatkozó tájékoztatást.

79. § *[Ügyintézési határidő a hivatalból indult vámigazgatási eljárásban]*

(1) A hivatalból indult eljárás tekintetében az ügyintézési határidő e törvény eltérő rendelkezése hiányában 90 nap, amely nem hosszabbítható.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárás esetén az ügyintézési határidő az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik.

(3) Az (1) bekezdés alapján hivatalból indult vámigazgatási eljárás ügyintézési határidejébe nem számít be:

a) a hatásköri vagy illetékességi vita egyeztetésének időtartama,

b) a szakhatóság eljárásának időtartama,

c) a vámhatóság működését legalább egy teljes napra ellehetetlenítő üzemzavar vagy más elháríthatatlan esemény időtartama,

d) a szakértői vélemény elkészítésének időtartama,

e) az FJA 8. cikk (1) bekezdésében meghatározott időtartam,

f) a Vámkódex 15. cikk szerinti adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének időtartama, valamint a vámigazgatási eljárás felfüggesztésének időtartama,

g) a vámellenőrzésekben közvetve vagy közvetlenül érintett személy által a vámellenőrzés bármely módon való akadályozása, az akadály fennállásának időpontjáig eltelt időtartam,

h) a vámellenőrzések során a vámigazgatási bírság és késedelmi kamat megállapító határozat meghozatala esetében az azok alapjául szolgáló vámtartozást kiszabó határozat közlésétől annak véglegessé válásáig eltelt időtartam,

i) a kérelmező ügyfelet az eljárási költség előlegezésére kötelező döntés közlésére irányuló intézkedéstől az annak teljesítéséig terjedő időtartam,

j) [1] a vámhatósági megkeresés, a jegyzőkönyv vagy a döntés

ja) postára adását követő naptól annak kézbesítéséig terjedő időtartam, valamint a hirdetményi közlés időtartama,

jb) tárhelyen történő elhelyezésétől a kézbesítettnek minősülésig terjedő időtartam.

80. § *[A hivatalból indult vámigazgatási eljárás felfüggesztése]*

1 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 161. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámhatóság felfüggeszti a vámigazgatási eljárást, ha

a) az ügyben más szervet kell megkeresni,

b) annak során olyan kérdés merül fel, amelynek eldöntése más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy

c) a vámhatóságnak az adott üggyel szorosan összefüggő más döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el.

(2) A vámhatóság az eljárás felfüggesztéséről szóló végzését az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott más hatósággal is közli azzal, hogy az eljárás befejezéséről tájékoztassa.

(3) Az eljárás felfüggesztésekor minden határidő megszakad, és az eljárás felfüggesztésének megszüntetésekor az ügyintézési határidő kivételével újrakezdődik. A felfüggesztés időtartama alatt megtett valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan, kivéve azokat, amelyek a felfüggesztési ok megszüntetésére irányulnak.

(4) A vámhatóság az eljárás felfüggesztése esetén is dönthet úgy, hogy a folyamatban levő eljárási cselekményeket és az azok teljesítésére megállapított határidőket az eljárás felfüggesztése nem érinti. E döntésről az ügyfelet tájékoztatni kell.

18. A Vámkódex 33. cikkéhez

81. § *[A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatok]*

A kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó határozat iránti kérelem papíralapon is benyújtható.

X. FEJEZET

ENGEDÉLYEZETT GAZDÁLKODÓ

19. A Vámkódex 39. cikkéhez

82. § *[A vámjogszabályok és adószabályok csekély, súlyos vagy ismételt megsértése]*

(1) A VA 24. cikk (2) bekezdése szerinti csekély jelentőségű jogsértés vámhatósági megállapítására – a kérelmező jóhiszeműsége mellett – többek között akkor kerül sor, ha a Vámkódex 39. cikk *a)* pontja szerinti feltétel vizsgálatakor figyelembe vett, a gazdálkodó vámjogszabályokban és adószabályokban foglalt, gazdasági tevékenységével összefüggő kötelezettségeinek megszegéséért vagy elmulasztásáért kivetett bírságok együttes összege a VA 24. cikk (1) bekezdése szerint vizsgált időtartamon belül keletkezett vám- és adófizetési kötelezettségének 20%-át nem haladja meg.

(2) A vámjogszabályok és adószabályok súlyos megsértésének minősül többek között az az eset, ha a kérelmezővel szemben a VA 24. cikk (1) bekezdése szerint vizsgált időtartamon belül

a) a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével összefüggően végleges döntéssel bírságot szabtak ki, vagy

b) a vámjogszabályokban és adószabályokban foglalt, gazdasági tevékenységével összefüggő kötelezettségeinek megszegéséért vagy elmulasztásáért alkalmanként végleges döntéssel 20 millió forintot meghaladó összegű bírságot szabtak ki, és

az *a)* és *b)* pont szerint keletkezett bírságok együttes összege meghaladja a kérelmező tekintetében szintén az ezen időtartamon belül keletkezett vám- és adófizetési kötelezettség 20%-át.

(3) A vámjogszabályok és adószabályok ismételt megsértésének minősül többek között az az eset, ha a kérelmezővel szemben a VA 24. cikk (1) bekezdése szerint vizsgált időtartamon belül a vámjogszabályokban és az adószabályban foglalt, gazdasági tevékenységével összefüggő kötelezettségeinek megszegéséért vagy elmulasztásáért együttesen tíznél több alkalommal adóbírságot, mulasztási bírságot vagy vámigazgatási bírságot (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: bírság) végleges döntés útján szabtak ki, és az így kivetett bírságok együttes összege meghaladja a kérelmező tekintetében szintén az ezen időtartamon belül keletkezett vám- és adófizetési kötelezettség 20%-át.

83. § *[Gyakorlati jellegű szakértelem, hatósági képzés, hatósági vizsga]*

(1) A Vámkódex 39. cikk *d)* pontja és a VA 27. cikk (1) bekezdés *a)* pontja szerinti gyakorlati jellegű szakértelem teljesülését a kérelem benyújtását megelőző legalább 3 éves időintervallumra, de legfeljebb 2004. május 1-ig visszamenőleg kell vizsgálni.

(2) A Vámkódex 39. cikk *d)* pontja és a VA 27. cikk (1) bekezdés *a)* pontja szerinti gyakorlati jellegű szakértelem igazolásául a kérelmező, valamint a kérelmező alkalmazásában álló vagy a megbízásából tevékenykedő személy vonatkozásában elfogadható szempontokat a miniszter rendeletben állapítja meg.

(3) A Vámkódex 39. cikk *d)* pontja és a VA 27. cikke (1) bekezdés *b)* pontja szerinti képzés alatt a vámjogi szakértői hatósági képzést és hatósági vizsgát kell érteni. A hatósági vizsga sikeres teljesítését tanúsítvány igazolja.

(3a)[1] A VA 27. cikk (2) bekezdése kapcsán a Vámkódex 39. cikk *d)* pont szerinti kritériumot a vámhatóság nem tekinti teljesítettnek, ha a szerződtetett személy a kritériumok teljesítése érdekében további szerződéses viszonyt létesít egy harmadik személlyel.

(4) A vámjogi szakértői hatósági képzést lebonyolító képző szervek, valamint a hatósági vizsga lebonyolítására megbízással foglalkoztatható vizsgabiztosok nyilvántartását a miniszter által vezetett minisztérium (a továbbiakban: nyilvántartásba vételt végző szervezet) vezeti.

(5) A vámjogi szakértői hatósági képzést lebonyolító képző szervek nyilvántartása tartalmazza a képző szerv

a) nevét, adószámát,

b) cégnyilvántartási vagy bírósági nyilvántartási számát,

c) képviselőjének nevét,

d) székhelyét, levelezési címét, és

e) telefonszámát, elektronikus elérhetőségét.

(6) A nyilvántartásba vételt végző szervezet a képző szervek nyilvántartásában szereplő adatokat a hatósági képzés és a hatósági vizsga ellenőrzése, valamint egyéb hatósági és bírósági eljárásban történő felhasználás céljából a képző szerv nyilvántartásból való törlését követően 5 évig megőrzi.

(7) A vizsgabiztosok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:

a) természetes személyazonosító adatok,

b) lakcím, levelezési cím,

c) telefonszám, elektronikus elérhetőség,

d) a felsőfokú képzettséget igazoló oklevél száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,

e) egyéb szakképesítések megnevezése, az ezen képesítéseket igazoló oklevél, bizonyítvány száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,

f) az államilag elismert, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga típusa, valamint fokozata.

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 202. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(8)[1] A (7) bekezdés szerinti nyilvántartásba vett vizsgabiztos neve, levelezési címe, nyilvántartási száma, valamint hozzájárulása esetén egyéb, a nyilvántartásba vett adata nyilvános. A tárgyévben nyilvántartásba vettek nyilvános adatait, illetve a nyilvántartásba vett nyilvános adatokban bekövetkezett változásokat a miniszter által vezetett minisztérium honlapján a nyilvántartásba vételt végző szervezet évente – a tárgyévet követő év március 31-ig – közzéteszi, továbbá a nyilvántartásba vételt végző szervezet honlapján valamennyi nyilvántartásba vett személy nyilvános adatait nyilvánosságra hozza.

(9) A vizsgabiztosok nyilvántartásából törölt természetes személyek adatait a nyilvántartásba vételt végző szervezet a törlést követő 5 évig őrzi meg.

XI. FEJEZET

SZANKCIÓK

20. A Vámkódex 42. cikkéhez

84. § *[Vámigazgatási bírság]*

(1) Az eljáró vámszerv vámigazgatási bírságot szab ki az alábbi tárgykörökbe tartozó, a vámjogszabályokban meghatározott

a) árunyilatkozat-adással, árunyilatkozat adatainak helytállóságával, értesítéssel, okmánymegőrzéssel,

b)[2] vámfelügyelettel, vámigazgatási üggyel,

c) vámeljárásokkal,

d) vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozatokkal,

e) vámmentességekkel,

f) vámszabad területtel, tranzitterülettel,

összefüggő jogsértés esetén.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) a nyilatkozattevő a vám-árunyilatkozat, az átmeneti megőrzési árunyilatkozat, a belépési gyűjtő árunyilatkozat, a kilépési gyűjtő árunyilatkozat, az újrakiviteli árunyilatkozat vagy az újrakiviteli értesítés benyújtásakor nem biztosítja

aa) az árunyilatkozatban, az értesítésben vagy a kérelemben megadott információ pontosságát és teljességét, vagy

ab) az alátámasztó okmányok hitelességét, pontosságát és érvényességét,

b) a vám-árunyilatkozatot vagy az átmeneti megőrzési árunyilatkozatot benyújtó nyilatkozattevő a nyilatkozatát alátámasztó okmányokat nem nyújtja be a vámhatóságokhoz, amikor az uniós jog azt előírja, vagy amikor a vámellenőrzéshez az szükséges,

c) ha az okmányok és információk megőrzésére kötelezett személy nem őrzi meg a vámalakiságok elvégzéséhez kapcsolódó okmányokat és információkat a vámjogszabályok által előírt ideig,

d) vámeljárás esetében a szóban forgó vámeljárásra irányadó rendelkezések alkalmazásához szükséges alátámasztó okmányok a vám-árunyilatkozat vagy a kiegészítő árunyilatkozat benyújtásának időpontjában nincsenek a nyilatkozattevő birtokában és így nem bocsátja azokat a vámhatóságok rendelkezésére,

e) a vámeljárás nyilatkozattevője az egyszerűsített árunyilatkozat vagy a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés esetében nem nyújt be a megadott határidőn belül kiegészítő árunyilatkozatot az illetékes vámhivatalhoz,

1 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 3.

2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 196. § (1). Hatályos: 2018. VIII. 9-től.

f) a vámjogszabályban erre kötelezett személy a Vámkódexben meghatározottak szerint nem nyújt be belépési gyűjtő árunyilatkozatot, tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről szóló értesítést, átmeneti megőrzési árunyilatkozatot, vám-árunyilatkozatot, indulás előtti árunyilatkozatot, újrakiviteli árunyilatkozatot, kilépési gyűjtő árunyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) az a személy, aki az Unió vámterületére árut szállít be, nem tesz eleget az áru megfelelő helyre történő szállítására vonatkozó kötelezettségének, vagy nem tájékoztatja a vámhatóságot, ha e kötelezettségek nem teljesíthetők,

b) az adott vámeljárás jogosultja a vámfelügyelet alatt álló nem uniós árut a vámfelügyelet alól kivonja,

c) a vámhatóság által az árura, a csomagolásra vagy a szállítóeszközökre felhelyezett azonosítási eszközöket a vámhatóság előzetes engedélye nélkül eltávolítják vagy megsemmisítik,

d) az érintett személy a vámhatóság kérésére, az előírt határidőn belül a megfelelő formában nem bocsátja rendelkezésre a szükséges okmányokat és információkat, vagy nem adja meg részére a vámalakiságok vagy vámellenőrzések végrehajtásához szükséges segítséget,

e) az a személy, aki az Unió vámterületére árut szállít be, nem állítja azt vám elé a belépést követően,

f) az árut a Vámkódex 140. cikke szerint a vámhatóság engedélye nélkül vagy nem a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken rakják ki vagy átrakják az azt fuvarozó szállítóeszközről,

g)[1] az a személy, aki az Unió vámterületéről árut szállít ki, nem állítja azt vám elé a kilépést megelőzően,

h)[2] az Unió vámterületére jogellenesen bejuttatott nem uniós árut vagy az árutovábbítási eljárás alatt álló, a rendeltetési vámhivatalnál vám elé nem állított árut szereznek meg vagy birtokolnak,

i)[3] az érintett személy – tevékenységével vagy mulasztásával – a vámigazgatási ügy lefolytatását akadályozza.

(4) Az (1) bekezdés *c)* pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) az aktív feldolgozási eljárás jogosultja nem zárja le a vámeljárást a meghatározott határidőn belül,

b) a passzív feldolgozási eljárás jogosultja a Vámkódex 262. cikke szerint nem viszi ki a hibás árut a határidőn belül,

c) az árutovábbítási eljárás jogosultja a rendeltetési vámhivatalnál az előírt határidőn belül nem állítja vám elé az árut sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott intézkedések betartásával,

d) a vámeljárás jogosultja nem tesz eleget a vámraktározási eljárás alatt álló áru tárolásából eredő vámjogszabályok által meghatározott kötelezettségeknek,

e) a vámellenőrzéshez vagy az adott vámeljárás alkalmazásához kapcsolódóan hamis információkat vagy okmányokat bocsátanak a vámhatóságok rendelkezésére,

f) az árun a vámraktárban a vámhatóság engedélye nélkül a megengedett kezelési módokon túl feldolgozást végeznek,

g) export-visszatérítéssel érintett áru berakodásának a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2009. július 7-i 612/2009/EK bizottsági rendelet 5. cikk (7) bekezdés *b)* pontja szerinti bejelentését elmulasztják vagy a bejelentést az előírt határidőt be nem tartva teszik meg a vámhatósághoz.

(5) Az (1) bekezdés *d)* pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) az átmeneti megőrzésben lévő nem uniós áruért felelős személy az árut a Vámkódex 149. cikke szerinti határidőn belül nem vonja vámeljárás alá, vagy nem viszi újra ki,

---

1 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 4.
2 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § e).
3 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 196. § (2). Hatályos: 2018. VIII. 9-től.

b) az árut a vámhatóság előzetes engedélye nélkül átmeneti megőrzési létesítményben vagy vámraktárban tárolják,

c) a vámraktári engedély birtokosa nem tesz eleget a vámraktározási eljárás alatt álló áru tárolásából eredő kötelezettségeknek,

d) a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozat jogosultja nem teljesíti a határozatból eredő kötelezettségeit,

e) a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozat jogosultja nem értesíti haladéktalanul a vámhatóságot az említett vámhatóság által hozott határozat meghozatalát követően felmerült bármely olyan tényezőről, amely befolyásolhatja a határozat fenntartását vagy tartalmát,

f)[1] az érintett személy az engedélyezett gazdálkodói engedélyt, az egyszerűsített árunyilatkozat igénybevételére, a Vámkódex szerinti egyéb egyszerűsítések igénybevételére, az áru különleges eljárások alá vonására vagy tranzitterület létesítésére vonatkozó engedélyt a vámhatóságoktól valótlan nyilatkozatok révén szerezte meg, vagy a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó egyéb határozat meghozatalához a vámhatóság részére valótlan információt bocsátott rendelkezésre,

g) a központi vámkezelés engedélyese, valamint az önértékelésre jogosító engedély birtokosa nem, vagy hibásan, vagy hiányosan teljesíti az egyéb terhek megállapításához szükséges adatszolgáltatási kötelezettségét.

(6) Az (1) bekezdés *e)* pontjában foglalt jogsértés valósul meg, ha a vámmentesség igénybevételéhez szükséges, előírt feltételeket, kötelezettségeket már nem teljesítik, vagy ha a vámhatóság utólag megállapítja, hogy az áru vámmentes szabad forgalomba bocsátására vonatkozó feltétel a vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában nem állt fenn.

(7) Az (1) bekezdés *f)* pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) vámszabad területre – amennyiben a vámszabad terület érintkezik valamely tagállam és egy harmadik ország közötti szárazföldi határral – nem közvetlenül, az Unió vámterületének más részén történő keresztülhaladás nélkül szállítanak be árut,

b) a vámjogszabályban erre kötelezett személy a Vámkódexben meghatározottak szerint nem nyújt be vámszabad területen végzett tevékenységekről szóló értesítést,

c) vámszabad területen a Vámkódex 244. cikkének (1) bekezdése szerint a vámhatóság jóváhagyása nélkül épületet építenek,

d) az érintett személy a Vámkódex 245. cikke szerint nem állítja vám elé a vámszabad területre szállított árut.

(8) Ha az (1) bekezdés szerinti jogsértések vagy ezekkel összefüggő mulasztás eredményeként vámhiány keletkezik, vámigazgatási bírságként – a (12) és (13) bekezdésben, a 85. § (1), (3) és (4) bekezdésében és a 86. §-ban meghatározott kivétellel – a vámhiány összegének 50%-át kell megállapítani.

(9) Ha a gazdálkodó az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott, termék importjához kapcsolódó járulékos költséget azért nem vette figyelembe a termékimport esetén fizetendő általános forgalmi adó alapjának megállapításkor, mert az egyúttal a részére nyújtott szolgáltatás adóalapjául is szolgált, és ez után a szolgáltatást nyújtó által rá áthárított adót megfizette vagy fizetendő adóként megállapította és bevallotta, a jogszerűen kiszabható és a tévesen közölt, termékimport esetén fizetendő általános forgalmi adó ezen okból fennálló különbözete nem minősül vámhiánynak.

(10) Ha az (1) bekezdés szerinti jogsértések vagy ezekkel összefüggő mulasztás eredményeként nem keletkezik vámhiány, vámigazgatási bírságként – a (12) és (13) bekezdésben, a 85. § (1), (3) és (4) bekezdésében és a 86. §-ban meghatározott kivétellel –

a) az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti jogsértés esetén természetes személy esetében 100 000 forintig, minden más személy esetében 500 000 forintig,

b) az (1) bekezdés *b), c)* és *e)* pontja szerinti jogsértés esetén természetes személy esetében 125 000 forintig, minden más személy esetében 850 000 forintig,

---

1 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 5.

c) az (1) bekezdés *d) és f)* pontja szerinti jogsértés esetén természetes személy esetében 150 000 forintig, minden más személy esetében 1 millió forintig terjedő összeget kell megállapítani.

(11) A (10) bekezdés szerinti bírság kiszabásakor a vámhatóság mérlegeli az eset összes körülményét, az ügyfél, illetve eljáró képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja magatartásának súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy az ügyfél, illetve eljáró képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el.

(12)[1] Ha az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott jogsértést a (3) bekezdés *e)* pontja alapján olyan árura követik el, amely nem uniós áru és egyben jövedéki termék, akkor a vámigazgatási bírság mértéke az árut terhelő vám és egyéb terhek összegének 200%-ával megegyező összeg, de legalább 40 000 forint.

(13)[2] Ha az Európai Unió által kötött nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusának rendelkezései alapján preferenciális tarifális elbánás céljára kiadott vagy kiállított okmányt, valamint a VA 61. vagy 62. cikke szerinti nyilatkozatot (a továbbiakban együtt: származási igazolást) vagy vámjogi státust igazoló okmányt a külföldi vámhatóság a rajta lévő adatok ellenőrzése céljából visszaküldi Magyarországra, illetve külföldi megkeresés nélkül a magyar vámhatóság származási igazolást, vagy vámjogi státust igazoló okmányt vizsgálat tárgyává tesz és az utólagos vizsgálat során az adatok valótlannak bizonyulnak, akkor az exportőr vagy a beszállító az eladási ár, annak hiányában az áru vámhatóság által megállapított értékének egy százalékát, de legalább 50 000 forint, legfeljebb 1 millió forint vámigazgatási bírságot köteles fizetni. A vámigazgatási bírságot származási igazolásonként, illetve vámjogi státust igazoló okmányonként kell kiszabni. A VA 62. cikke szerinti hosszú távú beszállítói nyilatkozat esetén beszállítói nyilatkozatonként legalább 500.000 forint, legfeljebb 1 millió forint vámigazgatási bírságot kell megállapítani.

(14)[3] A (13) bekezdésben meghatározott bírságot kell felszámítani, ha az exportőr vagy a beszállító a származási igazolással kapcsolatos benyújtási kötelezettségének a vámhatóság felszólításában megjelölt időpontig nem tesz eleget.

(15) A (13) bekezdés szerinti vámigazgatási bírság kiszabásának van helye, ha az exportőr vagy a beszállító a származási igazolás kiállításakor a vám-visszatérítési tilalom tekintetében a vámhatóságot megtéveszti azzal, hogy[4]

a) eltitkolja az exporttermék nem származó anyaghányadát, vagy

b) a valóságnál kisebb arányú nem származó termékhányadot mutat ki.

(16) Ha a (15) bekezdés szerinti kötelezettségszegés megállapítására külföldi vámhatóság megkeresése alapján kerül sor,

a) a (15) bekezdés *a)* pontja esetében a származási igazolást a vámhatóság nem erősíti meg, és származási igazolásonként kiszabja a (13) bekezdés szerinti bírságot,

b) a (15) bekezdés *b)* pontja esetében a vámhatóság a (13) bekezdés alapján származási igazolásonként szabja ki a vámigazgatási bírságot, egyidejűleg – ha a bírságot és a vámhiányt megfizetik és a termék a származásra vonatkozó előírások maradéktalan betartásával a származó helyzetet elnyerte – a származási igazolást megerősíti.

84/A. §[5] *[Konténerállapot-üzenettel összefüggő jogsértés esetén alkalmazandó vámigazgatási bírság]*

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 203. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 203. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 169. § c).
4 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 6.
5 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 162. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

(1) Vámigazgatási bírságot kell kiszabni, ha az arra kötelezett személy a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet 18a. cikke szerinti konténerállapot-üzenetet az arra nyitva álló határidőig nem, illetve hiányos vagy valótlan tartalommal küldi meg az Európai Unió Bizottsága által üzemeltetett állapotüzenet-nyilvántartásba.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettségszegés vagy mulasztás esetén a bírságösszeg első alkalommal 50 000 forint, egy naptári éven belüli ismételt elkövetés esetén, a korábban megállapított bírságösszeg 200%-a, de legfeljebb 5 millió forint.

(3) Az (1) bekezdés szerinti jogsértés esetén a 85. és a 86. §-ban foglaltak nem alkalmazhatóak.

(4) Az e § szerinti vámigazgatási bírság elévülésére a 88. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

85. § *[Figyelmeztetés és csökkentett összegű bírság]*

(1) Ha a vámhatóság megállapítja, hogy

a) a jogsértést vagy ezzel összefüggő mulasztást nem a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével követték el,

b) a kötelezettségszegés vagy mulasztás következményeként nem keletkezik vámhiány, vagy a keletkező vámhiány összege természetes személy esetében a 30 000 forintot, jogi személy esetében 150 000 forintot nem haladja meg, és

c) az érintett személy a 84. § (1) bekezdésében meghatározott valamely kötelezettségszegést vagy mulasztást első ízben követi el,

a vámhatóság a bírság kiszabását mellőzi és figyelmezteti az érintett személyt.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a 84. § (12) bekezdése szerinti jogsértés esetén.

(3) A (4) bekezdésben foglaltak kivételével nem lehet vámigazgatási bírságot megállapítani árunyilatkozat-adással, árunyilatkozat adatainak helytállóságával összefüggésben, ha a nyilatkozattevő a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdése szerint a közölt vámokat és egyéb terheket is érintő információ alapján kérelmezi a vám-árunyilatkozat módosítását.

(4) Ha a nyilatkozattevő a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdése szerint a közölt vámokat és egyéb terheket is érintő információ alapján a vámhatóság erre irányuló áruátengedést követő ellenőrzésének megkezdését követően, de még az áruátengedést követő ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyv közlése előtt kérelmezi a vám-árunyilatkozat módosítását az ellenőrzés tárgykörét érintően, vámigazgatási bírságként – az (1) bekezdésben és a 86. §-ban meghatározott kivétellel – a 84. § (8), (10) és (13) bekezdése szerint megállapítható bírságösszeg 50%-át kell kiszabni. A jogsértéssel érintett vám-árunyilatkozat ellenőrzés tárgykörét érintő módosítását az ellenőrzést lefolytató vámszervnek az ellenőrzés során kell elvégeznie.

(5) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy az adós a keletkezett vám vagy egyéb teher fizetési kötelezettséget megfizeti, vagy arra a vámhatóság végleges döntéssel részletfizetést engedélyez.

(6) A (3) és (4) bekezdést nem lehet alkalmazni, ha az utólagos könyvelésbe vétel, valamint az egyéb terhek utólagos kiszabása a vámtartozás megállapításához szükséges adatok eltitkolásával, a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével függ össze.

(7) A vámhatóság a vámigazgatási bírságot a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértés megvalósulásában érintett valamennyi személy részére külön szabja ki. Ha a tevékenység vagy mulasztás eredményeként vámhiány nem keletkezik, a 84. § (11) bekezdése szerinti mérlegelést valamennyi érintett személy tekintetében el kell végezni.

86. § *[Emelt összegű vámigazgatási bírság]*

Ha a jogsértést vagy mulasztást a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével követik el, és annak eredményeként vám és egyéb teherfizetési kötelezettség keletkezik, a vámigazgatási bírság összege a kötelezettségszegés vagy mulasztás eredményeként keletkezett vám és egyéb teherfizetési kötelezettség 200%-a. Ha a rosszhiszeműen elkövetett kötelezettségszegéssel vagy mulasztással nem keletkezik vám és egyéb teherfizetési kötelezettség, a vámigazgatási bírság összege természetes személy esetében minimum 15.000 forint, maximum 300.000 forint, minden más személy esetében minimum 50.000 forint, maximum 3 millió forint.

87. § *[Bírságkiszabásra vonatkozó rendelkezések]*

(1) A vámigazgatási bírság összegét 1000 forintra kerekítve kell megállapítani.

(2) A vámigazgatási bírság egy eljárásban többször, a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértés esetén jogsértésenként külön-külön is kiszabható. Az egy vám-árunyilatkozaton belüli ismétlődő hiba egy esetnek minősül.

(3) A 89. § (1) bekezdésében meghatározott kivétellel, a közölt vámigazgatási bírságot a döntés véglegessé válásának napjától számított 15 napon belül kell megfizetni.

(4) A vámigazgatási bírság késedelmes megfizetése esetén a Vámkódex 114. cikke szerinti késedelmi kamatot kell felszámítani, ha annak számított értéke meghaladja az 5000 forintot. A késedelmi kamat megállapítása során a jegybanki alapkamatot kell figyelembe venni.

(5) A vámigazgatási bírság mérséklésére, elengedésére az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) adómérséklésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni. A kérelem elbírálására az állami adó- és vámhatóság jogosult, eljárását az Art. eljárási szabályai szerint kell lefolytatni.

(6) Ha a vámigazgatási bírság alapja vámhiány megállapításáról szóló önálló döntés, akkor a bírságot e döntés véglegessé válását követően lehet megállapítani. A bírság megállapítására a hivatalból indult eljárásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

88. § *[A vámigazgatási bírság elévülése]*

(1) Nem lehet vámigazgatási bírságot kiszabni vámhiányt okozó jogsértés esetén, ha a szankcionálandó jogsértés tekintetében a vámok és egyéb terhek közlésére nyitva álló határidő eltelt. Nem lehet vámigazgatási bírságot kiszabni vámhiányt nem okozó jogsértés esetén, ha a szankcionálandó jogsértés elkövetésének napjától számított 3 év eltelt.

(2) A vámigazgatási bírság végrehajthatósága az arról szóló döntés véglegessé válásától számított 3 év elteltével évül el.

(3)[1] Nyugszik az elévülés a végrehajtási eljárás felfüggesztésének és szünetelésének, a bírság megfizetésére kötelezett vagyonára büntetőeljárásban elrendelt zár alá vételnek, továbbá törvényben biztosított fizetési kedvezménynek vagy feltételhez kötött adómentességnek az időtartama alatt. A jelzálogjog bejegyzése az elévülés nyugvása szempontjából a végrehajtási eljárás felfüggesztésével esik egy tekintet alá.

89. § *[Vámigazgatási bírság gyorsított eljárás keretében]*

(1)[2] Ha a 84. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti jogsértést oly módon követik el, hogy az Európai Unió vámterületére nem uniós árut juttatnak be és a keletkezett vámhiány a 100 000 forintot nem haladja meg, az eljáró vámhivatal gyorsított eljárás keretében a helyszínen vámigazgatási bírságot szabhat ki és szedhet be, ha a nem uniós áru birtokosa, szállítója a jogsértés tényét elismeri, továbbá a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatást tudomásul veszi, és jogorvoslati jogáról lemond. A gyorsított eljárás csak akkor alkalmazható, ha a kiszabott bírságot a helyszínen megfizetik. Ebben az esetben a 84. § (8) vagy (12) bekezdése szerint megállapítható vámigazgatási bírság 50%-át, de legalább 4000 forintot, jövedéki termékre elkövetett jogsértés esetén legalább 25 000 forintot kell kiszabni.

---

1 Módosította: 2019. évi LXXXI. törvény 46. §.

2 Módosította: 2021. évi LXIX. törvény 130. § b).

(2) A gyorsított eljárás alkalmazásáról és a gyorsított eljárás lefolytatásának törvényi feltételeiről és a jogkövetkezményekről az érintettet tájékoztatni kell. Az érintett a tájékoztatás tudomásul vételét nyilatkozat aláírásával ismeri el.

(3) Az érintett beleegyező nyilatkozata esetén a vámszerv a felvett jegyzőkönyv alapján a helyszínen határozatot hoz.

(4)[1] Gyorsított eljárás esetén a határozat eredeti példányát és a kiszabott bírság megfizetéséről szóló igazolást az érintett részére igazoltan át kell adni. Az átadott igazolás az alábbiakat tartalmazza:

a) a határozatot hozó szerv megnevezése, címe, adószáma,

b) a vámigazgatási bírság kiszabásáról rendelkező határozat száma,

c) az érintett neve, EORI száma, adóazonosító száma, annak hiányában a személyazonosító okmány száma,

d) a kiszabott és átvett vámigazgatási bírság összege.

(4a)[2] A kiszabott bírságnak a pénzforgalom lebonyolításáról szóló MNB rendelet szerinti azonnali átutalással történő megfizetéséről a (4) bekezdésben meghatározott igazolást az eljáró vámszerv kizárólag az érintett kérésére állítja ki.

(5) A gyorsított eljárás során a magyar nyelvet nem beszélő külföldi állampolgár esetében a tolmács alkalmazása mellőzhető, ha az érintett a NAV vezetője által tájékoztatásban kiadott, a gyorsított eljárás folyamatáról szóló idegen nyelvű tájékoztató átvételét követően, írásban lemond a tolmács igénybevételéről.

90. § *[Jogellenes bejuttatással kapcsolatos lefoglalás és elkobzás]*[3]

(1) A 84. § (12) bekezdése szerinti jogsértés esetén a vámhatóság az érintett jövedéki termékeket és a szállításra használt átalakított eszközt lefoglalja.

(2)[4] Ha a 84. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti jogsértést a 84. § (3) bekezdése *e)* pontja alapján oly módon követik el, hogy az Európai Unió vámterületére nem uniós árut juttatnak be, akkor a vámhatóság a közölt vámok és egyéb terhek, valamint a kiszabott vámigazgatási bírság összegének megfizetéséig biztosítékként – a nélkülözhetetlen dolgok, illetve egyéb jogsértés hiányában a romlandó áruk és az élő állatok kivételével – lefoglalhatja azt az árut, amelyre a kötelezettségszegést elkövették, valamint az annak felhasználására, tárolására, szállítására használt eszközt, különösen akkor, ha

a) valószínűsíthető, hogy a követelés későbbi kielégítése veszélyben van,

b) az ügyfélnek vám és egyéb teher vagy vámigazgatási bírság tartozása van, vagy

c) a lefoglalással, tárolással, szállítással, értékesítéssel várhatóan felmerülő költségek nem jelentenek aránytalan terhet a tartozáshoz vagy az áru, eszköz értékéhez képest.

(3) Az eljáró vámhivatal a lefoglalt dolgokat a vámigazgatási eljárás lefolytatásához szükséges áruazonosításra alkalmas módon jelzéssel látja el.

(4) A lefoglalással érintett vámigazgatási eljárásban hozott döntés ellen benyújtott fellebbezést a döntés közlésétől számított 8 napon belül kell előterjeszteni a lefoglalást végző vámhivatalnál, amely köteles azt a másodfokú eljárást lefolytató szervhez a beérkezéstől számított 3 napon belül megküldeni. A lefoglalással érintett vámigazgatási eljárásban hozott döntés ellen benyújtott fellebbezést a másodfokú eljárást lefolytató szerv a megküldéstől számított 15 napon belül bírálja el. A lefoglalással érintett vámigazgatási eljárásban hozott döntés ellen benyújtott fellebbezésnek a lefoglalás végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(5) A (2) bekezdés szerinti lefoglalást meg kell szüntetni, ha[5]

a) a vámigazgatási ügyben közölt vámok és egyéb terhek összegét, továbbá a végleges döntéssel megállapított vámigazgatási bírságot megfizették, vagy

---

1 Megállapította: 2021. évi LXIX. törvény 128. § (1). Hatályos: 2021. VI. 17-től.
2 Beiktatta: 2021. évi LXIX. törvény 128. § (2). Hatályos: 2021. VI. 17-től.
3 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 204. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 204. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 7.

b) a lefoglalt, szállításra használt eszköz nem a jogsértést elkövető tulajdona, és a tulajdonos írásban nyilatkozik arról, hogy a szóban forgó jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy az eszközt vámjogszabályok megsértése céljából használják fel, és ezt követően a tényállás a lefoglalás fenntartása nélkül is tisztázható.

(6)[1]

(7) A 20. § (3) bekezdés szerinti személyek részére visszaadni rendelt, nem uniós árut és eszközt a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező döntés közlését követő 30 napon belül vámeljárás alá kell vonni, vagy ki kell szállítani az Európai Unió vámterületéről.

(8) A 20. § (4) bekezdésében foglaltakon túl a vámhatóság a lefoglalt, nem uniós árut és eszközt értékesíti, ha a lefoglalt, szállításra használt eszköz tulajdonosa az (5) bekezdés *b)* pontja szerinti nyilatkozatát a vámhatóság felhívására sem teljesíti.

(9) A lefoglalt áru és eszköz elszállításával, tárolásával, őrzésével kapcsolatos költségek az ügyfelet terhelik, ha az ügyfelet végleges döntéssel vámigazgatási bírság megfizetésére kötelezték. Ellenkező esetben a felmerült költségeket az állam viseli.

(10) Ha az ügyfél a közölt vámokat és az egyéb terheket vagy a vámigazgatási bírságot nem fizette meg, a biztosítékként lefoglalt nem uniós árut, valamint annak felhasználására, tárolására és szállítására használt eszközt el kell kobozni, és – az FJA 243. cikkében meghatározott kivétellel – értékesíteni kell.

(11)[2] Az (1) bekezdés szerint lefoglalt jövedéki terméket a lefoglalással egyidejűleg el kell kobozni, majd ezt követően meg kell semmisíteni, ha végleges döntéssel vámigazgatási bírság kerül megállapításra.

(11a)[3] Ha a 84. § (12) bekezdése szerinti jogsértés kapcsán a vámhiány összegére tekintettel bűncselekmény gyanúja merül fel, akkor a jövedéki termék elkobzására legkorábban a lefoglalást követően 30. napon belül kell intézkedni feltéve, hogy a 20. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti megkeresés nem érkezett a vámhatósághoz.

(12) A (1) bekezdés szerint lefoglalt jövedéki termékek megsemmisítése tekintetében a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a jövedéki jogszabályok rendelkezései irányadóak.

(13)[4] Az (1) bekezdés szerint lefoglalt, szállításra használt átalakított eszköz elkobzását a (11)–(11a) bekezdés szerint kell végrehajtani, azzal, hogy az ilyen eszközt értékesíteni kell, feltéve, hogy a vevő az értékesítéskor kötelezettséget vállal arra, hogy a jogsértést lehetővé tevő átalakítást 3 hónapon belül megszünteti, és az eszközt a vámhatóságnál bemutatja.

(14) Az elkobzott közúti, vízi és légi járművek értékesítés helyett a NAV szervei részére, feladatuk ellátásához történő használatra – a NAV vezetőjének jóváhagyásával – átadhatók.

(15) A lefoglalt és azzal egyidejűleg vagy azt követően elkobzott árukat terhelő vám és egyéb teher fizetési kötelezettséget vámhiányként a vámigazgatási bírság megállapítása szempontjából figyelembe kell venni.

91. § *[Az engedély visszavonása, felfüggesztése, módosítása jogsértés következtében]*

(1) Ha a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértést a vámhatóság által kiadott engedély alkalmazásával összefüggésben követik el, a vámigazgatási bírság kiszabásával egyidejűleg a vámhatóság megvizsgálja a szóban forgó engedély visszavonásának, felfüggesztésének vagy módosításának szükségességét.

(2) A vámhatóság visszavonja az adott ügyben érintett személy részére kiadott azon engedélyét, amellyel kapcsolatban a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértést elkövették, ha a feltárt jogsértéssel összefüggésben az engedélyes vagy alkalmazottja ellen indított büntetőeljárás a bíróság büntetőjogi felelősséget megállapító jogerős ítéletével zárult.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LXXXII. törvény 216. § b). Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
2 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 216. § c).
3 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 204. § (3). Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 204. § (4). Hatályos: 2019. I. 1-től.

(3) Az engedély visszavonható minden egyéb olyan esetben is, amikor a vámhatóság a kötelezettségszegés vagy mulasztás feltárását követően megállapítja, hogy az engedély érvényben tartása a vámfelügyelet gyakorlását vagy az engedélyhez kapcsolódó vámellenőrzés lefolytatását súlyosan veszélyeztetné.

(4) A vámhatóság – az FJA 16. cikk (1) bekezdésében meghatározott kivétellel, az ott meghatározott időszakra – felfüggeszti az adott ügyben érintett személy részére kiadott azon engedélyét, amellyel kapcsolatban a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértést elkövették, ha megállapítja, hogy az engedély alkalmazásával összefüggő mulasztásnak eredménye a jogsértés, de a (2) és (3) bekezdésben meghatározott feltételek nem állnak fenn. A vámhatósági engedély felfüggesztését mindaddig nem lehet megszüntetni, amíg az engedély birtokosa a jogsértésre okot adó körülményt el nem hárítja.

(5) Ha a 85. § (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a vámhatóság határidő tűzésével felszólítja az engedély birtokosát a jogsértésre okot adó körülmény elhárítására. Ha a megadott határidőn belül a körülményt megfelelően elhárítják, és erről a vámhatóság meggyőződik, eltekint az engedély felfüggesztésétől. Ha a határidő leteltével a jogsértésre okot adó körülmény továbbra is fennáll, a vámhatóság a (4) bekezdés szerint intézkedik az engedély felfüggesztéséről vagy a (6) bekezdés szerint az engedély módosításáról.

(6) A 82. § (1) bekezdése szerinti csekély jelentőségű jogsértés megállapítása esetén a vámhatóság az engedély (4) bekezdés szerinti felfüggesztése helyett dönthet úgy is, hogy az engedélyt a következők szerint módosítja:

a) a Vámkódex 166. cikkén alapuló egyszerűsített árunyilatkozat alapján történő vámeljárás alá vonásra vonatkozó engedély kapcsán további adatok vagy alátámasztó okmányok benyújtását írja elő,

b) a Vámkódex 182. cikk (3) bekezdése alapján engedélyezett vám elé állítás alóli mentesítést részben vagy egészben visszavonja, vagy

c) a csökkentett összegű összkezesség nyújtása vagy a biztosítéknyújtás alóli mentesség helyett az érintett engedélyekhez a teljes biztosítékösszeg nyújtását írja elő.

(7) Az engedély (6) bekezdés szerinti módosítása esetén a visszavont könnyítésekre okot adó körülmények újbóli teljesítésének feltételeit a módosítás hatálybalépésétől kell vizsgálni.

92. §[1]

XII. FEJEZET

JOGORVOSLAT

21. A Vámkódex 44. cikkéhez

93. § *[Jogorvoslat]*

(1) A vámigazgatási eljáráshoz kapcsolódó jogorvoslati eljárásban e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámhatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye. A vámhatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt e törvény megengedi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában a vámigazgatási eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.

94. § *[Jogorvoslati eljárások típusai]*

(1) Kérelemre induló jogorvoslati eljárások

a) a fellebbezési eljárás,

1 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XLI. törvény 205. § b). Hatálytalan: 2018. VIII. 9-től.

b) a felügyeleti intézkedés,
c) a közigazgatási per.
(2) Hivatalból indult jogorvoslati eljárások
a) a döntés módosítása vagy visszavonása a vámhatóság saját hatáskörében,
b) a felügyeleti intézkedés,
c) az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívás és fellépés nyomán indított eljárás.

95. § *[Fellebbezés]*

(1) Az elsőfokú döntés ellen a Vámkódex 44. cikk (1) és (3) bekezdésében foglaltak alapján fellebbezést lehet benyújtani.
(2)[1] Önálló fellebbezésnek van helye
a) az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló,
b) az ügyféli jogállásról vagy jogutódlásról rendelkező,
c) az eljárást megszüntető,
d) az eljárás felfüggesztő,
e) az igazolási kérelmet elutasító,
f) a 90. § (1) és (4) bekezdése kivételével a lefoglalást elrendelő, valamint az annak megszüntetésére irányuló kérelmet elutasító,
g) az iratbetekintési jog gyakorlására irányuló kérelem tárgyában hozott elutasító,
h) az iratbetekintési jog korlátozására irányuló kérelem tárgyában hozott, valamint
i) az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos,
j)[2] a kézbesítési kifogást elutasító
elsőfokú végzés ellen.
(3) Nincs helye fellebbezésnek, ha az elsőfokú döntést a miniszter hozta.

96. § *[Ügyintézési határidő jogorvoslati eljárás esetén]*

(1)[3] E törvény eltérő rendelkezése hiányában, az ügyintézési határidő 30 nap, ami magába foglalja a döntés közlésére irányuló intézkedés időpontját is.
(2) Az (1) bekezdés szerinti határidő számítása tekintetében a (3) bekezdés kivételével a Vámkódex 55. cikkében meghatározott rendelkezéseket kell alkalmazni.
(3) A felettes szerv eljárása esetén, valamint a megismételt eljárásban az ügyintézési határidő az ügy összes iratának az eljárásra jogosult szervhez érkezését követő napon kezdődik. A szerv a felettes szerv erre irányuló felhívására köteles az iratokat felterjeszteni.
(4) Az eljáró szerv vezetője az (1) bekezdés szerinti ügyintézési határidőt annak letelte előtt kivételesen indokolt esetben egy alkalommal, legfeljebb 30 nappal meghosszabbíthatja. A végzésben a határidő-hosszabbítás indokait meg kell jelölni.
(5) A jogorvoslati eljárás ügyintézési határidejébe be nem számítandó időtartamok tekintetében a 79. § (3) bekezdés *a)–f)* pontját alkalmazni kell.

97. § *[Halasztó hatály fellebbezés kapcsán]*

(1) A vámhatóság által a vámjogszabályok alapján hozott határozatokhoz kapcsolódó fellebbezés halasztó hatálya tekintetében a Vámkódex 45. cikkében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.
(2) Ha a vámhatóság a végzését nem nyilvánította azonnal végrehajthatónak, a fellebbezésnek – a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – a végzés végrehajtására halasztó hatálya van.
(3)[4] Az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, az iratbetekintési jog korlátozása iránti kérelemnek helyt adó, a 90. § (6) bekezdése kivételével a lefoglalást elrendelő, valamint a lefoglalás megszüntetése iránti kérelmet elutasító végzés elleni fellebbezésnek a végrehajtásra nincs halasztó hatálya.

98. § *[Fellebbezés benyújtása]*

---

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 205. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2021. évi LXIX. törvény 129. §. Hatályos: 2021. VI. 17-től.
3 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 8.
4 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § f).

(1) Fellebbezni csak a megtámadott döntésre vonatkozóan, tartalmilag azzal közvetlenül összefüggő okból, illetve csak a döntésből közvetlenül adódó jog- vagy érdeksérelemre hivatkozva lehet.

(2) A fellebbezést indokolni kell.

(3) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a fellebbezést a döntés közlésétől számított 15 napon belül az azt meghozó vámszervnél lehet előterjeszteni. A fellebbezési határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a határidőben benyújtott fellebbezés iránti kérelmet nem a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervnél terjesztették elő.

(4) A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról lemondhat. A fellebbezési jogról történő lemondás nem vonható vissza, arra egyebekben a kérelemre vonatkozó szabályok az irányadóak.

(5) Az elsőfokú vámhatóság érdemi vizsgálat nélkül végzéssel elutasítja:

a) a fellebbezésre nem jogosulttól származó fellebbezést, vagy

b) az önálló fellebbezéssel meg nem támadható végzés ellen irányuló fellebbezést.

99. § *[Fellebbezés vizsgálata, felterjesztése, elutasítása]*

(1)[1] Nem egyértelmű vagy ellentmondásos tartalmú fellebbezés benyújtásakor az elsőfokú vámhatóság a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett 8 napos határidő tűzésével felhívja a fellebbezésre jogosultat az egyértelmű kérelem benyújtására. A hiánypótlási felhívás személyes átadása, postára adása vagy elküldése és a határidő letelte közötti időtartam a felterjesztés határidejébe nem számít bele. Ha a fellebbezésre jogosult határidőn belül nem nyilatkozik, az elsőfokú vámhatóság a fellebbezést végzésével elutasítja.

(2)[2] Igazolási kérelem nélküli elkésett fellebbezés benyújtásakor az elsőfokú vámhatóság – a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett – 8 napos határidő tűzésével a fellebbezésre jogosult személyt igazolási kérelem benyújtására hívja fel. A felhívás személyes átadása, postára adása vagy elküldése és a határidő letelte közötti időtartam a felterjesztés határidejébe nem számít bele. Ha a fellebbezésre jogosult személy határidőn belül nem nyújt be igazolási kérelmet, az elsőfokú vámhatóság a fellebbezést végzésével elutasítja.

(3) A (2) bekezdésben szabályozott felhívást követően a fellebbezési határidő kimentésére előterjesztett igazolási kérelemre az egyidejűségre vonatkozó előírást nem kell alkalmazni.

(4) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a fellebbezést az ügy összes iratával a fellebbezés beérkezésének napjától számított 15 napon belül fel kell terjeszteni a felettes szervhez. A felterjesztés során az elsőfokú vámhatóság ismerteti a fellebbezésről kialakított álláspontját.

(5) A fellebbezéssel egyidejűleg, illetve e törvény szerint meghatározott határidőben benyújtott igazolási kérelem esetén a felterjesztési határidő a helyt adó végzés kiadmányozásának napján kezdődik.

(6) Az elsőfokú vámhatóság a felterjesztést mellőzi, ha

a) a jogszabálysértő döntése tekintetében a Vámkódex 23. cikk (3) vagy (4) bekezdésében foglaltak szerint jár el,

b) a fellebbezést elutasítja,

c) az eljárást megszünteti.

(7) Az elsőfokú vámhatóság vagy felterjesztést követően a felettes szerv megszünteti az eljárást, ha valamennyi fellebbező a fellebbezési kérelmet visszavonta. A fellebbezési kérelmet visszavonó nyilatkozat nem vonható vissza.

100. § *[Fellebbezés elbírálása]*

(1) Ha az elsőfokú vámhatóság a fellebbezést felterjeszti, a felettes szerv a fellebbezéssel megtámadott döntést és a döntéshozatalt megelőző eljárást megvizsgálja, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

(2) A fellebbezési eljárást – a felülellenőrzés kivételével – az elsőfokú vámhatóság felettes szerve folytatja le.

---

1 Módosította: 2021. évi LXIX. törvény 130. § c).

2 Módosította: 2021. évi LXIX. törvény 130. § c).

(3) A határozat ellen irányuló fellebbezést határozattal, a végzés ellen irányuló fellebbezést végzéssel kell elbírálni. A vizsgálat eredményeként a felettes szerv a döntést helybenhagyja vagy a Vámkódex 23. cikk (3) bekezdése alapján megsemmisíti, megváltoztatja.

(4) Ha a jogorvoslati kérelemmel megtámadott határozat részben jogszabálysértő, a felettes szerv – ha az ügy körülményei ezt lehetővé teszik – csak a jogszabálysértő megállapítások tekintetében semmisíti meg a határozatot, egyebekben azt helybenhagyja vagy megváltoztatja.

(5) A felettes szerv, ha a döntéshozatalhoz nincs elég adat, vagy a tényállás további tisztázása szükséges:

a) a döntés teljes vagy részleges megsemmisítése mellett az ügyben első fokon eljárt vámhatóságot új eljárásra utasíthatja, vagy

b) a tényállás kiegészítése iránt maga intézkedik, melynek keretében az első fokon eljárt vámhatóságot – döntés meghozatala nélkül – a szükséges eljárási cselekmények elvégzésére utasíthatja.

(6) Ha a felettes szerv a tényállás kiegészítése érdekében az első fokon eljáró vámhatóságot a szükséges eljárási cselekmények elvégzésére utasítja, akkor az ügyfelet az eljárásról, annak kezdő napjának megjelölésével az első fokon eljárt vámhatóság útján haladéktalanul értesíti. Az eljárás határideje a felettes szerv utasításának első fokon eljárt vámhatósághoz érkezését követő 90 nap, amely nem hosszabbítható meg, felfüggesztésnek nincs helye. Az eljárás időtartama nem számít be a jogorvoslati eljárás határidejébe. Ha az első fokon eljárt vámhatóság határidőn belül nem tudja tisztázni a tényállást, erről a felettes szervet haladéktalanul értesíti, amely a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

(7) A fellebbezési eljárás során hozott döntést a fellebbezővel és mindazokkal, akikkel az elsőfokú döntést közölték, az első fokon eljárt vámhatóság útján írásban kell közölni.

101. § *[Új eljárás jogszabálysértő döntés kapcsán]*

(1) Ha a jogorvoslati kérelemmel megtámadott döntés teljes egészében vagy részben jogszabálysértő és ezért új eljárásra utasításnak van helye, a jogorvoslati kérelmet elbíráló felettes szerv a döntésében meghatározza az új eljárásban vizsgálandó körülményeket, amelyre az új eljárás kiterjed.

(2) Az elsőfokú vámhatóság a felettes szerve vagy a bíróság által elrendelt új eljárásban kizárólag az új eljárás elrendelésére okot adó körülményeket, illetve az ezekkel összefüggő tényállási elemeket vizsgálhatja.

(3) Az elsőfokú vámhatóságot a felettes szerv döntésének rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

(4)[1] Az új eljárás során – semmisségi okon kívül – nem lehet olyan új tényt állítani, illetve olyan új bizonyítékot előadni, amelyről az eljárás alanyának a megelőző eljárásban hozott elsőfokú döntés meghozatala előtt tudomása volt, azonban azt a vámhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő. A vámhatóság felhívásának tartalmaznia kell a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetést. Iratpótlás elmulasztása esetén további feltétel, hogy az elsőfokú vámszerv az ellenőrzés, kiegészítő ellenőrzés során az ellenőrzés akadályozása miatt vámigazgatási bírságot szabjon ki.

102. § *[Felügyeleti intézkedés]*

(1) A vámigazgatási eljárásban eljáró felettes szerv kérelemre vagy hivatalból indult felügyeleti intézkedésére az Air. felügyeleti intézkedésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A Vámkódex 48. cikke szerinti áruátengedést követő ellenőrzések esetén a felügyeleti intézkedés iránti kérelem benyújtásának elbírálása esetén az ügyintézési határidő az iratoknak a felügyeleti szervhez történő beérkezését követő naptól számított 60 nap, amely a szerv vezetője által 30 nappal meghosszabbítható.

103. § *[Közigazgatási per]*

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 204. § g).

(1) Az ügyfél – az önálló fellebbezéssel nem támadható végzések kivételével – a vámhatóság véglegessé vált döntése ellen közigazgatási pert indíthat. Fellebbezéssel támadható döntés esetén közigazgatási per akkor indítható, ha az arra jogosultak valamelyike fellebbezett és a fellebbezést elbírálták.

(2) A vámhatósági határozat elleni közigazgatási perben egyezségnek nincs helye.

104. § *[A döntés módosítása vagy visszavonása]*

(1)[1] A vámszerv a jogszabálysértő döntését – ha azt a felettes szerv vagy bíróság nem bírálta el – a vámjogszabályokban megállapított határidőn belül módosíthatja, visszavonhatja.

(2) Ha az (1) bekezdés kapcsán a vámhatóság intézkedése előtt fellebbezést vagy keresetlevelet nyújtanak be, akkor a vámhatóság az arra vonatkozó rendelkezések figyelembevételével jár el.

105. § *[Ügyészi felhívás és fellépés]*

Ha az ügyész az ügyészségről szóló törvény alapján felhívással él, vagy sikertelen felhívás esetén fellép, a vámhatóság az ügyész által kifogásolt döntését a vámjogszabályok rendelkezéseinek sérelme nélkül módosíthatja (megváltoztathatja), illetve visszavonhatja (megsemmisítheti).

106. § *[Semmisség]*

(1) A Vámkódex és a végrehajtási rendeletekben foglaltak sérelme nélkül a vámhatóság döntését meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükség esetén új eljárást kell lefolytatni, ha

a) az ügy nem tartozik az eljáró vámszerv hatáskörébe,

b) annak tartalmát bűncselekmény befolyásolta, feltéve, hogy a bűncselekmény elkövetését jogerős ítélet megállapította, vagy ilyen ítélet meghozatalát nem a bizonyítottság hiánya zárja ki,

c) a döntés tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes, vagy

d) annak meghozatala során e törvényben meghatározott súlyos eljárási jogszabálysértést követtek el.

(2) A döntés az (1) bekezdés *a)* és *d)* pontjában foglalt semmisségi okok esetén sem semmisíthető meg, ha

a) az az ügyfél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sértené, és a döntés véglegessé válása óta 3 év eltelt, vagy

b) a kötelezettséget megállapító döntés véglegessé válásától, vagy ha az hosszabb, a teljesítési határidő utolsó napjától, a folyamatos kötelezettséget megállapító döntés esetén az utolsó teljesítéstől számított 5 év eltelt.

(3) Az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában foglalt semmisségi ok esetében a döntés időkorlátozás nélkül megsemmisíthető, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot nem érint.

(4) E § rendelkezéseit a Vámkódex 27. cikke alapján megsemmisített döntésekre nem kell alkalmazni.

22. A Vámkódex 45. cikkéhez

107. § *[A végrehajtás felfüggesztése]*

(1) A Vámkódex 45. cikk (2) bekezdése szerinti határozat végrehajtásának felfüggesztésére hivatalból sor kerülhet, ha

a) az elsőfokú határozatot hozó vámszerv a jogorvoslat során megállapítja, hogy az általa hozott határozat,

b) a jogorvoslati kérelmet, illetve a felügyeleti eljárás iránti kérelmet elbíráló másodfokú vámszerv, ha a jogorvoslat során megállapítja, hogy ügyben eljárt vámszerv határozata, önálló fellebbezéssel megtámadható végzése, vagy

c) a hivatalból indult felügyeleti eljárást lefolytató vámszerv megállapítja, hogy ügyben eljárt vámszerv határozata, önálló fellebbezéssel megtámadható végzése nem áll összhangban a vámjogszabályokkal.

1 Módosította: 2021. évi LXIX. törvény 130. § d).

(2) A Vámkódex 45. cikk (2) bekezdése szerinti határozat végrehajtásának felfüggesztése kérelemre történik, ha az érintett személy arra hivatkozással kéri a végrehajtás felfüggesztését, hogy annak végrehajtása részére helyrehozhatatlan kárt okozna. A kérelmet az (1) bekezdésben meghatározott vámszerv bírálja el.

(3) Az (2) bekezdés szerinti esetben a végrehajtás felfüggesztése tárgyában hozott döntés önálló jogorvoslat keretében támadható, azonban a benyújtott jogorvoslati kérelem a végrehajtásában felfüggeszteni kért határozat végrehajtása tekintetében halasztó hatállyal nem bír.

XIII. FEJEZET

ÁRUK ELLENŐRZÉSE

23. A Vámkódex 46. cikkéhez

108. § *[Vámellenőrzés]*

(1) A vámellenőrzésre vonatkozó szabályokat is alkalmazni kell, ha a vámjogszabályokon kívül egyéb jogszabály a vámhatóság vámigazgatási hatáskörébe utal árura vonatkozóan ellenőrzési feladatot. A vámellenőrzés során nem szabályozott kérdések tekintetében a hivatalból indult eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A vámhatóság a vámhatósági intézkedés során az érintett személyről, a környezetről, illetve a vámhatósági intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról kép- és hangfelvételt készíthet. A vámhatóság által készített kép- és hangfelvétel, illetve az abban szereplő személyes adat az esemény helyszínén elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés miatt kezdeményezett eljárás, illetve a vámhatóság hatáskörébe tartozó vámigazgatási eljárás során vagy az érintett jogainak gyakorlása céljából használható fel.

(3) Ha a kép- vagy hangfelvételen rögzített cselekmény miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás nem indul, és a vámhatóság vámellenőrzés céljából indított eljárás során vagy az érintett jogainak gyakorlása céljából nem kívánja felhasználni, a kép- és hangfelvételt legkésőbb a rögzített cselekmény időpontjától számított 30 nap elteltével törölni kell.

109. § *[A vámellenőrzés megindítása]*

A vámellenőrzés megindításának módja lehet írásbeli vagy szóbeli közlés, valamint a vámhatóság informatikai rendszere által küldött elektronikus üzenet. Az eljárás írásbeli közlés esetén annak postára adásával, postai kézbesítés mellőzése esetén annak személyes átadásával kezdődik. Szóbeli közlés esetén az eljárás a vámellenőrzésre irányuló eljárásról szóló közléssel indul. Elektronikus üzenet formájában történő közlés esetén az eljárás az elektronikus üzenet küldésével kezdődik.

110. § *[Vámellenőrzés a helyszínen]*

(1) Ha az ellenőrzési cselekményeket a vámhatóság az áru birtokosa vagy annak képviselője, az áruval kapcsolatos műveletekben üzleti minőségben közvetlenül vagy közvetve érintett valamilyen más személy, vagy az árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó dokumentumokat és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy helyiségében vagy területén végzi el, akkor ennek kapcsán az ellenőrzési cselekmény lefolytatására a vámhatóság szolgálati igazolvánnyal és az ellenőrzésre jogosító felhatalmazással bíró alkalmazottja jogosult.

(2) Ha az ellenőrzött személy a gazdasági tevékenységéhez más személy ingatlanát veszi igénybe, az ingatlan tulajdonosa köteles tűrni a vámhatóság ellenőrzését.

111. § *[Az ellenőrzött személy jogai]*

Eltérő rendelkezés hiányában az ellenőrzött személy jogosult

a) a vámhatóság részéről eljáró személy azonosságáról és felhatalmazásáról meggyőződni,
b) a nála folytatott eljárási cselekménynél jelen lenni,
c) megfelelő képviseletről gondoskodni, és
d) az eljárás során keletkezett minden iratba az e törvény iratbetekintésre vonatkozó szabályai szerint betekinteni.

112. § *[A vámellenőrzés időtartama]*

(1) A vámhatóságnak a vámellenőrzést annak megindítását követően késedelem nélkül, 60 napon belül be kell fejeznie.
(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárási határidőt indokolt esetben az eljárást lefolytató vámszerv vezetője egyszer, legfeljebb 60 napos határidővel meghosszabbíthatja.
(3) A vámellenőrzés során az ügyintézési határidőbe be nem számítandó időtartamok tekintetében a 79. § (3) bekezdését alkalmazni kell.

113. § *[Eljárás az illetékességi területen kívül]*

(1) Ha az eljáró vámszerv illetékességi területén kívül válik szükségessé eljárási cselekmény elvégzése, azt az eljárást lefolytató vámszerv folytatja le, vagy indokolt esetben az eljárás lefolytatása céljából megkeresi az arra az általános szabályok szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező vámszervet.
(2) A megkeresésről és a válasz megérkezéséről az ellenőrzött személyt az eljárást lefolytató vámszerv 5 napon belül értesíti.

114. § *[A vámellenőrzés megállapításaihoz kapcsolódó rendelkezések]*

(1) Ha a vámhatóság jogsértést állapít meg a vámellenőrzés során, akkor az ennek tényét alátámasztó, bizonyítékként felhasználható egyéb okirat hiányában a megállapításokat jegyzőkönyvbe foglalja.
(2) A vámellenőrzésről készült jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell
a) az ellenőrzést végző vámszerv megnevezését,
b) a jegyzőkönyv iktatószámát,
c) az ellenőrzött személy megnevezését, székhelyét, lakóhelyét, adószámát vagy adóazonosító jelét, EORI számát,
d) az ellenőrzés alapját képező jogszabályok megjelölését,
e) az ellenőrzés kezdő időpontját,
f) az ellenőrzés tárgykörét,
g) az ellenőrzést lefolytató vámszerv megállapításait, a tisztázott tényállást a vonatkozó jogszabályok megjelölésével és annak bizonyítékait, az ellenőrzött személy által felajánlott és visszautasított bizonyítékok felsorolását és a visszautasítás indokolását,
h) a tapasztalt hiányosságok megszüntetésére vonatkozó esetleges javaslatokat,
i) ha a jegyzőkönyvben foglalt tényállás alapján hátrányos döntés meghozatalára kerül sor, akkor a Vámkódex 22. cikk (6) bekezdés alapján biztosított meghallgatáshoz való jogról és annak határidejéről szóló tájékoztatást,
j) az ellenőrzést végző személy nevét és aláírását, az ellenőrzést lefolytató vámszerv bélyegzőlenyomatát és a keltezést.
(3) Az ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyvet az ellenőrzött személlyel, illetve azzal a személlyel kell közölni, akivel szemben az alapján a hátrányos döntés meghozatala várható.
(4) Ha az ellenőrzött, illetve azon személy, akivel szemben hátrányos döntés meghozatala várható a meghallgatáshoz való jogának gyakorlása során olyan tényeket és bizonyítékokat hoz fel, amelyek vizsgálatát követően a tényállás további tisztázása szükséges, akkor az ellenőrzést lefolytató vámszerv az ellenőrzést folytatja, amelynek eredményéről kiegészítő jegyzőkönyvet készít.
(5) A kiegészítő jegyzőkönyvre az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

115. § [Jogsértéssel kapcsolatos jogkövetkezmények]

Ha az ellenőrzött, illetve azon személy, akivel szemben a hátrányos döntés meghozatala várható, a meghallgatáshoz való jogával nem élt, vagy annak gyakorlása során tett észrevétel a tényállás további tisztázását nem indokolja, akkor az eljáró vámszerv a vám- és egyéb jogszabályokban foglalt rendelkezések érvényesítése érdekében elsődlegesen az alábbiak szerint jár el:

a) az ellenőrzés eredményeként feltárt vámtartozást könyvelésbe veszi, illetve az egyéb terhek megfizetésére vonatkozó kötelezettséget megállapítja, valamint ezeket közli,

b) a jogszabályban meghatározottnál magasabb összegben beszedett vámot és egyéb terheket visszafizeti, valamint a jogszabályban meghatározottnál magasabb összegben könyvelésbe vett és megállapított – de még meg nem fizetett – vámot és egyéb terheket elengedi, vagy

c) az ellenőrzés során feltárt jogsértés jogkövetkezményét megállapítja.

116. § *[A vámellenőrzés befejezése]*

A vámellenőrzés befejezésének formája lehet írásbeli vagy szóbeli közlés, valamint a vámhatóság informatikai rendszere által küldött elektronikus üzenet. Az eljárás írásbeli közlés esetén annak postára adásával, postai kézbesítés mellőzése esetén annak személyes átadásával fejeződik be. Szóbeli közlés esetén az eljárás a vámellenőrzésre irányuló eljárásról szóló közléssel fejeződik be. Elektronikus üzenet formájában történő közlés esetén az eljárás az elektronikus üzenet küldésével fejeződik be.

117. § *[Vámellenőrzést lefolytató és intézkedésre jogosult vámszerv viszonya]*

Ha a vámellenőrzést lefolytató vámszerv nem azonos a további intézkedés megtételére jogosult vámszervvel, a vámellenőrzést lefolytató vámszerv a jegyzőkönyvet és a kiegészítő jegyzőkönyvet, valamint a megállapításokat alátámasztó bizonyítékokat a helyzet rendezése érdekében haladéktalanul megküldi az intézkedés megtételére jogosult vámszerv részére. Ez utóbbi szerv az ellenőrzést lefolytató vámszerv által indított vámellenőrzés ügyintézési határidején belül, a 115. §-ban meghatározottak szerint jár el.

118. § *[Vámügyi segítségnyújtásra irányuló, valamint származás utólagos megerősítése iránti megkeresések]*[1]

(1)[2] A közigazgatási hatóságok közötti vámügyi segítségnyújtásra irányuló és származás utólagos megerősítése iránti megkeresések teljesítése érdekében a vámhatóság a nyilvántartásában és az ügyfél nyilvántartásában szereplő adatok, és az azokhoz kapcsolódó tények, körülmények valóságtartalmának, illetőleg ezek hitelességének megállapítása érdekében adatokat gyűjthet, vagy a helyszínen ellenőrzést végezhet.

(2)[3] Ha a vámügyi segítségnyújtásra irányuló megkeresés megválaszolása a vámhatóság rendelkezésére álló adatok alapján teljesíthető, úgy az eljárásról az érintett ügyfelet értesíteni nem kell.

(3)[4] Ha a megkeresés megválaszolása érdekében szükséges az ügyfél bevonása, vagy a megkeresés származás utólagos megerősítése iránti megkeresés, akkor az (1) bekezdés szerinti eljárás során a vámellenőrzés szabályait kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés alapján a vámhatóság különösen

a) az uniós és nem uniós áruk nyilvántartását, az árukészletek, alapanyagok, félkész termékek eredetét, nyilvántartását leltározás útján,

b) a bejelentett tények, adatok, körülmények valódiságát,

c) az áruk előállítását, raktározását, szállítását, felhasználását, valamint az árukkal kapcsolatosan végzett tevékenységeket,

d) az áruk beszerzési és az értékesítési körülményeit, ezek személyi és tárgyi feltételeit, illetve a beszerzés és az értékesítés megtörténtét igazoló iratok valódiságát, hitelességét vizsgálja.

---

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 197. § (1). Hatályos: 2018. VIII. 9-től.
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 197. § (2). Hatályos: 2018. VIII. 9-től.
3 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 197. § (2). Hatályos: 2018. VIII. 9-től.
4 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 197. § (2). Hatályos: 2018. VIII. 9-től.

(5) Ha az adatgyűjtés eredményeként feltárt adatok, tények, körülmények kétségessé teszik vagy cáfolják az ügyfél irataiban, nyilvántartásában szereplő adatok valóságtartalmát, vagy a vámhatóság egyéb kockázatot, jogszabálysértésre utaló körülményt tapasztal, a tényállás további tisztázása érdekében megteszi a szükséges intézkedéseket.

24. A Vámkódex 47. cikkéhez

119. § *[Együttműködés]*

(1) A határátkelőhely tulajdonosa, üzemeltetője, valamint a postai szolgáltató köteles a telephelyén, az állomásán, kikötőjében vagy repülőterén létesített vámhivatal részére – térítés nélkül – megfelelő iroda- és – szükség esetén – raktárhelyiséget biztosítani, azok fenntartásáról és karbantartásáról gondoskodni, a kommunális szolgáltatásokat pedig térítés ellenében biztosítani.

(2) A fuvarozó, szállítmányozó köteles a nemzetközi forgalomban közlekedő járművek vámhatáron való tartózkodási idejének menetrendjét a vámellenőrzéshez szükséges idő figyelembevételével megállapítani.

(3) A vasúton közlekedő utasok menet közben történő vámellenőrzése esetén a vállalkozó vasúti társaság köteles a vizsgálatot végzők részére szolgálati fülkét, továbbá díjtalan utazást biztosítani.

(4) A nemzetközi közforgalmú repülőtér üzemben tartója a vámellenőrzés ellátásának biztosítása érdekében a repülőtéren működő vámhatóság elhelyezését, továbbá az elhelyezésére szolgáló épületek fenntartását és karbantartását térítésmentesen, a kommunális szolgáltatásokat térítés ellenében biztosítja.

25. A Vámkódex 48. cikkéhez

120. § *[Áruátengedést követő ellenőrzés]*

(1) A vámhatóság az áruátengedést követő ellenőrzési tevékenységét a vámjogszabályok szerinti szempontok alapján a NAV vezetője által évenként február 20-ig közzétett ellenőrzési tájékoztatás alapján végzi. Ennek részeként az áruátengedést követő ellenőrzési irányokat úgy kell meghatározni, hogy az ellenőrzöttség tudata az ügyfeleket az önkéntes jogkövetésre ösztönözze.

(2) A NAV vezetőjének ellenőrzési tájékoztatása az aktuális gazdasági folyamatokra, a vámpolitikai célkitűzésekre, a jogszabályváltozásokra, a vám- és adóbevételi érdekeket leginkább sértő magatartásformákra, illetve a feltárt kockázatokra figyelemmel rögzíti a vámhatóság ellenőrzési kapacitásának felhasználását.

(3) Az ellenőrzési tájékoztatás tartalmazza különösen az adott év kiemelt vizsgálati céljait.

121. § *[Áruátengedést követő ellenőrzés megindítása és befejezése]*

(1)[1] Az áruátengedést követő ellenőrzés az írásbeli értesítés postára adásával, postai kézbesítés mellőzése esetén annak személyes átadásával vagy elektronikus úton történő közlésével kezdődik, illetve fejeződik be. Az elektronikus úton történő közlés esetén a közlés napja az ellenőrzéssel kapcsolatos értesítés elküldésének az időpontja.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítéssel egyidejűleg a vámhatóság valamennyi adóst tájékoztatja az ellenőrzés megindulásáról, illetve befejezéséről.

122. § *[Az áruátengedést követő ellenőrzés időtartama]*

(1) A vámhatóságnak az áruátengedést követő ellenőrzést, mint hivatalból indult vámigazgatási eljárást, annak megindítását követően 120 napon belül kell befejeznie.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárási határidőt indokolt esetben az eljárást lefolytató vámszerv vezetője egyszer, legfeljebb 90 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja. A meghosszabbított eljárási határidőt rendkívüli körülmények által indokolt esetben, az eljárást lefolytató vámszerv kérelmére a felettes szerv egyszer, legfeljebb 90 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja.

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 206. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(3) Az áruátengedést követő ellenőrzés során az ügyintézési határidőbe be nem számítandó időtartamok tekintetében a 79. § (3) bekezdését alkalmazni kell.

(4)[1] Az ellenőrzött személy, ha megítélése szerint az eljárás határidejének túllépése az eljárást lefolytató vámszervnek felróható okból történik, a határidő lejártát követően kifogással fordulhat e vámszerv felettes szervéhez, amely a kifogásban foglaltak figyelembevételével végzésben dönt az alaptalan kifogás elutasításáról, az eljárási határidő meghosszabbításáról, vagy a kifogásnak helyt adva az eljáró vámszervet az ellenőrzés azonnali lezárására utasítja. A felettes szerv az (1)–(3) bekezdésre is figyelemmel kizárólag akkor dönthet az eljárási határidő meghosszabbításáról, ha az ellenőrzési határidő még nem járt le.

123. § *[Feltárt adatok felhasználása]*

Az áruátengedést követő ellenőrzés során feltárt adatokat a vámhatóság az ellenőrzött személlyel közvetlen vagy közvetett kapcsolatban állt vagy álló más személynél folytatott áruátengedést követő ellenőrzésnél a tényállás tisztázása céljából felhasználhatja.

124. § *[Megállapítások jegyzőkönyvbe foglalása]*

(1) A vámhatóság az áruátengedést követő ellenőrzés megállapításait jegyzőkönyvbe foglalja.

(2) Ha a tényállás az áruátengedést követő ellenőrzéssel érintett ügyletek, vám-árunyilatkozatok egy részével kapcsolatban megfelelően tisztázásra került, részjegyzőkönyv is készíthető.

(3) A részjegyzőkönyvre a vámellenőrzés során készített jegyzőkönyvre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

125. § *[Jegyzőkönyv kézbesítése]*

(1) Az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet vagy részjegyzőkönyvet a (2) bekezdésre figyelemmel valamennyi adóssal közölni kell.

(2) Ha az áruátengedést követő ellenőrzéssel érintett vámeljárások során közvetett vámjogi képviselő járt el a vámhatóság előtt, úgy az áruátengedést követő ellenőrzés során a közvetett vámjogi képviselőt ugyanazon jogok illetik meg és kötelezettségek terhelik, mint az általa képviselt személyt, azzal, hogy a közvetett képviselő iratbetekintési joga az őt megbízó személy által benyújtott kérelem alapján az e törvényben foglaltak szerint korlátozható.

126. § *[Határozathozatal]*

A vámtartozás közlésére nyitva álló határidő számítása során a Vámkódex 103. cikk (3) bekezdés *b)* pontja szerinti felfüggesztés tekintetében – az adósok számától függetlenül – legfeljebb egyszer 30 napot lehet figyelembe venni azzal, hogy a felfüggesztés hatálya a meghallgatáshoz való jog első alkalommal történő megnyílásával áll be.

127. § *[Áruvizsgálat és mintavétel]*

Az áruátengedést követő ellenőrzés során végzett áruvizsgálat és mintavétel tekintetében a Vámkódex 189. és 190. cikkét kell alkalmazni.

128. § *[Az áruátengedést követő ellenőrzés és a vámellenőrzés viszonya]*

Az áruátengedést követő ellenőrzés során a vámellenőrzés szabályait a Vámkódex 48. cikkéhez rendelt szabályokban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

129. § *[Felülellenőrzés]*

(1) A vámhatóság az áruátengedést követően végzett ellenőrzés szakszerűségének és törvényességének vizsgálata céljából felülellenőrzést folytathat le, amely különösen az Európai Unió és tagállamai pénzügyi érdekeit veszélyeztető cselekmények feltárására irányul és nem terjed ki azokra az új személyi, tárgyi vagy tényállásbeli elemekre, amelyek az alapeljáráshoz képest megváltoztak és az alapügyben eljáró szerv még nem bírálta el.

(2) A felülellenőrzés tárgyköre az alapellenőrzés tárgyköréhez igazodik és kiterjedhet az ellenőrzött ügyfélnél egy adott időszakban lefolytatott valamennyi áru átengedését követően végzett ellenőrzésre is.

---

1 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 163. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

(3) A felülellenőrzésre az áruátengedést követő ellenőrzésre vonatkozó uniós és nemzeti szabályokat kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a 122. § (1) bekezdése szerinti ügyintézési határidőt a NAV vezetője egyszer, legfeljebb 90 napig terjedő időtartammal hosszabbíthatja meg.

(4) A felülellenőrzésről szóló jegyzőkönyvnek a 114. § (2) bekezdésében foglaltakon túl tartalmazni kell az alapellenőrzés megállapításaihoz képest feltárt eltéréseket.

(5) A felülellenőrzést végző szerv az ellenőrzés befejezését követően határozatot hoz. Ha a felülellenőrzés a korábbi ellenőrzés által feltárt tényekhez, adatokhoz, körülményekhez, képest eltérést állapít meg, a felülellenőrzés a korábbi ellenőrzés alapján hozott határozatot módosítja, határozat hiányában elsőfokú határozatot hoz.

(6) A felülellenőrzés megállapításairól hozott határozattal szemben a NAV-ot irányító miniszterhez benyújtott fellebbezésnek van helye. A NAV-ot irányító miniszter másodfokú határozata törvénysértésre hivatkozással a bíróság előtt keresettel támadható meg.

XIV. FEJEZET

OKMÁNYOK ÉS MÁS INFORMÁCIÓK MEGŐRZÉSE; DÍJAK ÉS KÖLTSÉGEK

26. A Vámkódex 49. cikkéhez

130. § *[Tranzitterület létesítése iránti kérelem]*

(1) A vámhatóság a kérelmezett tranzitterület létesítését vámellenőrzési szempontból engedélyezi, ha megállapítja, hogy az áru- és személyforgalom vámellenőrzéséhez szükséges feltételeket az üzemeltető maradéktalanul biztosítja.

(2) A tranzitterület üzemeltetésével kapcsolatos kötelezettségeket az engedélyező vámhivatal az engedélyben határozza meg.

27. A Vámkódex 51. cikkéhez

131. § *[Az okmányok és az információk megőrzése]*

(1) A Vámkódex 51. cikkében foglaltak az egyéb jogszabályokból – így különösen az Art., valamint a számvitelről szóló törvény rendelkezéseiből – eredő megőrzési kötelezettségekre nem terjednek ki.

(2) Az okmányok és információk megőrzése azok eredeti megjelenési formájában történhet olyan módon, hogy a vámellenőrzéshez kapcsolódó adatok kinyerhetőek legyenek.

28. A Vámkódex 52. cikkéhez

132. § *[Díjak megfizetése]*

(1) A Vámkódex 52. cikke szerinti díjat – ha a vámjogszabályok ettől eltérően nem rendelkeznek – a vámhatóság külön eljárásban határozattal közli és szedi be.

(2) Kérelemre indult eljárásban a felmerülő díjat – ha nemzetközi szerződés vagy jogszabály másképp nem rendelkezik – a kérelmezőnek kell megfizetnie. Hivatalból indult eljárások esetén felszámítható díjak megfizetésére az adott ügyben érintett személy köteles.

(3) Ha több személy érintett az adott eljárásban vagy az eljárást több személy kérelmezi, úgy a felmerülő díjakat érintett személyenként vagy kérelmezőnként külön-külön kell felszámítani.

133. § *[Eljárási költség előlegezése, megfizetése]*

(1) Kérelemre indult eljárásban az eljárási költséget – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a kérelmező ügyfél előlegezi. Több azonos érdekű ügyfél esetén az ügyfelek egyetemlegesen felelősek az eljárási költség előlegezéséért.

(2) Az eljárási költséget a vámhatóság összegszerűen határozza meg, és a vámigazgatási eljárásban hozott döntésében rendelkezik a költség viseléséről, illetve adott esetben a költség visszatérítéséről.

(3) Az ügyfél nem kötelezhető olyan eljárási költség előlegezésére, amelyet igazgatási szolgáltatási díj tartalmaz.

(4) Hivatalból indult vagy folytatott eljárásban az eljárási költséget – az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség, az ügyfél képviseletében eljáró személy költsége, a nem vámhatóság által viselendő fordítási költség, és az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevője részéről felmerült levelezési, dokumentumtovábbítási költség kivételével – a vámhatóság előlegezi.

(5) Ha a vámjogszabályok eltérően nem rendelkeznek, az eljárás költségeit az viseli, akinél azok felmerültek. Az eljárás résztvevője viseli a rosszhiszemű magatartásával okozott költségeket.

(6) Azon eljárási költséget, amelynek viselésére senki nem kötelezhető, a vámhatóság viseli.

(7) Több azonos érdekű ügyfél esetén az ügyfelek egyetemlegesen felelősek az eljárási költség viseléséért.

(8) A jogvitás eljárásban az eljárási költséget

a) a kérelem elutasítása esetén a kérelmező ügyfél,

b) a kérelemnek helyt adó döntés esetén a vámhatóság

viseli.

(9) Ha a határozat a kérelemnek részben ad helyt, az eljárási költség az ügyfelek és a vámhatóság között arányosan oszlik meg.

134. § *[A megfizetésre vonatkozó közös szabályok]*

(1) A díjat vagy költséget a határozat közlésétől számított 10 napon belül kell megfizetni, amelynek tényét a díjat vagy költséget megállapító vámhivatalnál igazolni kell a fizetési határidő lejártát követő munkanapig.

(2) A díjat vagy költséget megállapító határozat végrehajthatósága és felfüggesztése tekintetében a Vámkódex 45. cikkében és a 107. §-ban foglaltakat kell alkalmazni.

(3) A vámhivatal kérelemre engedélyezheti, hogy a díjat hónaponként összesítve fizesse meg az a személy, aki számára rendszeres házi szemlét engedélyezett. Ebben az esetben a vámhivatal a tárgyhónapban végzett eljárásai után fizetendő díjról vagy költségről szóló határozatát a tárgyhónapot követően 5 napon belül közli a fizetésre kötelezettel.

(4) A díjak késedelmes megfizetése esetén a Vámkódex 114. cikke szerinti késedelmi kamatot csak akkor kell fizetni, ha annak számított értéke meghaladja az 5000 forintot. A Vámkódex 114. cikke alkalmazása során kamatlábként a jegybanki alapkamatot kell figyelembe venni.

(5) A díjak és költségek meg nem fizetése esetén a vámhatóság a 166. § alapján jár el.

135. § *[Raktárdíj és szemledíj]*

(1) A vámhatóság által vámraktárban raktározott áruk esetében – jogszabályban meghatározott esetek kivételével – raktárdíjat kell fizetni.

(2) A Vámkódex 52. cikk (2) bekezdés *a)* pontja szerinti esetekben szemledíjat kell fizetni.

(3) A szemledíj felszámítása tekintetében vámhivatali helyiségnek vagy területnek minősül

a) a vámhivatal székhelye,

b) az I. típusú vámudvar, ahol a vámhatóság által előzetesen egységesen meghatározott valamennyi szükséges feltétel biztosított a vámigazgatási eljárások lefolytatására és ahol vámigazgatási eljárás lefolytatását bárki kérheti a vámhatóságtól.

(4) A szemledíj felszámítása tekintetében nem minősül vámhivatali helyiségnek vagy területnek

a) a II. típusú vámudvar, ahol a vámigazgatási eljárás lefolytatását csak az üzemeltető kérheti,

b) a házi szemle helye, ahol a vámhivatal a házi szemlét kérő írásbeli kérelmére mindazokat az eljárási mozzanatokat végzi el, amelyek az adott vámeljárás tekintetében a vámellenőrzés sérelme nélkül elvégezhetők, és amely lehet

ba) eseti jellegű (eseti házi szemle), vagy

bb) rendszeres jellegű (rendszeres házi szemle).

(5) Az (1) és (2) bekezdés szerinti díj mértékét a miniszter rendeletben állapítja meg.

136. § *[Vizsgálati díj]*

Az érintett személy által kezdeményezett és a NAV Szakértői Intézete által elvégzett laboratóriumi vizsgálatért vizsgálat díjat kell fizetni. A díjat az érintett a NAV által kiállított számla alapján köteles megfizetni. A Szakértői Intézet vizsgálati díjait a NAV vezetője tájékoztatásban teszi közzé.

137. § *[Eljárási költségek]*

(1) A Vámkódex 52. cikk (2) bekezdése szerinti szolgáltatások nyújtása kapcsán – vámigazgatási eljárásban – felmerülő eljárási költség az igazgatási szolgáltatási díj.

(2) A Vámkódex 52. cikk (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatások díja mellett az alábbi költségek merülhetnek fel:

1. a fellebbezési eljárási illetéke,
2. a szakértői díj, ideértve a szakértő költségtérítését,
3. az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség (idézés),
4. az anyanyelv használatával, a jelnyelvi tolmácsolási és a fordítással kapcsolatos költség,
5. az iratbetekintési jog gyakorlásával kapcsolatos költség,
6. a tanú és a hatósági tanú költségtérítése,
7. az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevője részéről felmerült levelezési, dokumentumtovábbítási költség,
8. a helyszíni szemlével, valamint a szakértői tevékenységgel jogszerűen okozott kárért járó kártalanítás összege.

XV. FEJEZET

VALUTAÁTSZÁMÍTÁS ÉS HATÁRIDŐK

29. A Vámkódex 53. cikkéhez

138. § *[Valutaszámítás]*

(1) A Vámkódex 53. cikk (1) bekezdés *a)* pontja alapján alkalmazandó árfolyam alatt a Magyar Nemzeti Bank által minden hónap utolsó előtti szerdáján közzétett árfolyamot, ha ezen a napon nem tettek közzé átváltási árfolyamot, akkor a legutolsó közzétett hivatalos deviza-középárfolyamot kell érteni.

(2) A Vámkódex 53. cikk (2) bekezdése alapján meghatározott átváltási árfolyam tekintetében, ha az éves kiigazítás időpontjában a szóban forgó összegnek az átváltása a forintban kifejezett értéknek kevesebb, mint 5%-os változását eredményezi, az euróban meghatározott összeg forintban kifejezett értéke változatlan marad.

(3) A Vámkódex 53. cikk (2) bekezdése szerint rögzített értéket évente egyszer, a NAV vezetője tájékoztatásban teszi közzé.

30. A Vámkódex 55. cikkéhez

139. § *[Időtartam, időpontok, határidő számítása]*

(1) E § rendelkezéseit a Vámkódex 55. cikkében foglaltakra figyelemmel kell alkalmazni.
(2) A napokban vagy munkanapokban megállapított határidőbe nem számít bele a határidő kezdetére okot adó cselekmény vagy körülmény bekövetkezésének, továbbá a közlésnek, a kézbesítésnek, a hirdetmény kifüggesztésének és levételének a napja.
(3) A postán küldött beadvány és megkeresés előterjesztési ideje a postára adás napja.
(4) Az elektronikus irat előterjesztésének időpontja az irat elküldésének napja, de az ügyintézési határidő a következő munkanapon kezdődik.
(5) A határidőt kétség esetén megtartottnak kell tekinteni.

31. A Vámkódex 58. cikkéhez

140. § *[A Vámtarifa Bizottság és feladatai]*
Az Európai Bizottság által nemzeti hatáskörbe utalt feladatok – a kedvezményre vonatkozó kérelmek összegyűjtése, ellenőrzése és továbbítása az Európai Bizottsághoz – végrehajtásáról a Vámtarifa Bizottság gondoskodik. A Vámtarifa Bizottság összetételét és ügyrendjét e törvény végrehajtásáról szóló rendelet határozza meg.

XVI. FEJEZET

ÁRUK SZÁRMAZÁSA

32. A Vámkódex 64. cikkéhez

141. § *[Áruk preferenciális származásához kapcsolódó kérelmek]*
(1) Az INF 4 adatlap kiadására irányuló, a regisztrált exportőrként való nyilvántartásba vétel iránti, a könyvelés szerinti elkülönítésre vonatkozó engedély iránti, valamint az elfogadott exportőri jogállásra irányuló kérelem papíralapon is benyújtható.
(2) A vámhatóság engedélyezheti az olyan exportőrnek, aki preferenciális megállapodás vagy intézkedés hatálya alá tartozó terméket szállít, hogy a termék értékétől függetlenül számlanyilatkozatot, származási nyilatkozatot tegyen (a továbbiakban: elfogadott exportőr).
(3) Az engedélyt kérő exportőrnek a vámhatóság számára minden garanciát biztosítania kell, ami a termék származó helyzetének, valamint a vonatkozó rendelkezésekben megfogalmazott egyéb szabályok teljesítésének igazolásához szükséges.
(4) Az elfogadott exportőri engedély kiadásának feltétele, hogy
1. az exportőr:
a) nyilatkozik arról, hogy árut kíván szállítani olyan harmadik országokba, amelyekkel az érvényben lévő preferenciális kereskedelemre vonatkozó szabályok lehetővé teszik ilyen engedély kiadását,
b) teljesíti a Vámkódex 39. cikk *d)* pontjában és a VA 26. cikk (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feltételt,
c) eleget tesz minden esetben maradéktalanul az áru származására vonatkozó igazolási kötelezettségének, valamint
2. az illetékes vámhivatalnak az EUR.1, EUR-MED szállítási bizonyítvány, helyettesítő bizonyítvány hitelesítését, vagy a külföldi vámhatóság felkérésére végzett utólagos megerősítési eljárás eredményeként a származási igazolások megerősítését a megelőző 12 hónapban jogerősen elutasítani nem kellett.
(5) Az elfogadott exportőr:

a) köteles vállalni, hogy csak azokra az árukra ad számlanyilatkozatot vagy származási nyilatkozatot, amelyekre a kiállítás idején birtokában van minden szükséges, a származó helyzetet alátámasztó okmány vagy nyilvántartási adat,

b) teljes felelősséget vállal a felhatalmazás felhasználásának módjáért, különösen az áruk származására vonatkozó hibás nyilatkozatokért vagy a felhatalmazás más helytelen használatáért,

c) biztosítja és felelősséget vállal azért, hogy a vállalkozásában az áruk származására vonatkozó nyilatkozatok kiadásáért felelős személy ismeri a származási szabályokat,

d) vállalja, hogy a származást alátámasztó okmányokat a nyilatkozat kiállításának dátumától legalább a vonatkozó preferenciális megállapodásban vagy intézkedésben meghatározott ideig megőrzi,

e) vállalja, hogy a vámhatóságnak a *d)* pontban meghatározott időn belül bármikor bemutatja az áruk származó helyzetét alátámasztó okmányokat.

(6) Az FJA 58. cikke, vagy nemzetközi megállapodás erre vonatkozó rendelkezése alapján, valamint e § betartásával a könyvelés szerinti elkülönítésre vonatkozó engedélyt a kérelmező székhelye szerint illetékes vámhivatal adja ki. Amennyiben a gyártó több telephellyel rendelkezik, a telephely(ek) szerint illetékes vámhivatalokat az engedélyt kiadó vámszerv a határozat egy példányának megküldésével értesíti.

(7) A (6) bekezdés szerinti engedély akkor adható ki, ha a kérelmező

a) teljesíti a Vámkódex 39. cikk *d)* pontjában és a VA 26. cikk (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feltételt,

b) uniós termelő tevékenységet folytat és tevékenységét Magyarországon végzi,

c) nyilatkozik arról, hogy a termékek származására vonatkozó igazolási kötelezettségének minden esetben maradéktalanul eleget tesz,

d)[1] amennyiben a gyártó, a főkönyvelője vagy pénzügyi vezetője nyilatkozik arról, hogy kettős könyvvitelt vezet és a készletnyilvántartásánál a „first in – first out” (elsőként bevételezett eszköz elsőként kiadva) elvet alkalmazza, továbbá, hogy a könyvelésben a származó és nem származó anyagokat elkülönítve tartja nyilván,

e) nyilatkozik a módszer alkalmazásának szükségességéről a fizikai elkülönítés költségei miatt, vagy arról, hogy a fizikai elkülönítés nem lehetséges.

(8) A könyvelés szerinti elkülönítés engedélyese köteles

a) vállalni, hogy csak azon termékekre ad ki preferenciális származási igazolást, illetve kéri annak hitelesítését, amelyre vonatkozóan a kiállítás idején birtokában van minden szükséges, a származást alátámasztó okmány vagy nyilvántartási adat,

b) teljes felelősséget vállalni az engedély felhasználásának módjáért, valamint a tévesen kiállított preferenciális származási igazolásból eredő következményekért, illetve az engedély helytelen alkalmazásáért,

c) eljuttatni az engedélyt kiadó vámszervhez minden könyvviteli időszak végén az adott időszakra vonatkozó analitikus nyilvántartását,

d) a vámhatóság kérésére lehetővé tenni a hozzáférést – a vonatkozó preferenciális megállapodásban vagy intézkedésben meghatározott okmánymegőrzési időn belül bármely időszakra vonatkozóan – minden okmányhoz, nyilvántartáshoz, könyveléshez,

e) vállalni, hogy a készletnyilvántartás tartalmazza a könyvelésben szereplő származó és nem származó anyagokat egyaránt azzal, hogy a készletnyilvántartásban szereplő egyenleget csökkenteni kell minden késztermék gyártásakor, tekintet nélkül arra, hogy a termék preferenciális származó helyzete igazolásra kerül-e,

f)[2] vállalni, hogy amennyiben a termékek preferenciális származás igazolása nélkül kerülnek kiszállításra az Unió vámterületéről, a nem származó anyagok készletnyilvántartásában szereplő egyenleget csak olyan mértékben csökkenti, amelyet az egyenleg lehetővé tesz azzal, hogy ha ez nem lehetséges, a származó anyagok készletnyilvántartásában szereplő egyenlegét kell csökkenteni.

---

1 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 9.
2 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 10.

(9) A könyvelés szerinti elkülönítés engedélyezésekor a vámhatóság köteles megvizsgálni a gyártó nyilvántartásait a származó és nem származó anyagok nyitókészleteinek meghatározása céljából.

(10) Ha a vámhatóság az FJA 58. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint az engedélyt visszavonja, ezzel egyidejűleg az összes helytelenül kiadott preferenciális származási igazolást érvényteleníti.

(11)[1] Az 1/95 EK–Törökország társulási tanácsi határozat részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2006. szeptember 26-i 1/2006 EK–Törökország vámügyi együttműködési bizottsági határozat 11. cikke szerinti elfogadott exportőri engedély kiadására a (4) és (5) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

XVII. FEJEZET

AZ ÁRUK VÁMÉRTÉKE

33. A Vámkódex 70. cikkéhez

142. § *[Ügyleti érték egyszerűsítés útján]*

A nyilatkozattevő a 143. § szerinti jóváhagyás birtokában igazolhatja, hogy a bevallott ügyleti érték az 1998. évi XV. törvénnyel kihirdetett, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Konvenciójának, az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyveknek és a csatlakozási nyilatkozatnak megfelelően a nemzetközi vállalkozások és az adóhatóságok részére készült, a kapcsolt vállalkozások közötti árak módosítására vonatkozó iránymutatás szerinti szokásos piaci árképzésen alapul, feltéve, hogy az egyszerűsítésre vonatkozó 143. § szerinti kérelemmel egyidejűleg bemutatja, hogy az ár milyen módon tesz eleget a Vámkódex 70. cikk (2) bekezdésben megadott feltételeknek vagy másképp bizonyítja, hogy az értékelendő áru árát nem befolyásolta a kapcsolat.

34. A Vámkódex 73. cikkéhez

143. § *[Egyszerűsítés]*

(1) A vámhatóság jóváhagyhatja, hogy az ügyleti érték elemei és a vámértékbe nem beszámítandó elemek – ha ezek a vám-árunyilatkozat elfogadásakor nem számszerűsíthetők – a gazdálkodó kérelmében meghatározott számítás szerint kerüljenek megállapításra.

(2) A gazdálkodónak nyilatkoznia kell a számítási módszerről. A számítási módszernek a kérelmező könyvelési adataival alátámasztottnak kell lennie, amelynek igazolására vonatkozó dokumentációt a kérelemmel egyidejűleg a vámhatóság részére be kell nyújtani. A számítási módszer mellett átlagérték vagy százalékos érték is meghatározható.

XVIII. FEJEZET

VÁMTARTOZÁS KELETKEZÉSE

35. A Vámkódex 84. cikkéhez

144. § *[Egyetemlegesség]*

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 207. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(1) Az egyetemlegesség keretében a keletkezett vámtartozást, és ha jogszabály lehetővé teszi, az egyéb terhet a vámhatóság – a (2) bekezdés kivételével – saját belátása szerint bármelyik adós felé közölheti, sorrendi kötöttség és egyidejű kötelezés nélkül.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat az FJA 6. cikk (2) bekezdésében szabályozott esetekben nem kell alkalmazni.

36. A Vámkódex 86. cikkéhez

145. § *[A behozatali vám összegének kiszámítására vonatkozó különleges szabályok]*

(1) A nem tarifális behozatali és kiviteli vámmentességeket a vámjogszabályok és a Magyarországon alkalmazandó nemzetközi szerződések határozzák meg.

(2) Ha az árukat az FJA 141. cikke szerinti cselekménnyel jelentik be, az egyidejűleg a vámmentesség iránti kérelemnek tekintendő. Ha a vámhatóság a bejelentést elfogadja, azt a vám-árunyilatkozat elfogadásával egyenértékűnek kell tekinteni.

(3) Ha a vámjogszabályok a nem tarifális vámmentességek alkalmazása vonatkozásában különleges felhatalmazást vagy engedélyt írnak elő, az engedélyt vagy a felhatalmazást a meghatározott feltételeket teljesítő személy részére lehet megadni.

(4) A (2) és (3) bekezdést alkalmazni kell a kiviteli vámköteles áruk exportjára. Ezekben az esetekben elegendő a szóbeli bejelentés.

(5) A vámmentességi rendelet 41. cikke alkalmazásában a harmadik országokból beutazó személyek által importált termékek után fizetendő hozzáadottérték-adó és jövedéki adó alóli mentesítésről szóló, 2007. december 20-i 2007/74/EK tanácsi irányelv rendelkezéseivel összhangban kiadott nemzeti jogszabály alatt az utasok személyi poggyászában importált termékek általános forgalmi adó és jövedéki adó mentességéről szóló törvényt kell érteni.

(6) A vámmentességi rendelet 107. cikke alapján a magán- és kereskedelmi gépjárművek és motorkerékpárok szabványos tartályaiban az Európai Unió vámterületére vámmentesen behozott üzemanyag Magyarország területén a vám és egyéb terhek megfizetése nélkül nem idegeníthető el.

XIX. FEJEZET

BIZTOSÍTÉK A LEHETSÉGES VAGY MEGLÉVŐ VÁMTARTOZÁSRA

37. A Vámkódex 89. cikkéhez

146. § *[Az általános forgalmi adó biztosítása alóli mentesség kérelmezése]*

(1) A vámhatóság kérelemre engedélyezi az általános forgalmi adó biztosítása alóli mentességet a vámigazgatási eljárásban annak a saját nevében eljáró adóalanynak,

a) aki nem áll csődeljárás, felszámolási eljárás, végelszámolási eljárás, kényszertörlési eljárás alatt,

b) akinek a kérelem elbírálásának időpontjában nincs és folyamatos működés mellett a tárgyévet megelőző két egymást követő naptári éven belül nem keletkezett a vámhatóság hatáskörébe tartozó vám és egyéb terhek tekintetében tartozása, és

c) aki a tárgyévben és az azt megelőző két évben nem állt és nem áll adószámtörlés hatálya alatt.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja alkalmazásában nem minősül tartozásnak

a) az a fizetési kötelezettség, amely tekintetében a kérelmet elbíráló végleges döntés közlésének napjáig az érintett személy önellenőrzést végzett,

b) a tárgyévet megelőző két egymást követő naptári éven belül

ba) az adóalany általános forgalmi adó jogcímen nyilvántartott, késedelmesen megfizetett tartozása, ha nem haladta meg az ezen időszakban e jogcímen keletkezett kötelezettségeinek 3%-át, és

bb) az adóalany a vámhatóság hatáskörébe tartozó fizetési kötelezettségek tekintetében nyilvántartott, késedelmesen megfizetett tartozásainak összege, ha nem haladta meg az ezen időszakban e jogcímeken mindösszesen keletkezett és fel nem függesztett kötelezettségeinek 3%-át, vagy

c) az a tartozás, amelynél a vámhatóság igazolási kérelem alapján megállapítja, hogy a késedelmes fizetés vis maior eredménye.

(3) A vámhatóság kérelemre engedélyezi, hogy az általános forgalmi adó összegének 50%-át kell biztosítania a vámigazgatási eljárásban annak a saját nevében eljáró adóalanynak, akire folyamatos működés mellett csak a tárgyévet megelőző naptári évre teljesül az (1) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott feltétel.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a (2) bekezdés *b)* pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a vizsgálandó időszak a tárgyévet megelőző naptári év.

(5) Mentes az általános forgalmi adó biztosítása alól a vámigazgatási eljárásban a Vámkódex 38. cikk (2) bekezdés *a)* pontja szerinti engedéllyel rendelkező gazdálkodó.

(6) Az (1) és (3) bekezdés szerinti engedély alapján az általános forgalmi adó biztosítása alóli mentesség vagy kedvezmény nem engedélyezhető, ha a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett áruk vonatkozásában a vámeljárás során a vámhatóság a megállapított általános forgalmi adó megfizetésének felfüggesztéséről rendelkezik.

(7) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesítése esetén a vámhatóság által kiadott engedély a hatályba lépést követően határozatlan időtartamra érvényes.

(8) Az (1), (3) és (5) bekezdés szerinti mentesség, illetve kedvezmény vonatkozik a nem üzemanyagcélú földgáz, a villamos energia és a szén jövedéki adójának biztosítására is.

147. § *[A lehetséges és a meglévő vámtartozásra vonatkozó biztosíték és az általános forgalmi adó biztosítása alóli mentességre vonatkozó engedély viszonya]*

(1) Ha a Vámkódex 89. cikk (2) bekezdés második albekezdése alapján a biztosítékot kizárólag Magyarország területére kiterjedően nyújtják, úgy – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a biztosítéknak a behozatali vagy kiviteli vám mellett az egyéb terheket is fedeznie kell.

(2) Ha a biztosítékot nyújtó személy rendelkezik az e törvény szerinti általános forgalmi adó biztosítása alóli részleges vagy teljes mentességre jogosító engedéllyel, úgy ezen engedély fennállásáig az (1) bekezdés szerinti esetben az általános forgalmi adóra és a nem üzemanyagcélú földgáz, a villamos energia és a szén jövedéki adójára a mentesített összeg tekintetében nem kell biztosítékot nyújtania.

148. § *[Biztosítéknyújtás alóli mentesülés]*

(1) A Vámkódex 89. cikk (7) bekezdése alkalmazásában nem lehet biztosítékot megkövetelni az állam, hatóság vagy az Alaptörvény által, valamint jogszabály alapján közhatalom gyakorlására jogosított személy, szervezet által ellátott közhatalmi tevékenységgel kapcsolatban.

(2) Közhatalmi tevékenységnek minősül e § alkalmazásában különösen a jogszabály-alkotási, az igazságszolgáltatási, az ügyészi, a védelmi, a rendvédelmi, a külügyi és igazságügyi igazgatási, a közigazgatási jogalkalmazói, a hatósági ellenőrzési és pénzügyi ellenőrzési, a törvényességi felügyeleti és ellenőrzési, az államháztartási, európai uniós és egyéb nemzetközi támogatás elosztásáról való döntési tevékenység.

38. A Vámkódex 90. cikkéhez

149. § *[A biztosíték számítása]*

A Vámkódex 90. cikk (1) bekezdés második albekezdése alkalmazásában a vámhatóság a nyújtandó biztosíték összegét – a biztosítéknyújtási kötelezettség felmerülésekor – a kérelmező forgalmi adatait és üzleti tervét figyelembe véve állapítja meg.

39. A Vámkódex 92. cikkéhez

150. § *[Biztosítékformák]*

A Vámkódex 92. cikk (1) bekezdése alapján a biztosítékot nyújtó személy

a) a Vámkódex 92. cikk (1) bekezdés *a)* pontja szerinti biztosítékot hitelintézet által kiadott fedezetigazolással, vagy készpénz letétbe helyezésével,

b) a Vámkódex 92. cikk (1) bekezdés *b)* pontja szerinti biztosítékot mint kötelezettségvállalást a Ptk. szerinti garanciavállaló nyilatkozattal vagy készfizető kezesi szerződéssel teljesítheti.

151. § *[Biztosíték készpénz formájában]*

(1) A vámhatóság a 150. § *a)* pontja szerinti biztosítékként olyan eredeti fedezetigazolást fogadhat el, amely szerint

a) az elkülönített számlán meghatározott összeg a vám és egyéb terhek kiegyenlítésére rendelkezésére áll,

b) az állami adó- és vámhatóság az igényét a számlával szemben benyújtott, a fedezetigazolásra hivatkozó azonnali beszedési megbízással érvényesítheti, és

c) a kibocsátó hitelintézet kötelezettséget vállal arra, hogy az azon feltüntetett összegről kizárólag a vámhatóság rendelkezhet.

(2) A vámhatóság biztosítékként azt a készpénz letétbe helyezést fogadja el, amely a vámhatóság kezelésében lévő vámletét számlán a vámhatóság által meghatározott egyedi azonosítással a vámhatóság rendelkezése alá került. Az elfogadásról a vámhatóság az ügyfelet haladéktalanul értesíti. A készpénz formájában nyújtott biztosítékot kizárólag forintban lehet teljesíteni.

(3)[1] Ha a hitelintézet és a vámhatóság között kötött megállapodás szerint a hitelintézet az ügyfél által a nála visszavonhatatlanul befizetett összegről elektronikus úton értesíti a vámhatóságot, a közölt vámot és egyéb terheket biztosítottnak kell tekinteni, és az áru átengedhető.

(4)[2] Az Azonnali Fizetési Rendszeren keresztül történő befizetések esetén közölt vámot és egyéb terheket a Magyar Államkincstár által küldött előzetes értesítés alapján biztosítottnak kell tekinteni és az áru átengedhető.

(5)[3] Ha az ügyfél a 66. § (1a) bekezdés szerinti szabad forgalomba bocsátás vámeljárás során közölt egyéb terheket az elektronikus fizetéseket és elszámolásokat biztosító alrendszeren keresztül, internetes felületen (VPOS) történő bankkártyás fizetéssel egyenlíti ki és a hitelintézet a fizetés sikeres teljesítését a vámhatóságnak visszaigazolja, akkor az egyéb terheket biztosítottnak kell tekinteni és az áru átengedhető.

152. § [Biztosíték garanciavállaló nyilatkozat és készfizető kezesi szerződés formájában]

(1) A 150. § *b)* pontja szerinti garanciavállaló nyilatkozatra és a készfizető kezesi szerződésre vonatkozóan a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni, ha az uniós vámjogszabályok másként nem rendelkeznek.

(2) A Ptk. rendelkezéseitől eltérően a készfizető kezesi szerződés a jogosult aláírása nélkül, kizárólag a kötelezettségvállaló által aláírva is érvényes. A készfizető kezesi szerződés a vámhatóság jóváhagyásával válik hatályossá.

(3) Biztosítékként azt az eredeti garanciavállaló nyilatkozatot kell elfogadni, amely az uniós vámjogszabályok vonatkozó rendelkezésein túl tartalmazza

a) a kötelezettségvállaló nevét, székhelyét, adószámát, bankszámlaszámát,

---

1 Módosította: 2020. évi CXVIII. törvény 168. § b).
2 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 164. § (1). Hatályos: 2021. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 164. § (2). Hatályos: 2021. VII. 1-től.

b) a kötelezettségvállalást kérő mint megbízó nevét, címét, pénzforgalmi számlaszámát, adószámát vagy adóazonosító jelét és EORI számát,

c) a megbízó által képviselt harmadik személy nevét, címét, adószámát vagy adóazonosító jelét és EORI számát,

d) a kötelezettségvállalás összegét – számmal és betűvel – és devizanemét,

e)[1] a kötelezettségvállalás kezdő időpontjára, illetve határozott idejű kötelezettségvállalás esetén annak kezdő és végső időpontja közötti időtartamra, azaz az érvényességi idejére vonatkozó esetleges hivatkozást,

f) a kötelezettségvállaló vállalását arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezett első írásos felszólításának kézhezvételétől számított 30 napon belül az igénybejelentésben megjelölt, a Magyar Államkincstár által vezetett központosított beszedési számlára megfizeti a követelt összegeket,

g)[2] a 155/A. § (5) bekezdés *a)* pontjában foglaltakkal összefüggésben a lejárati időpontra vonatkozó hivatkozást, abban az esetben, ha a kötelezettségvállalás csak Magyarország területére szól és tárgyi hatálya az árutovábbítási eljárásra nem terjed ki,

h) azt a rendelkezést, hogy a kötelezettségvállaló által az adott garanciavállaló nyilatkozat kapcsán teljesített kifizetések összegével a kötelezettségvállalás összege csökken,

i) a kedvezményezett vámhatóság megnevezését.

(4) Biztosítékként azt az eredeti készfizető kezesi szerződést kell elfogadni, amely a (3) bekezdésben meghatározottakon túl tartalmazza még

a) azokat a kezességgel biztosított kötelezettségből eredő, adott vámügyi művelet elintézése vagy lezárása kapcsán a fizetési felszólítás kézhezvételétől számított 30 napon belül megtehető kifogásokat, amelyekre a kezes a jogosulttal szemben hivatkozhat, és

b) az írásbeli felszólítást követő 30 napos határidő hosszabbítására vonatkozó lehetőséget az ahhoz kapcsolódó esetleges kamat és költségfizetési következményekkel.

(5) A kedvezményezett vámhatóság a garanciavállaló nyilatkozat vagy készfizető kezesi szerződés jóváhagyásáról haladéktalanul tájékoztatja a kötelezettségvállalót.

(6) A VA 151. cikk (3) bekezdés szerinti esetben a kötelezettségvállaló tértivevényes levélpostai küldeményben köteles értesíteni az (5) bekezdés szerinti kedvezményezett vámhatóságot.

(7) A kötelezettségvállaló helytállási kötelezettséghez kapcsolódó, a kedvezményezett vámhatóság általi igénybejelentés esetén az írásbeli felszólításnak tartalmaznia kell a kötelezettségvállalást kérő azonosító adatait – név, cím, adószám vagy adóazonosító jel, EORI szám, a jogutódlással kapcsolatos adatok –, a tartozás összegét, az előírt és nem teljesített fizetési határidőt, a fizetési kötelezettséggel érintett határozat számát és a vámügyi művelet típusát.

(8) A külföldi hitelintézet, pénzintézet vagy biztosítótársaság által kiállított kötelezettségvállalásnak az uniós vámjogszabályok vonatkozó rendelkezésein túl a (3) és (4) bekezdésben foglaltakat nem kell tartalmaznia.

(9) Ha a garanciavállaló nyilatkozatot, készfizető kezesi szerződést vagy a 151. § szerinti banki fedezetigazolást külföldi hitelintézet, pénzintézet vagy biztosítótársaság adja ki, akkor a hiteles magyar nyelvű fordítás megkövetelhető.

(10) A 150. § *b)* pontja szerinti kötelezettségvállalás formanyomtatványait a NAV a honlapján teszi közzé.

40. A Vámkódex 94. cikkéhez

153. § *[Kötelezettségvállalási engedély]*

1 Megállapította: 2019. évi C. törvény 49. § (1). Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi C. törvény 49. § (2). Hatályos: 2020. I. 1-től.

(1) Ha a Vámkódex 94. cikk (1) bekezdése szerinti vámhatósági jóváhagyás szükséges, akkor a vám és egyéb terhekre vonatkozó, egyetlen műveletre kiterjedő biztosítéknyújtásra a jóváhagyást engedély formájában (kötelezettségvállalási engedély) a vámhatóság annak a kérelmezőnek adja ki, aki

a) nem áll csődeljárás, felszámolási eljárás, végelszámolási eljárás és kényszertörlési eljárás alatt,

b) biztosítékot nyújt garanciavállaló nyilatkozat vagy készpénz formájában, és

c) kérelméhez csatolja a képviseletre jogosult személy(ek) hiteles cégaláírási nyilatkozatát (közjegyzői aláírás-hitelesítéssel ellátott címpéldány) vagy cégbírósághoz benyújtott, ügyvéd vagy kamarai jogtanácsos által ellenjegyzett aláírásmintát.

(2)[1] Az (1) bekezdés szerinti engedélyben meg kell határozni – a nyújtott biztosítékkal összhangban – a kötelezettségvállalással összességében vállalható legmagasabb összeghatárt, valamint szükség esetén az engedély érvényességi idejét.

(3) A garanciajegyek formájában nyújtott egyedi kötelezettségvállalás jóváhagyása esetén e §-t kell alkalmazni, azzal, hogy az engedély jogosultja az (1) bekezdésben meghatározott feltételeken túl írásban kötelezettséget vállal a vámeljárás jogosultja tekintetében felmerült tartozások megfizetésére.

154. § *[A kötelezettségvállalási engedély alkalmazása]*

(1) A 152. § (1) bekezdése szerinti, a biztosítéknyújtásra vonatkozó kötelezettségvállalást írásban, a NAV honlapján közzétett formanyomtatvány kitöltésével és benyújtásával lehet vállalni.

(2) Ha az elektronikus vám-árunyilatkozatot beküldő képviselő és a kötelezettségvállaló személye megegyezik, a kötelezettségvállalás eredeti példányát nem kell benyújtani, ha feltüntetik a vám-árunyilatkozaton a kötelezettségvállalási engedély számát.

(3) A (2) bekezdés szerint beküldött elektronikus vám-árunyilatkozat elfogadásáról és a kötelezettségvállalás alapján biztosítékként elfogadott összegről az illetékes vámhivatal elektronikus üzenetben értesíti az elektronikus vám-árunyilatkozatot beküldőt.

(4)[2] A (2) bekezdés szerinti esetben a vámhatóság által a vámeljáráshoz megkövetelt biztosíték összegét a kötelezettségvállalási engedélyhez nyújtott biztosítékból el kell különíteni.

(5) A kötelezettségvállalás alapján a (4) bekezdés szerinti, a vámhatóság által elkülönített biztosítékösszeg felszabadításáról az illetékes vámhivatal elektronikus értesítést küld az elektronikus vám-árunyilatkozatot beküldő részére.

(6) Az illetékes vámhivatal megkövetelheti, hogy az elektronikus vám-árunyilatkozatot beküldő a (2) bekezdés szerinti kötelezettségvállalást eredeti példányban is nyújtsa be részére.

(7) Ha az írásban adott kötelezettségvállalást az illetékes vámhivatal elfogadja, azt bevonja, és a kötelezettségvállalási engedélyhez nyújtott biztosítékból a kötelezettségvállalás alapján vállalt összeget elkülönítetten kezeli.

(8) Az írásban adott kötelezettségvállalást csak abban az esetben lehet elfogadni, ha azt a 153. § (1) bekezdés *c)* pontjának megfelelően a társaság képviseletére jogosult személy(ek) aláírta(ák), továbbá a kötelezettségvállalási engedélyben meghatározott és a terheléssel csökkentett összeghatár nem kerül átlépésre.

(9) Ha a Vámkódex 98. cikk (1) bekezdésében meghatározott esetek valamelyike bekövetkezik, az illetékes vámhivatal felszabadítja a kötelezettségvállalás alapján elkülönített összeget és az írásban adott kötelezettségvállalást az illetékes vámhivatal záradékával késedelem nélkül visszaadja az azt benyújtó személynek.

(10) Az írásban adott kötelezettségvállalást vissza kell adni, ha ugyanaz vagy egy másik kötelezettségvállaló a nyilatkozatával új kötelezettségi viszonyt alapoz meg, és a kötelezettségvállaló kifejezetten megerősíti, hogy azért a tartozásért is helytáll, amely a kötelezettségi viszony kezdetén is fennállt.

---

1 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 11.

2 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 12.

41. A Vámkódex 95. cikkéhez

155. § *[Állami fenntartású muzeális intézmény összkezesség iránti kérelme]*
Az FJA 84. cikk (3) bekezdés *k)* és *l)* pontjában meghatározott feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha kérelmező a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvény szerinti állami fenntartású muzeális intézmény és a kérelem kizárólag árutovábbítási eljárásra vonatkozik.

41/A.[1] A Vámkódex 98. cikkéhez

155/A. §[2] (1) Az e §-ban foglalt rendelkezéseket az árutovábbítási eljáráshoz kapcsolódó biztosítékok felszabadítása esetén nem kell alkalmazni.
(2) Ha a felmerült behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegére fedezetigazolás vagy kötelezettségvállalás formájában egyedi biztosítékot nyújtanak, és a biztosítékot a vámhatóság részben vagy egészben nem érvényesíti, akkor a közölt behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegének a 162. § szerinti megfizetését követően a biztosítékot haladéktalanul fel kell szabadítani.
(3) Ha a lehetséges behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegére egyedi biztosítékot nyújtanak, akkor az adott vámeljárás vagy vámügyi művelet lezárását követően a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal megvizsgálja, hogy az adott vámeljárással vagy vámjogi művelettel összefüggésben lehet-e helye utólag a Vámkódex 79. cikke alapján vagy a 108. §, illetve a 120. § szerinti ellenőrzés eredményeként vám és egyéb teher követelésének. Ha a vámhivatal megállapítja, hogy nem keletkezett és a későbbiekben sem keletkezhet olyan fizetési kötelezettség, amely miatt a szóban forgó biztosítékot fenn kellene tartani, úgy a biztosíték felszabadítása felől haladéktalanul intézkedik.
(4) Ha a behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegére az összevont biztosítékot készpénz vagy fedezetigazolás formájában nyújtják, a Vámkódex 89. cikk (5) bekezdése szerinti engedély érvényességi ideje alatt keletkezett vámtartozásokat a vámhatóság a biztosítékból az engedély érvényességi idejének végétől számított egy évig követelheti, amelyet követően a vámletét számlán elhelyezett készpénz felszabadítása vagy a fedezetigazolás visszaadása felől haladéktalanul intézkedik.
(5) Ha a behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegére az összevont biztosítékot kötelezettségvállalás formájában nyújtják,
a) amely meghatározott időre szól, akkor a kötelezettségvállalás érvényességi ideje alatt keletkezett vámtartozásokat a vámhatóság a kötelezettségvállalótól a kötelezettségvállalást magában foglaló okmányon megjelölt végső időponttól számított egy évig követelheti,
b) amely határozatlan időre szól, akkor a Vámkódex 89. cikk (5) bekezdése szerinti engedély érvényességi ideje alatt keletkezett vámtartozásokat a vámhatóság az engedély érvényességi idejének végétől számított egy évig követelheti,
amelyet követően a biztosíték felszabadítása felől haladéktalanul intézkedik.
(6)[3] Ha a vámhatóság azt állapítja meg, hogy behozatali vagy kiviteli vámok összegére és az egyéb terhekre nyújtott biztosíték alapjául szolgáló vámtartozás már megszűnt vagy az egyáltalán nem merült fel, és a vámhatósági nyilvántartás adatai szerint a továbbiakban már nem is merülhet fel, akkor a (2)–(5) bekezdéstől eltérően a biztosíték felszabadítása felől haladéktalanul intézkedik.
(7) A (3) bekezdésben foglaltakat a Vámkódex 97. cikke és a VA 244. cikke értelmében megkövetelt kiegészítő biztosítékra is alkalmazni kell, ha azt egyedi biztosíték formájában nyújtják.

---

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 208. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 208. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Módosította: 2019. évi C. törvény 52. § b).

(8) A 153. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján a kötelezettségvállalási engedélyhez benyújtott biztosíték felszabadítása esetén a biztosíték típusától függően a (4) és az (5) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(9)[1] A VA 151. cikk (3) bekezdése esetén a vámhatóság a kötelezettségvállalást az FJA 82. cikk (3) bekezdésében meghatározott időponttól számított egy év letelte után haladéktalanul felszabadítja.

XX. FEJEZET

A BEHOZATALI VAGY KIVITELI VÁM ÖSSZEGÉNEK BESZEDÉSE, MEGFIZETÉSE, VISSZAFIZETÉSE ÉS ELENGEDÉSE

42. A Vámkódex 101. cikkéhez

156. § *[A behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározása]*

A Vámkódex 101. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdése alkalmazásában a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét 100 forintra kerekítve kell megállapítani.

156/A. §[2] *[A vámmentességi rendelet 23–24. cikke alapján vámmentesen beszállított küldemények tekintetében kezdeményezett szabad forgalomba bocsátás eljárásban felmerült általános forgalmi adó összegének meghatározása]*

A vámmentességi rendelet 23–24. cikke alapján vámmentes vámeljárásban felmerült általános forgalmi adó összegét kerekítés nélkül, pontos összegben kell meghatározni.

43. A Vámkódex 102. cikkéhez

157. § *[A vámtartozás közlése]*

(1) A Vámkódex 102. cikk (1) bekezdése alkalmazásában a vám-árunyilatkozat benyújtásával kezdeményezett eljárások esetén – a Vámjegy alkalmazásának esetét kivéve – a vám és egyéb terhek összegét a vámhatóság határozattal közli. A könyv szerinti nyilvántartásba vett vámösszegről és egyéb terhekről szóló, a kérelemnek helyt adó döntés egyszerűsített határozatba foglalható.

(2) Az adatfeldolgozási technika alkalmazásával benyújtott árunyilatkozatok esetében, ha a technikai feltételek adottak, a vámhatóság a vám és egyéb terhek összegét közlő határozatát elektronikus dokumentum formájában hozhatja meg. Az e bekezdésben meghatározott döntések kiadmányozása személy által felügyelt automatizált aláírással, elektronikus formában történik.

(3) A vámhatóság az FJA 88. cikk (2) bekezdésében meghatározott esetben eltekint a vámtartozás közlésétől. Ebben az esetben a 2. § 6. ponttól eltérően nem keletkezik vámhiány.

157/A. §[3] *[A vámmentességi rendelet 23–24. cikke alapján vámmentesen beszállított küldemények tekintetében természetes személy által kezdeményezett szabad forgalomba bocsátás eljárásban felmerült általános forgalmi adó közlése]*

(1) A 66. § (1a) bekezdése szerinti szabad forgalomba bocsátás vámeljárásban felmerült általános forgalmi adó összegét a vámhatóság elektronikus értesítés formájában közli.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítés legalább az alábbi adatokat tartalmazza:

a) az iktatószámot,

b) a benyújtott vám-árunyilatkozat azonosítására vonatkozó adatokat,

c) a nyilatkozattevő egyedi azonosítására alkalmas adatait,

---

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 74. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.
2 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 165. §. Hatályos: 2021. VII. 1-től.
3 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 166. §. Hatályos: 2021. VII. 1-től.

d) a kiszámított általános forgalmi adó összegét,
e) a vámhatóság bevételi számlaszámát és
f) a fizetési kötelezettséghez tartozó pénzügyi azonosító számot.

44. A Vámkódex 103. cikkéhez

158. § *[A vámtartozás elévülése]*

(1)[1] Ha a Vámkódex 103. cikk (2) bekezdése szerinti esetben a vámhatóság feljelentése alapján a nyomozás elrendelésére került sor, akkor a vámtartozás a cselekmény elkövetésétől számított 10 évig közölhető.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a 3 éven túl megállapított vámtartozás könyvelésbe vételére, beszedésére és megszűnésére a vámjogszabályok erre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Az (1) és (2) bekezdést kell alkalmazni az egyéb terhek, a hitelkamat, továbbá a késedelmi kamat esetében is.

159. §[2] *[Végrehajtási vagy visszaigénylési jog elévülése]*

Az egyéb terhek és a hitelkamat, a vámhatósági eljárások után fizetendő díjak és költségek, továbbá a késedelmi kamat végrehajtásához az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény, a túlfizetés, illetve a tartozatlanul megfizetett vám és egyéb terhek, valamint a hitelkamat, a vámhatósági eljárások után fizetendő díjak és költségek, továbbá a késedelmi kamat visszaigényléséhez való jog elévülésére az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

45. A Vámkódex 104. cikkéhez

160. § *[Könyvelésbe vétel]*

(1) A Vámkódex 104. cikk (3) bekezdése végrehajtásakor a tradicionális, a héa- és a GNI- alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről szóló 2014. május 26-i 609/2014/EU, Euratom Tanácsi Rendelet (a továbbiakban: Euratom rendelet) előírásait kell alkalmazni.

(2) Jogorvoslati kérelem elbírálása tárgyában a felettes szerv által hozott döntés alapján az Euratom rendelet 6. cikk (3) bekezdésében meghatározott elkülönített számlákról (a továbbiakban: elkülönített számlák) – a Vámkódex 119. cikkében meghatározott kivételekkel – kizárólag akkor törölhetők a könyvelésbe vett vámösszegek, ha

a) a vámszerv döntését a felettes szerv új eljárás lefolytatására való kötelezés nélkül semmisíti meg, vagy

b) a vámszerv döntését a felettes szerv új eljárás lefolytatására való kötelezéssel semmisíti meg és az új eljárás várhatóan nem eredményez fizetési kötelezettséget.

(3) Közigazgatási perben a bíróság által hozott döntés alapján az elkülönített számlákról – a Vámkódex 119. cikkében meghatározott kivételekkel – kizárólag akkor törölhetők a könyvelésbe vett vámösszegek, ha

a) a vámhatóság döntését a bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezés nélkül semmisíti meg és a vámhatóság a bíróság ítéletét nem vitatja,

b) a vámhatóság döntését a bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezés nélkül semmisíti meg és a vámhatóság valamennyi rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőségét kimerítette, vagy

c) a vámhatóság döntését a bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezéssel semmisíti meg és az új eljárás várhatóan nem eredményez fizetési kötelezettséget.

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 209. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 198. §. Hatályos: 2018. VIII. 25-től.

(4) Ha a vámszerv döntését a felettes szerv vagy bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezéssel semmisíti meg, de az új eljárás az eredetinél alacsonyabb vámösszeg könyvelésbe vételét eredményezi, a különbözetként jelentkező vámösszeg az elkülönített számlákról kizárólag az új eljárás keretében meghozott döntéssel egyidejűleg törölhető.

46. A Vámkódex 108. cikkéhez

161. § *[A vámösszeg és egyéb terhek megfizetésének időpontja]*

(1) A közölt vámösszeg és egyéb terhek megfizetésének időpontja az a nap, amikor a teljes összeg az előírásnak megfelelően a vámhatóság által kezelt, a Magyar Államkincstár által vezetett központosított beszedési számlán jóváírásra került. A hitelintézet és a vámhatóság megállapodást köthet a készpénzben megfizetett vámbiztosíték, a vám és az egyéb terhek kincstáron át történő összevont átutalásának teljesítéséről.

(2)[1] A Vámkódex 108. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott határidő hosszabbítás kérelemre engedélyezhető. Az engedélyezés feltétele, hogy a fizetési nehézség

a) a kérelmezőnek nem róható fel, vagy annak elkerülése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, és

b) átmeneti jellegű, tehát a kötelezettség későbbi megfizetése valószínűsíthető.

(3) A (2) bekezdés szerinti kérelem elbírálása és a feltételek meghatározása során figyelembe kell venni a fizetési nehézség kialakulásának okait és körülményeit. Magánszemély esetében a határidő hosszabbítás akkor is engedélyezhető, ha a kérelmező igazolja, hogy a vámok és egyéb terhek azonnali vagy egyösszegű megfizetése családi, jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire is tekintettel aránytalanul súlyos megterhelést jelent.

47. A Vámkódex 109. cikkéhez

162. § *[A vámtartozás megfizetése]*

(1) A vámot az adós a letétbe helyezett vámbiztosíték elszámolásával, átutalással, illetve ahol a technikai feltételek adottak, POS terminál útján történő bankkártyás fizetéssel, továbbá – 2 millió forint összeg erejéig – készpénzben fizetheti meg.

(2) Megfizetésnek minősül – az (1) bekezdésben meghatározottakon túl – az adós állami adó- és vámhatóság által nyilvántartott adó- vagy vámfizetéssel kapcsolatosan fennálló követelésének az adós vámfizetéssel kapcsolatos kötelezettségeibe történő átkönyvelése vagy beszámítása. Ebben az esetben a vámtartozás megfizetésének napja, az adós kérelme elfogadásának napja, hivatalból végzett átkönyvelés vagy átvezetés esetén az átkönyvelés vagy átvezetés napja.

(3)[2] A vámhatóság hatáskörébe tartozó közvetlen uniós bevételi számlát érintő nyilvántartás vezetése során, az (1) bekezdés szerinti átutalással történő teljesítésnek kell tekinteni a vámhatósághoz teljesítendő befizetések vonatkozásában jogszabályban meghatározott elektronikus fizetéseket és elszámolásokat biztosító alrendszeren keresztül átutalással történő elektronikus fizetést is, valamint bankkártya felhasználásával történő teljesítésnek kell tekinteni a jogszabályban meghatározott, az elektronikus fizetéseket és elszámolásokat biztosító alrendszeren keresztül POS terminál útján, vagy internetes felületen (VPOS) történő bankkártyás fizetést.

---

1 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 13.

2 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 167. § (1). Hatályos: 2021. I. 1-től.

(4) Az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, vámhatósági jogkörben előírt kötelezettségre, de téves bevételi számlára, illetve nem azonosítható módon teljesített befizetést – ideértve a túlfizetést is – addig meg nem fizetettnek kell tekinteni, ameddig az adós a tartozást előíró vámhatóságtól a befizetés számlák közötti átvezetését, beazonosítását nem kéri, illetve a tétel hivatalból való beazonosítása meg nem történt, függetlenül attól, hogy a fizetés egyébként határidőben történt. Ez esetben a vámhatóság az adós rendelkezése alapján a számlák közötti átvezetésről, beazonosításról kamatmentesen intézkedik.

(5)[1] Az (5a) bekezdésben meghatározott kivétellel a vámhatóság által kiszabott, illetve visszautalandó, jogcímenként kis összegű, 10 EUR-nál vagy az ezzel megegyező, a 138. § (2) bekezdése szerinti árfolyamon átszámított forintösszegnél kevesebb egyéb terhek összegét – kivéve a jövedéki termék után kiszabott egyéb terheket – nem kell megfizetni, illetve visszafizetni. Az így meg nem fizetett összeget a vámigazgatási eljárás lezárásával egyidejűleg törölni kell, a vissza nem térítendő összeget pedig bevételként köteles elszámolni a vámhatóság. Nem kell megfizetni, illetve visszafizetni azt a 10 EUR alatti, egyéb teher különbözetet, valamint visszafizetni azt a 10 EUR alatti vámtúlfizetést, amely az egy határozatban egy vagy több jogcímen kiszabott és megfizetett összeg különbségéből keletkezett. Az így keletkezett tartozást a vámhatóság utólag törli, a túlfizetést pedig köteles bevételként adónemenként belső bizonylattal előírni és elszámolni.

(5a)[2] Az (5) bekezdésben foglaltakat a vámmentességi rendelet 23–24. cikke alapján szabad forgalomba bocsátás vámeljárásban a vámhatóság által kiszabott, illetve visszautalandó általános forgalmi adó tekintetében nem lehet alkalmazni.

(6) A túlfizetésként vagy tartozatlan befizetésként nyilvántartott pénzösszeg visszafizetését az állami adó- és vámhatóság a kérelem benyújtásától számított 30 napon belül kamatmentesen teljesítheti.

(7)[3] A vámhatóság megkövetelheti, hogy az adós a vám és egyéb terhek, a Vámkódex 112. cikk (2) bekezdése szerinti hitelkamat, 114. cikke szerinti késedelmi kamat, a vámigazgatási bírság, továbbá a Vámkódex 52. cikke szerinti díjak és költségek megfizetését – a pénzforgalmi bizonylat eredeti példányának bemutatásával – igazolja.

(8)[4] A vám és egyéb terhek, a Vámkódex 112. cikk (2) bekezdése szerinti hitelkamat, 114. cikke szerinti késedelmi kamat, továbbá a vámigazgatási bírság továbbá az e törvény alapján kiszabott díjak és költségek megfizetésére szolgáló és azt igazoló okmányoknak a pénzforgalom lebonyolításáról szóló MNB rendeletben meghatározott adatokon túl tartalmazniuk kell

a) a vámadós EORI számát, adószámát vagy adóazonosító jelét, külföldi személy esetében a személyi okmány számát,

b) a terhelendő számla számát,

c) az átvevő hitelintézet adatait,

d) a vámhatóság bevételi számlaszámát,

e) a fizetendő összeget,

f) a befizetés vagy terhelés dátumát,

g) a fizetési kötelezettséget közlő határozat számát, valamint

h) a fizetési kötelezettséghez tartozó pénzügyi azonosító számot.

(9) A vám és egyéb terhek megfizetését igazoló befizetési bizonylatnak nem kell tartalmaznia a (8) bekezdés *h)* pontjában meghatározott adatot, ha a halasztott vámfizetésről szóló engedély – az ügyfél kérelmére – az összevont fizetés lehetőségét tartalmazza.

48. A Vámkódex 110. cikkéhez

1 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 167. § (2). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
2 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 167. § (3). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
3 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 210. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
4 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 205. § d).

163. § *[A halasztott vámfizetés és az egyéb terhek fizetésének viszonya]*
A Vámkódex 110. cikke szerinti halasztott fizetés szabályait kell alkalmazni a vámmal együtt fizetendő egyéb terhekre is.

49. A Vámkódex 111. cikkéhez

164. § *[A halasztott vámfizetés határideje]*
A vámhatóság kérelem alapján engedélyezheti, hogy az adós a közölt vámtartozást a Vámkódex 111. cikk (6) bekezdése szerint, ha
a) az időtartam egy naptári hét, az e naptári hetet követő negyedik hét péntekéig, vagy
b) az időtartam egy naptári hónap, az e naptári hónapot követő 16. napig
a halasztott vámfizetés szabályai szerint fizesse meg.

50. A Vámkódex 112. cikkéhez

165. § *[Részletfizetés]*
(1) Az adós kérelmére a vámhatóságnál nyilvántartott vámokra és egyéb terhekre részletfizetés engedélyezhető. A kérelem elbírálására az állami adó- és vámhatóság jogosult, eljárását az Art. eljárási szabályai szerint kell lefolytatni.
(2) A részletfizetés abban az esetben engedélyezhető, ha a fizetési nehézség
a) a kérelmezőnek nem róható fel, vagy annak elkerülése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, továbbá
b) átmeneti jellegű, tehát a kötelezettség későbbi megfizetése valószínűsíthető.
(3) A kérelem elbírálása és a feltételek meghatározása során figyelembe kell venni a fizetési nehézség kialakulásának okait és körülményeit.
(4) Magánszemély esetében a részletfizetés akkor is engedélyezhető, ha a kérelmező igazolja, hogy a vámok és egyéb terhek azonnali vagy egyösszegű megfizetése családi, jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire is tekintettel aránytalanul súlyos megterhelést jelent.
(5) Ha a részletfizetés megadásának feltételeit vagy az esedékes részletek befizetését az ügyfél nem teljesíti, a kedvezmény érvényét veszti, és a tartozás az utolsó megfizetett részlet napjával egy összegben esedékessé válik.
(6) A Vámkódex 112. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdése alkalmazásában a hitelkamatláb megállapítása során a jegybanki alapkamatot kell figyelembe venni.
(7) A Vámkódex 112. cikk (3) bekezdésével összhangban a vámhatóság akkor tekinthet el az engedélyezett részletfizetéssel összefüggésben vámbiztosíték megkövetelésétől vagy hitelkamat felszámításától, ha annak megfizetése a kérelmezőnek súlyos gazdasági vagy szociális nehézséget okozna.
(8) A kérelmező a (2) bekezdés szerinti súlyos gazdasági nehézségének vizsgálatához köteles benyújtani
a) a tárgyévet megelőző 3 évre vonatkozó auditált mérleget a mérlegbeszámolóval,
b) a tárgyévre vonatkozó kimutatást a szállító- és vevőállományról, az egyéb befektetésekről és részesedésekről, a megelőző 3 évre vonatkozó vagyonváltozásáról,
c) a 30, 60 és 90 napos, továbbá a folyamatban lévő peresített követelésállomány kimutatását,
d) az adószabályok szerinti általános adóigazolást, ha tartozása van, a tartozások átütemezéséről szóló megállapodást, kivéve, ha a kérelem benyújtásának időpontjában a kérelmező szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban,
e) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy folyik-e a kérelmező ellen csőd-, felszámolási, végelszámolási vagy kényszertörlési eljárás.
(9) A természetes személy szociális nehézségének vizsgálatához a vámhatóság a kérelemben felhozott indokok igazolására szólítja fel a kérelmezőt.
(10) Az engedélyezett részletfizetéshez kapcsolódóan a vámhatóság különösen indokolt esetben dönthet úgy is, hogy a kérelmezőt a vámbiztosíték megkövetelése alól és a hitelkamat felszámításától egyaránt mentesíti.

51. A Vámkódex 113. cikkéhez

166. § *[Jogkövetkezmények vámtartozás meg nem fizetése esetén]*

(1)[1] Ha az esedékes vám és egyéb terhek összegét, a hitelkamatot, a késedelmi kamatot, illetve a megállapított vámigazgatási bírságot, valamint a Vámkódex 52. cikke szerinti díjakat, költségeket az előírt időtartamon belül nem fizették meg, illetve bármely tagállam vámhatósága a tartozás végrehajtása érdekében megkeresést küld, a vámhatóság haladéktalanul intézkedik a következők szerint:

a) ha a tartozást a vámigazgatási eljáráshoz nyújtott biztosíték teljes egészében fedezi, a vámhatóság azt érvényesíti,

b) ha a tartozást a vámigazgatási eljáráshoz nyújtott biztosíték teljes összegében nem fedezi, a rendelkezésre álló biztosítékot elszámolja, és a fennmaradó összeg vonatkozásában, továbbá, ha nem kellett biztosítékot nyújtani, a végrehajtási eljárás megindítása iránt haladéktalanul intézkedik.

(2) A végrehajtási eljárás lefolytatására az állami adó- és vámhatóság jogosult. A végrehajtási eljárásra az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, ide nem értve az elévülésre vonatkozó rendelkezéseket.

(3)[2]

(4)[3] Az egy határozattal megállapított vámtartozás és az egyéb terhek, a hitelkamat, a késedelmi kamat, a vámigazgatási bírság, valamint a Vámkódex 52. cikke szerinti díj és költség tartozás részbeni teljesülése esetén a befizetett összeget először a vámtartozásra kell elszámolni. Az így végzett elszámoláson felül fennmaradó összegnek legalább olyan arányú részét kell az egyéb terhek, a hitelkamat, a késedelmi kamat, a vámigazgatási bírság, valamint a Vámkódex 52. cikke szerinti díj- és költségtartozásra elszámolni, amilyen a megállapított egyéb terhek, a hitelkamat, a késedelmi kamat, a vámigazgatási bírság, illetve díj- és költségtartozás aránya az előírt fizetendő összegen belül. Az elszámolásról az adóst értesíteni kell.

52. A Vámkódex 114. cikkéhez

167. § *[Késedelmi kamat]*

(1) A közölt késedelmi kamatot a döntés véglegessé válásának napjától számított 15 napon belül kell megfizetni.

(2) Nem lehet késedelmi kamatot kiszabni – a 157. §-ban foglalt eset kivételével – ha a vámok és egyéb terhek közlésére nyitva álló határidő eltelt.

(3) A Vámkódex 114. cikk (1) bekezdése alkalmazása során a nemzeti központi bank kamatlábaként a jegybanki alapkamatot kell figyelembe venni.

(4) A Vámkódex 114. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a súlyos gazdasági vagy szociális nehézség vizsgálatához a 165. § (3) és (4), valamint a (7)–(9) bekezdését kell alkalmazni.

53. A Vámkódex 116. cikkéhez

168. § *[A vámtartozás visszafizetése, elengedése]*

1 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 205. § d), 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 14.
2 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LXXXII. törvény 216. § d). Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 211. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(1)[1] Ha a vámot és egyéb terheket, a hitelkamatot, a késedelmi kamatot, a vámigazgatási bírságot vagy a Vámkódex 52. cikke szerinti díjat, költséget megállapító határozat megváltoztatásáról vagy megsemmisítéséről rendelkező vámhatósági döntés, illetve bírósági ítélet alapján a megállapított fizetési kötelezettség (vagy a fizetési kötelezettség összegének egy része) követelésének jogcíme megszűnik, a megváltoztatásáról vagy megsemmisítéséről rendelkező döntésben, illetve a bírósági ítélet végrehajtása érdekében hozott döntésben az eljáró vámhivatal rendelkezik az összegnek a vámhatóság általi visszafizetéséről vagy elengedéséről. Ez a visszafizetési vagy elengedési kötelezettségről való rendelkezés a Vámkódex 116. cikk (4) bekezdése szerinti saját kezdeményezésnek minősül.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetekben a vámhatóság a visszafizetésről rendelkező határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül köteles a visszafizetendő összeget visszautalni.

XXI. FEJEZET

VÁMTARTOZÁS MEGSZŰNÉSE

54. A Vámkódex 124. cikkéhez

169. § *[A vámtartozás megszűnése]*

(1) A kiadni rendelt, ezt megelőzően lefoglalt vagy lefoglalt és előzetesen értékesített vagy elkobzott nem uniós áru vámjogi státusának rendezésére – beleértve a vámtartozás keletkezését, valamint az adós személyének megállapítását – a vámjogszabályok előírásait kell alkalmazni, a vonatkozó büntetőeljárási és adószabályok figyelembevételével.

(2) A nem uniós áru értékesítéséből befolyt összeg és az elkobzott nem uniós áru értékesítése esetén, valamint, ha a lefoglalás hatálya alatt előzetesen értékesített nem uniós áru helyébe lépő ellenérték elkobzásra kerül, az értékesítésből befolyt összeg elszámolására az uniós saját forrás elszámolásra vonatkozó rendelkezéseket követően az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvénynek a végrehajtott összeg elszámolására vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

XXII. FEJEZET

AZ ÁRUK ÉRKEZÉSE

55. A Vámkódex 133. cikkéhez

170. § *[Értesítés légi jármű érkezéséről]*

A vámhatóság értesítését az Európai Unió vámterületére belépő légi jármű érkezéséről a Vámkódex 133. cikk (2) bekezdése alapján, a repülőtéri rendszerek adatainak felhasználásával a repülőtér üzemben tartója a vámhatósággal kötött együttműködési megállapodásban vállalhatja.

56. A Vámkódex 134. cikkéhez

171. §[2] *[Vámfelügyelet]*

1 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 212. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 15.

A vámfelügyelet biztosítása érdekében a vámhatóság az Unió vámterületére beszállított árut átmeneti jelleggel hatósági rendelkezés alá vonhatja, a vámeljárás végrehajtásához szükséges feltételek, információk és más hatósági engedélyek érintett személy általi rendelkezésre bocsátása vagy más, vámellenőrzéshez kapcsolódó vizsgálat végrehajtásának idejéig. A vámhatóság a rendelkezése alá vont árut vámraktárban vagy a vámhivatal által kijelölt helyen tárolja. A vámhivatal megfelelő biztosíték nyújtása esetén rendelkezhet az árunak az érintett személy őrizetében hagyásáról. A vámhatósági rendelkezés alá vonás során felmerülő költségeket az érintett személy a Vámkódex 52. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint e törvény alapján köteles megtéríteni.

172. § *[Tranzitterületen folytatott tevékenységek felügyelete]*

(1) A nemzetközi közforgalmú repülőtéren üzemeltetett tranzitterületen az üzemidő alatt biztosítani kell a személy- és áruforgalom vámellenőrzését.

(2) Aki a tranzitterületen kiskereskedelmi vagy vendéglátóipari tevékenységet folytat, köteles azt a vámhatóságnak bejelenteni. Az értékesítést végző személy kötelezettséget vállal arra, hogy az általa végzett kiskereskedelmi értékesítés során az érkező tranzitutas, a közvetlenül harmadik országba, illetve más uniós tagállamba induló tranzitutas, és az egyéb, a tranzitterületre belépésre jogosult részére történő értékesítést elkülöníti.

57. A Vámkódex 140. cikkéhez

173. § *[Légi jármű vámellenőrzése]*

Ha a vámhatóságnak az Európai Unió vámterületére beérkező légi jármű tekintetében szándékában áll a légi járművet, annak utasait vagy az azon szállított árukat megvizsgálni, közvetlenül vagy a repülőtér üzemben tartóján keresztül jelzi azt a légi jármű parancsnokának, akinek gondoskodnia kell arról, hogy a vámhatóság engedélye nélkül a légi járműből ne rakjanak ki árut, és az utasok ne távozzanak el, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az élet- és vagyonbiztonságot. A légi jármű csak a vámellenőrzés megtörténte után folytathatja útját.

58. A Vámkódex 148. cikkéhez

174. § *[Átmeneti megőrzési létesítmény]*

(1) Az átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetőjének a vámfelügyelet biztosítása érdekében havi rendszerességgel tételes garanciajelentést kell küldenie az átmeneti megőrzési létesítmény felett felügyeletet ellátó vámhivatal részére.

(2) Az (1) bekezdésben szereplő garanciajelentésben tájékoztatni kell továbbá az átmeneti megőrzési létesítmény felett felügyeletet ellátó vámhivatalt a 60 napot meghaladóan átmeneti megőrzés alatt álló árukról is.

(3) Az (1) bekezdés szerinti jelentésben megadandó adatokat az uniós vámjog végrehajtásának részletes szabályairól szóló rendelet tartalmazza.

XXIII. FEJEZET

ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSA

59. A Vámkódex 158. cikkéhez

175. § *[Vámjegy]*

Ha valamely szóban bejelentett árura vámtartozás vagy egyéb teherfizetési kötelezettség keletkezik, azok megfizetéséről a vámhatóság az uniós vámjog végrehajtásának részletes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott mintájú elismervényt (a továbbiakban: Vámjegy) ad ki.

176. §[1] *[Az egységes vámokmánytól eltérő formátumú vám-árunyilatkozat]*

(1) A Vámkódex 158. cikk (2) bekezdése szerinti esetben – különösen üzemszüneti eljárásra – az ügyfél kérelme alapján a vámhatóság engedélyezi az egységes vámokmány (a továbbiakban: EV) adatfeldolgozó rendszerek segítségével történő kinyomtatását és benyújtását.

(2) Az (1) bekezdésben említett vám-árunyilatkozat EV-től eltérő formátumban is kinyomtatható, amelynek alaki, tartalmi, továbbá technikai követelményeit a NAV vezetője tájékoztatásban teszi közzé.

(3) Az (1) vagy (2) bekezdésben foglaltak szerint adatfeldolgozó rendszerek segítségével kinyomtatott EV-n az engedély számát fel kell tüntetni.

60. A Vámkódex 159. cikkéhez

177. § [Vámhivatalok székhelye, illetékessége]

A Magyarország területén lévő vámhivatalok székhelyét és illetékességét a Kormány rendeletben határozza meg.

61. A Vámkódex 173. cikkéhez

178. § *[A vám-árunyilatkozat módosítása]*

A Vámkódex 173. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárást a kérelemre indult eljárásokra vonatkozó szabályok szerint kell lefolytatni.

62. A Vámkódex 179. cikkéhez

179. § *[Központi vámkezelés]*

(1) A Vámkódex 179. cikke szerinti, Magyarországot érintő központi vámkezelés, továbbá az FJA 251. cikke szerint érvényes egyszerűsített eljárásra vonatkozó egységes engedélyek keretében végzett szabad forgalomba bocsátásra, meghatározott célra történő felhasználásra, az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettséggel járó ideiglenes behozatalra vonatkozó engedély, illetve azok kiadásához beleegyezés csak magyar adószámmal rendelkező gazdálkodónak adható. Nincs szükség a beleegyezéshez adószámra, ha a gazdálkodó kizárólag adómentes termékimporthoz kapcsolódó szabad forgalomba bocsátást kezdeményez.

(2) A központi vámkezelésre vonatkozó engedély kiadásakor vagy Magyarországra történő kiterjesztésekor vizsgálni kell a (3) bekezdés szerinti kizáró körülmény fennálltát.

(3)[2]

(4) Szabad forgalomba bocsátásra, meghatározott célra történő felhasználásra, az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettséggel járó ideiglenes behozatalra vonatkozó engedélyhez beleegyezés, illetve ilyen, több tagállamra szóló engedély abban az esetben adható, ha az engedélyező vámhatóság szerinti tagállam és Magyarország között hatályos megállapodás van a visszatartott nemzeti beszedési költségek megosztásáról.

---

1 Megállapította: 2019. évi LXXII. törvény 75. §. Hatályos: 2019. VII. 24-től.

2 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LXXXII. törvény 216. § e). Hatálytalan: 2019. I. 1-től.

(5)[1] Az engedélyes – abban az esetben, ha a központi vámkezelésre irányuló engedély nem Magyarországon került kiadásra – köteles a szabad forgalomba bocsátás, meghatározott célra történő felhasználás, az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettséggel járó ideiglenes behozatal során megállapításra kerülő egyéb terhek megállapításához szükséges adónyilatkozatot az adófizetési kötelezettség keletkezésekor az engedélyben megjelölt vámhivatalnál, az engedélyben meghatározott időpontig benyújtani. Nem kell benyújtani az általános forgalmi adó fizetési kötelezettség megállapításához szükséges adónyilatkozatot annak a gazdálkodónak, aki rendelkezik az általános forgalmi adó önadózással történő megállapítására jogosító engedéllyel és egyéb adófizetési kötelezettsége a vámhatóság felé nem keletkezik.

(6) A vámhatóság az egyéb terheket az adónyilatkozat alapján állapítja meg.

(7) Ha az adónyilatkozat alapján számított egyéb teher és a vám-árunyilatkozat vagy az áruátengedést követő ellenőrzés alapján számított egyéb teher összegének különbözete alapján további fizetési kötelezettség keletkezik, azt a vámhatóság az engedélyes terhére utólag meghatározza és közli vele. Ha az engedélyes a fizetési kötelezettséget határidőben nem teljesíti, a vámhatóság a követelését elsősorban a – közvetlen igénybejelentést lehetővé tevő – adóbiztosíték terhére érvényesíti. Ha a vám-árunyilatkozat vagy az áruátengedést követő ellenőrzés alapján megállapítást nyer, hogy az egyéb terhek túlzott mértékben kerültek felszámításra, a vámhatóság a túlzott mértékben felszámított összeget visszafizeti.

(8) Az adós adó- és díjkötelezettségének teljesítéséhez az Air. szerinti pénzügyi képviselőt vehet igénybe. Vámjogi képviselő az adó- és díj kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban képviselőként kizárólag akkor járhat el, ha az engedélyező vámhatóság által lefolytatott vámeljárásban is vámjogi képviselőként jár el.

63. A Vámkódex 185. cikkéhez

180. §[2] *[Önértékelési engedély]*

Azon önértékelési engedéllyel rendelkező gazdálkodó, akinek a vámhatóság megengedi a VA 225. cikke szerint, hogy a kiegészítő árunyilatkozatai közvetlen elektronikus hozzáféréssel legyenek elérhetők rendszerében, köteles a tevékenysége során megállapításra kerülő egyéb terhek megállapításához szükséges, a 179. § (5) bekezdésében hivatkozott adónyilatkozatot benyújtani az adófizetési kötelezettség keletkezésekor az engedélyben megjelölt vámhivatalnál, az engedélyben meghatározott időpontig, amelyre vonatkozóan a 179. § (7) bekezdését is alkalmazni kell. Nem kell benyújtania az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettség megállapításához szükséges adónyilatkozatot annak a gazdálkodónak, aki rendelkezik az áfa önadózással történő megállapítására jogosító engedéllyel és egyéb adófizetési kötelezettsége a vámhatóság felé nem keletkezik.

XXIV. FEJEZET

ÁRUKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉS

64. A Vámkódex 198. cikkéhez

181. § *[Áruk értékesítése, karitatív célra történő felhasználása]*

(1) Az áru értékesítését a vámhatóság kereskedő közreműködésével, árverés útján vagy elektronikus árverés útján végezheti. Az elektronikus árverés útján történő értékesítést a vámhatóság az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény rendelkezéseinek alkalmazásával végzi.

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 199. §. Hatályos: 2018. VIII. 9-től.
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 200. §. Hatályos: 2018. VIII. 9-től.

(2) Abban az esetben, ha az áru értékesítése nem lehetséges, de az forgalomképes, megsemmisítés helyett – a jövedéki termék kivételével – karitatív célra felhasználható.

65. A Vámkódex 199. cikkéhez

182. § *[Az áru államnak történő felajánlása]*

A VA 249. cikk (2) bekezdése alkalmazásában, a nyilvános felkérést a vámhatóság a NAV internetes honlapján megjelenő hirdetmény közzétételével valósítja meg. Ha a közzétételt követően az áru tulajdonosa nem jelentkezik, a vámhatóság a hirdetményt a közzétételt követő 91. napon közöltnek tekinti és dönt az állam javára felajánlás tárgyában.

XXV. FEJEZET

BEHOZATALIVÁM-MENTESSÉG

66. A Vámkódex 203. cikkéhez

183. § *[A tértiárura vonatkozó behozatalivám-mentesség]*

A tértiárura vonatkozó behozatalivám-mentesség alátámasztására szolgáló VA 253. cikk (2) bekezdés *d)* pontja szerinti okmány papíralapon is benyújtható, valamint kiadható.

XXVI. FEJEZET

KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

67. A Vámkódex 215. cikkéhez

184. § *[Az áru vámjogi sorsának rendezetlensége]*

Azon áru helyzetének rendezésére, amelynek tekintetében a vámjogszabályokban előírt feltételek alapján az eljárás nem zárult le, a vámhatóság a Vámkódex 198. cikke, valamint az e törvényben foglaltak szerint jár el.

185. §[1] *[Adónyilatkozat aktív feldolgozás során]*

Az aktív feldolgozás engedélyese köteles a VA 324. cikk (1) bekezdése alkalmazása során megállapításra kerülő egyéb terhek megállapításához szükséges, a 179. § (5) bekezdése szerinti adónyilatkozatot benyújtani az adófizetési kötelezettség keletkezésekor az engedélyben megjelölt vámhivatalnál, az engedélyben meghatározott időpontig. Nem kell benyújtania az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettség megállapításához szükséges adónyilatkozatot annak a gazdálkodónak, aki rendelkezik az áfa önadózással történő megállapítására jogosító engedéllyel és egyéb adófizetési kötelezettsége a vámhatóság felé nem keletkezik.

185/A. §[2] *[Együttműködési megállapodás helyhez kötött szállítóberendezések kapcsán]*

A VA 321. cikk (3) bekezdése alapján a helyhez kötött szállítóberendezéssel szállított áruk feletti vámfelügyelet gyakorlásának módszereit a vámeljárás jogosultjának és a vámhivatalnak együttműködési megállapodás formájában, írásban kell rögzítenie.

---

1 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 201. §. Hatályos: 2018. VIII. 9-től.
2 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 202. §. Hatályos: 2018. VIII. 9-től.

XXVII. FEJEZET

TÁROLÁS

68. A Vámkódex 243. cikkéhez

186. § *[Vámszabad terület kijelölése iránti kérelem]*

(1) Magyarország területének egyes részei tekintetében a vámszabad területté történő kijelöléséről a miniszter vámigazgatási eljárásban eljárva dönt, ha

a) az nemzetgazdasági okokból indokolt,

b) az a nemzetközi áruforgalmat elősegíti, és

c) a gazdasági igények és az igazgatási költségek észszerű arányát eredményezi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti döntés érdekében a kérelmet a vámszabad terület üzemeltetését végző személy a miniszterhez elektronikus úton vagy papíralapon nyújtja be.

(3) A vámszabad terület kijelölése iránti kérelem alapján induló eljárásban, ha a kérelmező személy vámtanácsadó, vagy vámtanácsadót foglalkoztat önállóan is, ellenkező esetben kizárólag vámtanácsadó képviseletével járhat el.

187. § *[Eljárás a kérelem befogadását követően]*

(1) A kérelem befogadását követően a miniszter megkeresi a vámhatóságot, amely szerv a megkereséstől számított 40 napon belül megvizsgálja a kérelemben megadott adatokat, felméri és értékeli a vámfelügyelet ellátásához szükséges feltételek teljesítését, a kérelemben szereplő épületek terveit és a tervezett tevékenységhez való biztonsági, illetve vámellenőrzési szempontoknak való megfelelést, a vámszabad terület üzemeltetéséhez nyújtott, a vám- és egyéb jogszabályoknak megfelelő biztosítékok megfelelőségét.

(2) Ha a feltételek vizsgálata kapcsán a vámhatóságnak hivatalból kell eljárást indítania, annak időtartama a 30 napot nem haladhatja meg.

(3) A vámhatóság vizsgálatának eredményét összegző jelentés formájában az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon belül közli, amelyhez a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv egy eredeti példányát mellékeli. A vámhatóság az összegző jelentésében nyilatkozik arról, hogy a kérelemben foglaltakat támogatja vagy sem.

(4) A miniszter megvizsgálja a felterjesztett összegző jelentést, valamint a jegyzőkönyvet. Ha ennek eredményeként az kerül megállapításra, hogy a vámhatóság a kérelemben foglaltakat nem támogatja vagy a kérelem elbírálása során az 186. § (1) bekezdésében foglalt feltételek valamelyike nem teljesül, akkor a miniszter a Vámkódex 22. cikk (6) bekezdése szerinti meghallgatáshoz való jog biztosítása felől intézkedik.

(5) A miniszter érdemi határozata első fokon végleges, a határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, az kizárólag közigazgatási perben támadható meg.

(6) A vámszabad terület kijelölésére vonatkozó végleges döntés alapján a miniszter teljesíti a Vámkódex 243. cikk (2) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettséget az Európai Bizottság felé.

188. § *[A kijelölt vámszabad területtel kapcsolatos módosítások]*

(1) A kijelölt vámszabad területen a benyújtott kérelemtől eltérő vagy további épület építéséhez, a belépési és kilépési pontok megváltoztatásához vagy további tevékenység megkezdéséhez a NAV vezetőjének hozzájárulása szükséges.

(2) A vámszabad terület kijelölésére vonatkozó miniszteri döntést nem érintő változások engedélyezéséről a vámhatóság vezetője az Európai Bizottság tájékoztatása érdekében tájékoztatja a minisztert.

XXVIII. FEJEZET

AZ ÁRUK KILÉPÉSÉT MEGELŐZŐ ALAKISÁGOK

69. A Vámkódex 263. cikkéhez

189. § *[Légi jármű vámellenőrzése]*
Ha a vámhatóság az Európai Unió vámterületét elhagyó légi járművet, annak utasait vagy az azon szállított árukat vizsgálatra jelöli ki, a vizsgálatot megelőzően ezt közvetlenül vagy a repülőtér üzemben tartóján keresztül jelzi a légi jármű parancsnokának. A légi jármű parancsnoka gondoskodik arról, hogy a vámhatóság engedélye nélkül a légi járműből ne rakjanak ki árut, és az utasok ne távozzanak el, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az élet- és vagyonbiztonságot. A légi jármű csak a vámellenőrzés megtörténte után kezdheti meg útját.

XXIX. FEJEZET

KIVITEL ÉS ÚJRAKIVITEL

70. A Vámkódex 269. cikkéhez

190. § *[Kivitel]*
Az Európai Unió vámterületéről kiszállított árukra vonatkozó kiviteli vám-árunyilatkozat utólag papíralapon is benyújtható.

71. A Vámkódex 270. cikkéhez

191. § *[Újrakiviteli árunyilatkozat]*
Az újrakiviteli árunyilatkozatra a 175–180. §-t kell alkalmazni.

XXX. FEJEZET

ELEKTRONIKUS RENDSZEREK FEJLESZTÉSE

72. A Vámkódex 278. cikkéhez

192. § *[SZMGSZ fuvarlevél elfogadása]*
A 2011. évi XXXVII. törvénnyel kihirdetett, a Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás (a továbbiakban: SZMGSZ) és Mellékletei szerinti papíralapú SZMGSZ fuvarlevél a Magyarország területén vasúti forgalomban megvalósuló árutovábbítási vámeljárásban kizárólag a harmadik országból érkező szállítmányok érkeztetésekor fogadható el az áruk vám elé állítására.

HARMADIK RÉSZ

AZ EMGA FINANSZÍROZÁSI RENDSZERÉBE TARTOZÓ ÜGYLETEK VIZSGÁLATA

XXXI. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

73. Értelmező rendelkezések

193. § *[EMGA finanszírozás rendszerébe tartozó fogalommeghatározások]*

(1) Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet V. cím III. fejezetét az e Részben foglaltak alapján kell végrehajtani.

(2) A Harmadik Rész alkalmazásában

a) EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv: a hatóságnak a vonatkozó jogszabály által kijelölt szervezeti egysége,

b) hatóság: a NAV feladat- és hatáskörrel rendelkező szerve,

c) Különleges Szolgálat: az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 85. cikk (1) bekezdése szerinti szervezeti egység,

d) ügyfél: akit a Harmadik Rész alapján jogok illetnek meg, illetve kötelezettségek terhelnek, illetve ügyfélnek kell tekinteni e feladata ellátása során a vagyonfelügyelőt, a felszámolót és a végelszámolót is.

74. A Harmadik Rész hatálya

194. § *[A Harmadik Rész hatálya]*

E Rész személyi hatálya a hatóságra és az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó személyekre terjed ki, ideértve a Ptk.-ban meghatározott valamennyi szervezeti formát is.

XXXII. FEJEZET

A 1306/2013/EU EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI RENDELET V. CÍM III. FEJEZETÉNEK VÉGREHAJTÁSA

75. A 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 80. és 81. cikkéhez

195. § *[Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 80. és 81. cikkének végrehajtása]*

(1) A hatóság az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet V. cím III. fejezete szerint ellenőrzi az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (a továbbiakban: EMGA) finanszírozási rendszeréhez közvetve vagy közvetlenül kapcsolódó kifizetések jogosultjait, illetve kötelezettjeit vagy képviselőiket (a továbbiakban: EMGA utólagos ellenőrzés). Az EMGA utólagos ellenőrzés célja annak megállapítása, hogy az EMGA finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek ténylegesen megvalósultak-e, illetve azok végrehajtása szabályszerű volt-e.

(2) Az EMGA ellenőrzések végrehajtása tekintetében e törvény hivatalból indult eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a Harmadik Részben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) Kötelező az EMGA utólagos ellenőrzést lefolytatni az ügyfélnél

a) az Állami Számvevőszék elnökének felhívására,

b) a miniszter utasítására,

c) az Európai Bizottság vagy az Európai Számvevőszék felhívására,

d) ha a Különleges Szolgálat vezetője elrendeli.

(4) Az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv a gazdálkodónál az EMGA utólagos ellenőrzés megkezdése előtt helyszíni szemlét tarthat, ha fennáll a lehetősége annak, hogy a vizsgálat alá kerülő bizonylatokat, könyvviteli és egyéb nyilvántartásokat, iratokat megsemmisítik, meghamisítják.

(5) Az EMGA utólagos ellenőrzésen részt vehet az Európai Bizottság, illetve az Európai Unió valamely tagállamának illetékes képviselője is, akit a megbízólevélen szakértőként feltüntetnek. A szakértőt a helyiségbe való bejutás és az iratokhoz való hozzáférés tekintetében megilletik mindazok a jogok, amelyek az ellenőrt.

(6) Az EMGA utólagos ellenőrzés hatékonyságának növelése és az ügyfelek adminisztrációs terheinek mérséklése érdekében a hatóság a hatáskörébe tartozó ügyekben más hatóságokkal együttesen, egyidejűleg is folytathat ellenőrzést.

76. Az EMGA utólagos ellenőrzés megindítása

196. § *[Az EMGA utólagos ellenőrzés megindítása]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzés az erről szóló megbízólevél kézbesítésével vagy egy példányának átadásával kezdődik.

(2) Az EMGA utólagos ellenőrzés lefolytatására a hatóság szolgálati igazolvánnyal és megbízólevéllel rendelkező alkalmazottja (e Fejezet alkalmazásában a továbbiakban: ellenőr) jogosult.

(3) A helyszínen az ellenőrzést az ellenőr csak akkor kezdheti meg, ha az ügyfél vagy annak képviselője, meghatalmazottja, ezek hiányában a hatósági tanú jelen van.

(4) A megbízólevélnek tartalmaznia kell

a) az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv megnevezését,

b) a megbízólevél iktatószámát,

c) az ellenőrzött ügyfél megnevezését, székhelyét, lakóhelyét, adószámát vagy adóazonosító jelét,

d) az EMGA utólagos ellenőrzés alapját képező jogszabályok megjelölését,

e) az EMGA utólagos ellenőrzés tárgykörét, amelyre a vizsgálat irányul,

f) a vizsgálattal érintett EMGA pénzügyi időszakot,

g) az ellenőr nevét,

h) az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv bélyegzőlenyomatát, vezetőjének aláírását és a keltezést.

77. Az EMGA utólagos ellenőrzés lefolytatása

197. § *[Az EMGA utólagos ellenőrzés lefolytatása]*

(1) Az ügyfél EMGA utólagos ellenőrzés alá vont tevékenységével kapcsolatos bizonylatokat, könyveket, nyilvántartásokat és egyéb iratokat, adathordozókat, más tárgyi bizonyítékokat legfeljebb az EMGA utólagos ellenőrzés lezárásáig átvételi elismervény ellenében a hatóság bevonhatja. Az átvételi elismervényen a bevont iratokat, adathordozókat részletezni kell.

(2) Az iratokról bevonásuk előtt az ellenőrzött ügyfél saját költségére másolatot készíthet. Ha az ügyfél kéri, a hatóság az eredeti okmányok helyett az ügyfél által készített és általa az eredetivel egyezőként elismert másolatot vonja be.

(3) Ha az ellenőrzött ügyfél vállalkozási tevékenységét magánszemély lakásában végzi, vagy e tevékenységéhez más személy ingatlanát veszi igénybe, az EMGA utólagos ellenőrzés megkezdésekor tisztázni kell, hogy az ügyfél tevékenységét a más tulajdonában levő lakás vagy ingatlan mely helyiségeiben, részeiben végzi. Az EMGA utólagos ellenőrzést csak az ügyfél által használt helyiségekben, helyeken lehet lefolytatni, amelyek használatára vonatkozó adatokat elsősorban a tulajdonos és az ellenőrzött ügyfél között létrejött szerződés alapján kell megállapítani.

(4) Ha az ellenőrzött ügyfél a vállalkozási tevékenységéhez más személy ingatlanát veszi igénybe, az ingatlan tulajdonosa köteles tűrni a hatóság helyszínen végzett ellenőrzését.

(5) Az EMGA utólagos ellenőrzést helyszínen végzett ellenőrzés keretében és a hatóság hivatali helyiségében is le lehet folytatni. Az ellenőrzés része az ügyfél székhelyén, telephelyén, fióktelepén, lakóhelyén kívül tárolt, illetve őrzött eszközök, iratok vizsgálata is. Az e bekezdésben szereplő jogosultságok gyakorlásának nem feltétele a helyszínen végzett ellenőrzés elrendelése.

(6) A helyszínen tartott EMGA utólagos ellenőrzést az ellenőrzött ügyfélnél a tevékenysége idején (munkaidőben), más személynél napközben, 8 és 20 óra között lehet lefolytatni, kivéve, ha az utólagos ellenőrzés sikeres lefolytatása más időpont választását teszi szükségessé.

(7) A hatóság hivatali helyiségében az EMGA utólagos ellenőrzést a hivatali időben kell megtartani.

(8) Ha az ellenőrzött ügyfél iratai hiányosak vagy rendezetlenek, illetve nyilvántartásai pontatlanok vagy hiányosak, és így a tényállás tisztázására alkalmatlanok, a hatóság megfelelő határidő kitűzésével kötelezi az ügyfelet, hogy iratait, nyilvántartásait megfelelően rendezze, pótolja, illetve javítsa.

78. Az EMGA utólagos ellenőrzés befejezése

198. § *[Az EMGA utólagos ellenőrzés befejezése]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzésre nyitva álló határidőn belül, a jegyzőkönyv elkészítése során az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv vezetője záró tárgyalás megtartását rendelheti el.

(2) Ha a zárótárgyalást elrendelő irat közlése eredménytelen, vagy az ellenőrzött ügyfél a távolmaradását nem menti ki, a hatóság a jegyzőkönyvet véglegezi. Ha a zárótárgyalás során olyan ügyféli bizonyítási indítvány kerül benyújtásra, amely az EMGA utólagos ellenőrzés során feltárt megállapításokat érdemben érinti, a hatóság az EMGA utólagos ellenőrzést tovább folytatja.

(3) A hatóság a vonatkozó jogszabályokban előírt kötelezettségek teljesítésére vagy megsértésére vonatkozó megállapításait jegyzőkönyvbe foglalja, amelynek tartalmaznia kell

a) az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv megnevezését,

b) a jegyzőkönyv iktatószámát,

c) az ellenőrzött ügyfél megnevezését, székhelyét, lakóhelyét, adószámát vagy adóazonosító jelét,

d) az EMGA utólagos ellenőrzés alapját képező jogszabályok megjelölését,

e) az EMGA utólagos ellenőrzés kezdő időpontját,

f) az EMGA utólagos ellenőrzés tárgykörét, amelyre a vizsgálat irányult,

g) a vizsgálattal érintett EMGA pénzügyi időszakot,

h) az ellenőr megállapításait, a tisztázott tényállást a vonatkozó jogszabályok megjelölésével és annak bizonyítékait, az ügyfél által felajánlott és visszautasított bizonyítékok felsorolását és a visszautasítás indokolását,

i) a tapasztalt hiányosságok megszüntetésére vonatkozó esetleges javaslatokat,

j) az észrevételezés lehetőségéről és határidejéről szóló tájékoztatást,

k) az ellenőr nevét és aláírását, az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv bélyegzőlenyomatát és a keltezést.

(4) Az EMGA utólagos ellenőrzés megállapításai alapján részjegyzőkönyv készülhet, ha az ügyfél EMGA utólagos ellenőrzéssel érintett tevékenysége egy részével kapcsolatban a tényállás tisztázásra került. A részjegyzőkönyvre a (3) bekezdés szerinti jegyzőkönyv szabályait kell alkalmazni.

(5) Az EMGA utólagos ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyvet az ellenőrzött ügyféllel közölni kell. Az EMGA utólagos ellenőrzés a jegyzőkönyv átadásával befejeződik. Ha a jegyzőkönyv közlése kézbesítéssel történik, az EMGA utólagos ellenőrzés a postára adás napjával zárul.

(6) Az EMGA utólagos ellenőrzésről készült jegyzőkönyv megállapításaival kapcsolatban az ellenőrzött ügyfél észrevételt tehet, amelyet az EMGA utólagos ellenőrzést végző szervnél a közléstől számított 15 napos jogvesztő határidőn belül nyújthat be.

(7) Az ellenőrzött ügyfél az észrevétel megtételére nyitva álló határidőn belül észrevételi jogáról szóban vagy írásban lemondhat. A szóban történő lemondást az EMGA utólagos ellenőrzési jegyzőkönyvre fel kell vezetni. Az észrevételi jogról történő lemondó nyilatkozat nem vonható vissza.

199. § *[Az ügyféli észrevétel elbírálása]*

(1) Az ügyféli észrevétel elbírálására az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv jogosult.

(2) Ha az ellenőrzött ügyfél által tett észrevételben felhozott tények és bizonyítékok megvizsgálása érdekében szükséges, az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv végzésben elrendelheti kiegészítő ellenőrzés lefolytatását.

(3) A kiegészítő ellenőrzés elvégzésére nyitva álló határidő 30 nap. Egyebekben a kiegészítő ellenőrzésre az EMGA utólagos ellenőrzés szabályait kell alkalmazni.

(4) A kiegészítő ellenőrzésről kiegészítő jegyzőkönyvet kell készíteni, amelyre a jegyzőkönyv szabályait alkalmazni kell, azzal az eltéréssel, hogy az ellenőrzött ügyfél észrevételt a kiegészítő ellenőrzésről szóló jegyzőkönyv közlésétől számított 8 napos jogvesztő határidőn belül tehet. A megtett észrevételt az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv vizsgálja meg és értékeli.

(5) A hatóság az EMGA utólagos ellenőrzésről készült, illetve a kiegészítő ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv részére megküldi.

79. EMGA felülellenőrzés

200. § *[EMGA felülellenőrzés]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzés lefolytatását követően a NAV feladat- és hatáskörrel rendelkező szerve EMGA felülellenőrzést folytathat le

a) a miniszter utasítására,

b) az Állami Számvevőszék elnökének megkeresésére,

c) a NAV vezetője utasítására,

d) olyan, a szabályszerűség megállapítását befolyásoló új tény, adat, bizonyíték tudomására jutása esetén, amely a korábbi EMGA utólagos ellenőrzéskor nem volt ismert, és az EMGA felülellenőrzés lefolytatására a NAV vezetője utasítást ad, vagy

e) az Európai Bizottság vagy az Európai Számvevőszék megkeresésére.

(2) Az (1) bekezdés *c)* pontja alapján indított EMGA felülellenőrzés keretében a NAV feladat- és hatáskörrel rendelkező szerve az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv által korábban lefolytatott vizsgálat szakszerűségét és törvényességét ellenőrzi.

(3) Az (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott EMGA felülellenőrzés nem indítható, ha az elrendelés feltételeinek tudomásra jutásától számított 6 hónap eltelt.

80. Kapcsolódó vizsgálat

201. § *[Kapcsolódó vizsgálat]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzéssel összefüggésben a hatóság ellenőrzést végezhet olyan személynél, amely az EMGA utólagos ellenőrzés alanyával kapcsolatban áll, feltéve, hogy az utólagos ellenőrzés tényállásának teljes körű tisztázása érdekében e vizsgálat szükséges (a továbbiakban: kapcsolódó vizsgálat). A kapcsolódó vizsgálattal egy tekintet alá esik az is, ha a tényállás tisztázásához más ügyfélnél folyamatban lévő ellenőrzés eredményének vagy a beszerzett bizonyítékoknak az ismerete szükséges.

(2) A kapcsolódó vizsgálat szükségességéről az EMGA utólagos ellenőrzéssel érintett ügyfelet a hatóság értesíti.

(3) A kapcsolódó vizsgálat befejező időpontjáról a hatóság az EMGA utólagos ellenőrzéssel érintett ügyfelet értesíti.

(4) Ha a kapcsolódó vizsgálat során beszerzett bizonyítékok alapján az alapügy tényállása a kapcsolódó vizsgálattal érintett körben tisztázott, az EMGA utólagos ellenőrzés a kapcsolódó vizsgálat befejezésétől függetlenül lezárható.

(5) A kapcsolódó vizsgálat során beszerzett adatokról, bizonyítékokról szóló jegyzőkönyvnek, illetve a kapcsolódó vizsgálat során feltárt adatoknak, bizonyítékoknak ügyfelet érintő részét az EMGA utólagos ellenőrzéssel érintett ügyféllel részletesen ismertetni kell.

(6) A kapcsolódó vizsgálat határideje – beleértve az ellenőrzés megkezdésének és befejezésének napját – 30 nap.

(7) Egyéb tekintetben a kapcsolódó vizsgálatra az EMGA utólagos ellenőrzés szabályai alkalmazandók.

(8) Ha a kapcsolódó vizsgálat során beszerzett adatok, bizonyítékok alapján az EMGA utólagos ellenőrzés lezárására a kapcsolódó vizsgálat befejezését megelőzően kerül sor, e § alkalmazása szempontjából a kapcsolódó vizsgálat befejező időpontjának a beszerzett adatok, bizonyítékok rendelkezésre állásáról szóló értesítés postára adásának, a postai kézbesítés mellőzése esetén az értesítés átadásának napját kell tekinteni.

81. Határidők az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban

202. § *[Határidők az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzés határideje – beleértve az ellenőrzés megkezdésének és befejezésének napját – 120 nap.

(2) Az ellenőrzési határidőt indokolt esetben az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv vezetője egyszer, legfeljebb 60 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja. A meghosszabbított ellenőrzési határidőt rendkívüli körülmények által indokolt esetben, az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv kérelmére a felettes szerv egyszer, legfeljebb 60 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja.

(3) A hatóság az ellenőrzési határidő lejártát követően ellenőrzési cselekményeket nem végezhet. Az ellenőrzési határidő meghosszabbításának hiányában az EMGA utólagos ellenőrzést az e törvényben előírt módon és határidőben le kell zárni.

(4) Ha az ügyfél az EMGA utólagos ellenőrzést a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza, az akadály fennállásának időtartama, de legfeljebb 90 nap az EMGA utólagos ellenőrzés határidejét meghosszabbítja. A hatóság az akadály fennállásának időtartama alatt az EMGA utólagos ellenőrzést folytathatja. A hatóság az akadály észlelését követően haladéktalanul kötelezi az ügyfelet az akadály megszüntetésére.

82. A hatóság jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban

203. § *[A hatóság jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban]*

(1) Az ellenőr az EMGA utólagos ellenőrzés megkezdését megelőzően köteles magát és ellenőrzési jogosultságát szolgálati igazolvánnyal és megbízólevéllel igazolni.

(2) Az ellenőr az EMGA utólagos ellenőrzés során jogait oly módon köteles gyakorolni, hogy az ellenőrzött ügyfél gazdasági tevékenységét a lehető legkisebb mértékben korlátozza.

(3) Az ellenőr az EMGA utólagos ellenőrzés során köteles a tényeket, körülményeket, adatokat értékelni, az ügyfelet, képviselőjét, meghatalmazottját az EMGA utólagos ellenőrzés során tett megállapításairól tájékoztatni. Ha az ellenőr az ügyfél által felajánlott bizonyítékot visszautasítja, köteles azt előzetesen szóban, majd az EMGA utólagos ellenőrzésről szóló jegyzőkönyvben írásban is indokolni.

(4) Az EMGA utólagos ellenőrzés során feltárt adatokat a hatóság jogosult az ellenőrzött ügyféllel közvetlen vagy közvetett kapcsolatban állt vagy álló más ügyfél EMGA utólagos ellenőrzésénél a tényállás tisztázása céljából felhasználni.

(5) Az ellenőr az ellenőrzött ügyfél üzleti, üzemi vagy egyéb helyiségeibe beléphet, iratokat, adathordozókat, tárgyakat, munka-, gyártási folyamatokat vizsgálhat meg, felvilágosítást, nyilatkozatokat kérhet, leltárfelvételt, mintavételezést végezhet, vagy egyéb bizonyítást folytathat le.

83. Az ellenőrzött ügyfél jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban

204. § *[Az ellenőrzött ügyfél jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban]*

(1) Az ellenőrzött ügyfél köteles a hatósággal az EMGA utólagos ellenőrzés során együttműködni, az utólagos ellenőrzés feltételeit a helyszínen folytatott ellenőrzés alkalmával biztosítani.

(2) Az EMGA utólagos ellenőrzés során az ellenőrzött ügyfél köteles különösen a bizonyítékokat – a hatóság felhívására azok hitelesített magyar nyelvű fordítását is – a hatóság által meghatározott időpontra az ellenőr rendelkezésére bocsátani, illetve az EMGA utólagos ellenőrzéshez szükséges tények, körülmények és egyéb feltételek megismerését biztosítani, szóban vagy írásban tájékoztatást, magyarázatot adni, és a dokumentációs anyagokba a betekintést lehetővé tenni.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megszegése esetén a hatóság végzéssel, határidő megjelölésével kötelezheti az EMGA utólagos ellenőrzés alá vont ügyfelet kötelezettségei teljesítésére. Ha az ellenőrzés alá vont ügyfél a kötelezettségét határidőn belül nem teljesíti, az utólagos ellenőrzést végző szerv intézkedik bírság kiszabása iránt, illetve a bírság kiszabásával egyidejűleg az EMGA utólagos ellenőrzést felfüggesztheti és – az ellenőrzött ügyfél költségére – a nyilvántartásokat, elszámolásokat szakértővel elkészíttetheti.

(4) Az ellenőrzött ügyfél jogosult

a) az ellenőr személyének azonosságáról és megbízásáról meggyőződni,

b) az ellenőrzési cselekménynél jelen lenni,

c) megfelelő képviseletről gondoskodni.

(5) Az ellenőrzött ügyfélnek joga van az EMGA utólagos ellenőrzés során keletkezett iratokba az e törvény iratbetekintésre vonatkozó szabályai szerint betekinteni.

(6) Az ellenőrzött ügyfélnek joga van a megállapításokkal kapcsolatban felvilágosítást kérni, azokra észrevételt tenni, bizonyítási indítványokat előterjeszteni.

(7) Az EMGA utólagos ellenőrzés során az ellenőrzött ügyfél köteles a hatóság kérésére a szolgáltatott adatok és a rendelkezésre bocsátott dokumentációk teljességéről nyilatkozatot tenni.

84. Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 83. cikkéhez

205. § *[Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 83. cikkének végrehajtása]*

(1) Ha a hatóság a tényállás tisztázása érdekében külföldi hatóságot keres meg, az ellenőrzési határidőt az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv vezetője egyszer, legfeljebb 180 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja.

(2) A megkereséssel érintett tárgykörben a hatóság az ügyfelet a külföldi hatóság megkereséséről és a külföldi hatóság válaszának az EMGA utólagos ellenőrzést végző szervhez történő megérkezéséről 5 napon belül értesíti.

(3) Ha a külföldi hatóság az ellenőrzési határidőn belül nem válaszol, az EMGA utólagos ellenőrzést le kell zárni a megkereséssel érintett tárgykörben is, és a megkereséssel érintett tárgykörben a külföldi hatóságnak az EMGA utólagos ellenőrzés befejezését követően megérkező válasza esetén, szükség szerint ismételt ellenőrzés végezhető.

85. Bírság

206. § *[Bírság]*

(1) Az e Fejezetben meghatározott, így különösen

a) a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások, és egyéb iratok, adathordozók, más tárgyi bizonyítékok átadására vonatkozó,

b) a tényállás tisztázására alkalmatlan iratoknak, nyilvántartásoknak a rendezésére, pótlására, javítására vonatkozó hatósági felszólításban meghatározott,

c) az idegen nyelvű irat hitelesített magyar nyelvű fordításának átadására vonatkozó,

d) felvilágosítás, nyilatkozat nyújtására vonatkozó,

e) az adatszolgáltatási kötelezettségnek a valóságnak megfelelő adatokat tartalmazó, hiteles, átlátható, pontos, teljes körű, valamint a megadott határidőre történő teljesítésére vonatkozó,

f) az ellenőrzött ügyfél iratainak, adathordozóinak, tárgyainak, munka- és gyártási folyamatainak vizsgálatát biztosító,

g) az ellenőrzött ügyfél üzleti, üzemi vagy egyéb helyiségeinek a vizsgálatát biztosító,

h) leltárfelvétel, mintavétel lehetővé tételét biztosító,

i) más, a hatóság által jogszabályi felhatalmazás alapján végzett ellenőrzés feltételeinek biztosítására vonatkozó, továbbá

j) az ellenőrzés akadályozása esetén, illetve az ellenőrző hatósággal való együttműködést előíró

kötelezettség megszegése esetén az eljáró szerv bírságot szab ki.

(2) A bírság összege a jogsértés jellegétől, illetve az ellenőrzés alá vont ügyletek számától, valamint az igénybe vett támogatás összegétől függetlenül, természetes személy esetében legalább 50 000 forint, más személy esetében legalább 100 000 forint.

(3) A kiszabható bírság felső határa természetes személy esetében 1 millió forintig, más személy esetében 5 millió forintig terjedhet. A bírság kiszabásánál a hatóság a fokozatosság elvét szem előtt tartva mérlegeli az eset összes körülményét, az ügyfél, illetve eljáró képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja jogellenes magatartásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy az ügyfél, illetve intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el.

(4) Bírság egy eljárásban, ugyanazon kötelezettség ismételt megszegése vagy más kötelezettségszegés esetén ismételten is kiszabható.

(5) A bírság késedelmes megfizetése esetén a késedelem minden naptári napja után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat 365-öd részének megfelelő mértékű késedelmi pótlékot kell felszámítani.

(6) Az e Fejezetben meghatározott bírságot a fizetés elmulasztása esetén adók módjára kell behajtani. A végrehajtási eljárás lefolytatására az állami adó- és vámhatóság jogosult. A végrehajtási eljárásra az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

NEGYEDIK RÉSZ

VÁMTANÁCSADÓ ÉS VÁMÜGYNÖK

XXXIII. FEJEZET

86. Vámtanácsadó

207. § *[Vámtanácsadó]*

(1) Aki vámtanácsadói tevékenységet kíván folytatni, köteles az erre irányuló szándékát a vámtanácsadók nyilvántartásba vételét végző szervezetnek a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény (a továbbiakban: Szolg. törvény) alapján bejelenteni.

(2) A bejelentés alapján a vámtanácsadók nyilvántartásába fel kell venni azt büntetlen előéletű természetes személyt, aki

a) adóazonosító jellel (egyéni vállalkozó esetén adószámmal) rendelkezik,

b) szakirányú (jogász, közgazdász, igazgatásszervezői szakon) egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, illetve szakirányú alapképzésben vagy mesterképzésben (a jogi és igazgatási vagy a gazdaságtudományok képzési területhez tartozó szakon) szerzett végzettséggel rendelkezik,

c) nyilatkozik arról, hogy megfelel a Vámkódex 39. cikk *a)* pontja szerinti feltételnek, és

d) a Vámkódex 39. cikk *d)* pontja szerinti vámszakmai képzettséget a 83. § (3) bekezdése szerinti vámjogi szakértői hatósági vizsga tanúsítványával igazolja.

(3) A (2) bekezdés *b)* pontja szerinti feltétel nem teljesülése esetén a nyilvántartásba vétel teljesíthető, ha a kérelmező 10 év vámszakmai gyakorlati jellegű szakismerettel rendelkezik. A gyakorlati szakismeret igazolására a 83. § (2) bekezdését alkalmazni kell.

(4) Jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet vámtanácsadói tevékenységet – az (1) bekezdés szerinti bejelentést követően – akkor folytathat, ha

a) legalább egy tagja, vagy alkalmazottja, vagy állandó képviselője a vámtanácsadók nyilvántartásában szerepel, és

b) megfelel a Vámkódex 39. cikk *a)* pontjában meghatározott feltételnek.

(5) A Szolg. törvény szerinti szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező természetes személy szolgáltató Magyarország területén vámtanácsadói vagy vámügynöki szolgáltatás határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében történő folytatására irányuló szándékát köteles – a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény rendelkezéseire is figyelemmel – az e szolgáltatók nyilvántartásba vételét végző szervezetnek bejelenteni. A nyilvántartásba vételt végző szervezet a vámtanácsadói vagy vámügynöki szolgáltatás végzésére határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében jogosult bejelentést tevőt nyilvántartásba veszi, amely során

a) a (2) bekezdés *a)* pontja szerinti feltételek teljesítéséhez magyar adószám helyett a letelepedés helye szerinti tagállamban kiadott közösségi adószámot,

b) a (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feltétel teljesítéséhez a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő igazolást,

c) a (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott feltétel teljesítéséhez a letelepedés szerinti tagállamban kiadott engedélyezett gazdálkodói engedélyt vagy a Vámkódex 39. cikk *a)* pontjában megállapított feltételnek való megfelelésről a letelepedés helye szerinti vámhatóság által kiadott igazolást,

d) a (2) bekezdés *d)* pontjában meghatározott feltétel teljesítéséhez a VA 27. cikk (1) bekezdés *b)* pontja szerinti képzés elvégzésének a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény rendelkezései szerinti igazolását

fogadja el.

(6) A Szolg. törvény szerinti szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező szolgáltatásnyújtó szervezet határon átnyúló vámtanácsadói vagy vámügynöki szolgáltatási tevékenysége keretében vámtanácsadói vagy vámügynöki szolgáltatást akkor folytathat, ha a feladat irányításával, vezetésével megbízott tagja, alkalmazottja teljesítette az (5) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségét.

(7) A határon átnyúló szolgáltatásnyújtás tekintetében az átmeneti és alkalmi jelleget a szolgáltatás időtartamára, gyakoriságára, rendszerességére és folytonosságára tekintettel a nyilvántartásba vételt végző szervezet esetenként állapítja meg.

(8) Az (1) és az (5) bekezdés szerinti bejelentést a nyilvántartásba vételt végző szervezethez az egységes Kormányzati Portálon közzétett tájékoztatóban meghatározott címre kell megküldeni.

208. § *[A vámtanácsadók nyilvántartása és a nyilvántartásába való felvételre irányuló bejelentés]*

(1) A vámtanácsadói tevékenység végzésére jogosult bejelentést tevőkről nyilvántartást kell vezetni. A nyilvántartás vezetésének célja annak hiteles dokumentálása, hogy a vámtanácsadói tevékenység végzésére jogosult természetes személy a 207. § (1) bekezdése szerint bejelentést tett és rendelkezik a tevékenység végzéséhez jogszabályban előírt ismeretekkel és szakmai gyakorlattal. A nyilvántartásban szereplő természetes személyek nyilvános adatainak, az azokban bekövetkezett változásoknak a közzététele az ellenőrzés lehetőségének megteremtését és az időszerű tájékoztatást szolgálja.

(2) A vámtanácsadók nyilvántartása – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(3) A vámtanácsadók nyilvántartásába való felvételre irányuló bejelentést a nyilvántartásba vételt végző szervezetnél lehet előterjeszteni.

(4) A nyilvántartásba vételt végző szervezet általi eljárásra, valamint az e Fejezetben nem szabályozott kérdésekben az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezései az irányadóak.

(5) A vámtanácsadói nyilvántartás – a Szolg. törvényben meghatározott adatokon túl – a természetes személy következő adatait és az alábbi tényeket tartalmazza:

a) természetes személyazonosító adatok,

b) lakcím, levelezési cím,

c) telefonszám, elektronikus elérhetőség,

d) hatósági igazolvány száma, a kiadás időpontja,

e) a szakképesítést igazoló oklevél száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,

f) egyéb szakképesítések megnevezése, az ezen képesítéseket igazoló oklevél, bizonyítvány száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,

g) az államilag elismert idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga típusa, valamint fokozata.

(6) A nyilvántartásba vett vámtanácsadó neve, levelezési címe, igazolványának száma, valamint hozzájárulása esetén egyéb, a nyilvántartásban szereplő adata nyilvános. A tárgyévben nyilvántartásba vettek nyilvános adatait, illetve a nyilvántartásban szereplő nyilvános adatokban bekövetkezett változásokat a Kormányzati Portálon a nyilvántartást végző szervezet évente – a tárgyévet követő év március 31-ig – közzéteszi, továbbá a Kormányzati Portálon valamennyi nyilvántartásba vett személy nyilvános adatait nyilvánosságra hozza.

(7) A vámtanácsadói nyilvántartásba vételt végző szervezet a nyilvántartásba vételt követő 30 napon belül hivatalból igazolványt állít ki. A nyilvántartásba vétel feltételeiben való változást a vámtanácsadó köteles haladéktalanul írásban bejelenteni a nyilvántartásba vételt végző szervezet részére.

(8) A vámtanácsadói nyilvántartásba vett természetes személy szakmai továbbképzésen köteles részt venni, az ennek teljesítéséről szóló igazolást a továbbképzési időszak végét követő 30 napon belül be kell nyújtani a nyilvántartásba vételt végző szervezetnél.

(9) A bejelentőnek az (5) bekezdés *a)–c)* pontja szerinti adataiban bekövetkezett változást az adatváltozást követő 30 napon belül köteles bejelenteni a nyilvántartásba vételt végző szervezetnek, mellékelve az adatváltozást igazoló dokumentumot, továbbá ha az adatváltozás érinti az igazolványon feltüntetett adatokat, magát az igazolványt is. A beküldött igazolványt a nyilvántartásba vételt végző szervezet az adatváltozás átvezetését követően haladéktalanul megsemmisíti. Ha a nyilvántartásba vételt végző szervezet az adatváltozás-bejelentés 30 napon túli elmulasztásának tényéről tudomást szerez, a nyilvántartásba vett személyt felszólítja az adatváltozás bejelentésének pótlására, amelyre a nyilvántartásba vett személynek a felszólítás kézhezvételétől számított 8 nap áll rendelkezésére.

(10) Ha az igazolvány elveszett, megsemmisült, a nyilvántartásba vett személy birtokából bűncselekmény vagy szabálysértés során kikerült, a nyilvántartásba vett személy köteles ennek tényét 8 napon belül bejelenteni. Ebben az esetben a korábban kibocsátott igazolvány a bejelentéssel érvénytelenné válik, és a nyilvántartásba vételt végző szervezet ennek tényét a Kormányzati Portálon közzéteszi.

(11) A (9) és (10) bekezdés szerinti bejelentő személy a bejelentéssel egyidejűleg benyújthatja az igazolvány pótlása iránti kérelmét.

209. § *[A vámtanácsadói tevékenység megtiltása és a nyilvántartásból való törlés]*

(1) A nyilvántartásba vételt végző szervezet a vámtanácsadói tevékenységet megtiltja annak a természetes személynek,

a) aki a nyilvántartással kapcsolatos adatszolgáltatás során valótlan adatot közölt,

b) akinél a nyilvántartásba vétel feltételei már nem állnak fenn, és a bejelentő a feltételeknek való megfelelésben beálló változásról a 208. § (7) bekezdése szerint haladéktalanul megtett bejelentésére a nyilvántartást vezető szervezet által megállapított határidőre a feltétel teljesítését nem pótolja,

c) aki a vámjogszabályban és adószabályokban előírt kötelezettségeit a 82. § (2) vagy (3) bekezdése szerint ismételten vagy súlyosan megszegi,

d) aki a 208. § (8) bekezdése szerinti továbbképzési és bejelentési kötelezettségének a megadott határidőig nem tesz eleget,

e) aki az adatváltozást a 208. § (9) bekezdése szerinti hiánypótlási felhívásban előírt határidőn belül nem jelentette be, illetve a 208. § (10) bekezdése szerinti bejelentést nem teszi meg,

f) akit bíróság bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt és a büntetett előélethez fűződő hátrányok alól nem mentesült,

g) aki az igazolvány szerinti tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll,

h) akit jogerős bírói ítélet cselekvőképességet érintő gondnokság alá helyezett.

(2) A vámtanácsadói nyilvántartásból törölni kell azt a természetes személyt,

a) akinek a nyilvántartásba vételt végző szervezet az (1) bekezdés alapján a vámtanácsadói tevékenység folytatását megtiltotta,

b) aki kérelmezi a nyilvántartásból való törlését, vagy

c) aki elhunyt.

(3) A nyilvántartásból való törlés esetén a nyilvántartásba vett személy vagy a képviseletében eljárni jogosult személy, illetve az örökös a 208. § (7) bekezdése szerint kiadott vámtanácsadói igazolványt a visszavonási kérelem benyújtásakor, illetve a 208. § (9) és (10) bekezdése szerinti bejelentéskor, továbbá az (1) bekezdés *f)–h)* pontja szerinti törlésre okot adó körülmény felmerülésének bejelentésekor köteles a nyilvántartásba vételt végző szervezetnek megküldeni.

(4) A nyilvántartásból való törlés esetén a vámtanácsadó vámjogi képviseletre vonatkozó új megbízást nem fogadhat el, a folyamatban levő vámkezeléseit és ezekkel összefüggő ügyeit pedig a szükséges időn, de legfeljebb 30 napon belül köteles véglegesen rendezni.

(5) Az a természetes személy, akit a nyilvántartásból töröltek, ha a törlésre az
a) (1) bekezdés *a)–e)* pontja alapján került sor, a visszavonást követően,
b) (1) bekezdés *f)* pontja alapján került sor, a büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli mentesülését követően,
c) (1) bekezdés *g)* pontja alapján került sor, az adott igazolvány szerinti tevékenység folytatását kizáró eltiltás hatályát követően,
d) (1) bekezdés *h)* pontja alapján került sor, a gondnokság alá helyezés megszüntetését követően
a tevékenység végzésére irányuló szándékát ismételten bejelentheti, egyidejűleg kérelmezheti a nyilvántartásba történő ismételt felvételét, feltéve, hogy teljesítette a visszavonást megelőző továbbképzési időszakra vonatkozó 208. § (8) bekezdése szerinti továbbképzési kötelezettségét.

(6) A bejelentéssel és a nyilvántartásba vétellel, az abból való törléssel, a hatósági igazolvány pótlásával, cseréjével, és a nyilvántartásban szereplő adatok módosításával, továbbá a tevékenységek határon átnyúló jelleggel történő megkezdésének és folytatásának bejelentésével összefüggő eljárásért, továbbá a továbbképzési programok szervezésére és lebonyolítására jelentkező szervezetek kreditpont-minősítési kérelmének elbírálásáért, a vámszakmai kiadványok kreditpont-minősítési kérelmének elbírálásáért, jogszabályban meghatározott mértékű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

210. § *[A vámtanácsadói igazolvány joghatásai]*

(1) A vámtanácsadói igazolványt a bejegyzett adatok és jogok igazolására a vámigazgatási eljárásban a vámhatóság köteles elfogadni. Ha a vámhatóság az eljárás során az igazolvány érvénytelenségével kapcsolatban vagy nyilvántartásból való törlésre okot adó bizonyítékot tár fel, úgy a nyilvántartásba vételt végző szervezetet megkeresi.

(2) A vámtanácsadói nyilvántartás közhitelessége alapján az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki e nyilvántartásban szereplő adatokban bízva szerez jogot. Az ellenkező bizonyításáig az e nyilvántartásba bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, az e nyilvántartásból törölt adatról vélelmezni kell, hogy nem áll fenn. Senki sem hivatkozhat arra, hogy az e nyilvántartásba bejegyzett adatot nem ismeri, kivéve, ha az e nyilvántartásba bejegyzett adat személyes adatnak vagy törvény által védett titoknak minősül, és megismerhetőségének törvényi feltételei nem állnak fenn.

XXXIV. FEJEZET

87. Vámügynök

211. § *[Vámügynök]*

(1) Aki vámügynöki tevékenységet kíván folytatni, köteles az erre irányuló szándékát a vámügynökök nyilvántartásba vételét végző szervezetnek a Szolg. törvény szerint bejelenteni.

(2) A bejelentés alapján a vámügynökök nyilvántartásába fel kell venni azt a büntetlen előéletű természetes személyt, aki
a) adóazonosító jellel (egyéni vállalkozó esetén adószámmal) rendelkezik,
b) igazolja a Vámkódex 39. cikk *d)* pontjában meghatározott gyakorlati jellegű szakértelmet vagy szakmai képesítést.

(3) A (2) bekezdés *b)* pontja szerinti vámszakmai feltételnek gyakorlati jellegű szakértelem által való teljesülését a nyilvántartásba-vételi kérelem benyújtását megelőző legalább 3 éves intervallumra, de legfeljebb 2004. május 1-ig visszamenőleg kell vizsgálni és a gyakorlati szakismeret igazolására a 83. § (2) bekezdését alkalmazni kell. A (2) bekezdés *b)* pontja szerinti vámszakmai feltétel teljesítésének a 83. § (3) bekezdése szerinti vámjogi szakértő hatósági képzéssel és hatósági vizsgával való igazolására a hatósági vizsga tanúsítványa szolgál.

(4) Jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet vámügynöki tevékenységet akkor végezhet, ha legalább egy tagja, alkalmazottja vagy állandó képviselője a vámügynökök nyilvántartásában szerepel, továbbá ha a határátkelőhelyen végzett vámügynöki tevékenységével a határforgalom lebonyolítását nem zavarja.

(5) A nyilvántartásba vételt végző szervezet a nyilvántartásba vételt követő 30 napon belül hivatalból igazolványt állít ki.

(6) A vámügynök nyilvántartására, a nyilvántartásba vételére, továbbképzési és bejelentési kötelezettségére, a vámügynöki nyilvántartás tartalmára és a vámügynöki nyilvántartásból való törlésre a 207. § (5)–(8) bekezdését és a 208–210. §-t alkalmazni kell.

ÖTÖDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XXXV. FEJEZET

88. Felhatalmazó rendelkezések

212. § *[Felhatalmazó rendelkezések a Kormány részére]*

Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) a Magyarország területén lévő vámhivatalok székhelyét és illetékességét,

b) a tranzitterület létesítését vámellenőrzési szempontból engedélyező vámszervet,

c) az EMGA felülellenőrzés végrehajtására kijelölt vámszervet,

d)[1] a vámtanácsadói és vámügynöki nyilvántartásba történő felvétel és törlés végrehajtására, a nyilvántartás vezetésének szabályaira, a nyilvántartásba vett személyek kötelező továbbképzésére, valamint a kreditpont minősítési eljárásra vonatkozó részletes szabályokat,

e)[2] a vámjogi szakértői hatósági képzés és hatósági vizsga részletszabályait, továbbá a vámjogi szakértői hatósági képzést lebonyolító képző szervek, és a hatósági vizsga lebonyolítására megbízással foglalkoztatható vizsgabiztosok nyilvántartásba-vételi eljárásának szabályait, valamint a hatósági vizsga és a vizsgabizottság díjának mértékére és megfizetésére vonatkozó szabályokat[3] rendeletben állapítsa meg.

213. § *[Felhatalmazó rendelkezések miniszterek részére]*

(1) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy

1. a gazdálkodó számítógépesített rendszerének működési zavara esetén alkalmazandó részletszabályokat,
2. a kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó szabályokat,
3. az engedélyezett gazdálkodói engedélyhez előírt gyakorlati jellegű szakértelem igazolásának szempontjait,
4. a díjakra és költségekre vonatkozó részletes szabályokat,
5. az áruk tarifális besorolására vonatkozó részletes szabályokat,
6. az áruk származására vonatkozó részletes szabályokat,
7. a készpénz letétbe helyezés vámbiztosítékként történő egyedi azonosításának részletes szabályait,
8. a részletfizetés részletes szabályait,
9. a hitelkamat felszámításának részletes szabályait,
10. a befizetés azonosításának, a túlfizetés rendezésének szabályait,

---

1 Megállapította: 2019. évi C. törvény 50. § (1). Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2019. évi C. törvény 50. § (2). Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Lásd: 458/2025. (XII. 30.) Korm. rendelet.

11. a belépési gyűjtő árunyilatkozat, a kilépési gyűjtő árunyilatkozat és az újrakiviteli értesítés benyújtásának szabályait,
12. az áruátengedést követő eljárások során alkalmazandó nyomtatványok mintáját, illetve a kitöltésükre vonatkozó útmutatót,
13. az egységes vámokmány nem formanyomtatványon történő kitöltésének és benyújtásának feltételeit,
14. a szóban bejelentett árura keletkező behozatali vagy kiviteli vámtartozás megfizetéséről kiadandó Vámjegy alkalmazásának részletes szabályait, illetve mintáját,
15. az adónyilatkozattal kapcsolatos szabályokat,
16. a vámraktárra, vámszabad terület létesítésére, üzemeltetésére vonatkozó részletes szabályokat,
17. az export-visszatérítésre vonatkozó részletes szabályokat,
18. az átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetője által küldendő garanciajelentésben szereplő adatok körét,
19. a vámmentes vámeljárás végrehajtásának részletes szabályait,
20.[1] a vámtanácsadói, illetve vámügynöki nyilvántartásba való felvételért, a vámtanácsadói, illetve vámügynöki igazolvány pótlásáért, a nyilvántartásban szereplő adatok módosításáért és a kérelemre történő nyilvántartásból való törlésért, valamint a kreditpont-minősítési eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét,
21.[2]

rendeletben állapítsa meg.

(2) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy a honvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben

a) a katonai csapat- és árumozgásra vonatkozó vámeljárás különös szabályait,

b) a vámeljárás során alkalmazandó NATO-okmányok körét, alkalmazását, valamint kibocsátásuk eljárási szabályait

rendeletben állapítsa meg.

(3) Felhatalmazást kap a külpolitikáért felelős miniszter, hogy a miniszter egyetértésével a Vámtarifa Bizottság összetételét és ügyrendjét rendeletben állapítsa meg.

XXXVI. FEJEZET

89. Hatályba léptető rendelkezések

214. § *[Hatályba léptető rendelkezések]*

(1) Ez a törvény – a (2)–(5) bekezdésben meghatározott kivételekkel – 2018. január 1-jén lép hatályba.

(2) A 217. § (4) bekezdése 2018. május 25-én lép hatályba.

(3) A 217. § (5) bekezdése 2018. június 30-án lép hatályba.

(4) A 212. § *d)* pontja 2018. július 1-jén lép hatályba.

(5) A 34. § (4)–(7) bekezdése és a 186. § (3) bekezdése 2019. május 1-jén lép hatályba.

XXXVII. FEJEZET

90. Átmeneti rendelkezések

215. § *[Átmeneti rendelkezések]*

(1) E törvény rendelkezéseit a 2018. január 1-jét követően indult eljárások során kell alkalmazni.

---

1 Megállapította: 2019. évi C. törvény 51. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

2 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi C. törvény 53. §. Hatálytalan: 2020. I. 1-től.

(2) A 2018. január 1-jét megelőzően indult eljárásokat az eljárás megindításakor hatályos anyagi- és eljárásjogi jogszabályok alapján kell lefolytatni.

(3) Azon vámeljárás, amely esetében a 2016. május 1-je előtt a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 7/C. § (1) bekezdés *b)* vagy *c)* pontja szerinti utólagos ellenőrzés ellenőrzéssel lezárt vámeljárást vagy ellenőrzéssel lezárt időszakot keletkeztetett, 2018. január 1-jét követően indult, áruátengedést követő ellenőrzés, illetve felülellenőrzés alá vonható.

(4) Az engedélyezett gazdálkodói engedélyre vonatkozó rendelkezéseket – az engedélyezési feltételeket kivéve – az e törvény hatálybalépésekor érvényben lévő engedélyezett gazdálkodói tanúsítványokra is alkalmazni kell.

(5) 2018. január 1-től a Vámkódex 39. cikk *d)* pontja szerint előírt és a VA 27. cikk (1) bekezdés *b)* pontja szerinti képzési feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha a kérelmező igazolja, hogy a 83. § (3) bekezdése szerinti vámjogi szakértői hatósági képzésben vesz részt. Ha az engedély kiadására irányuló kérelem elbírálásakor vagy az engedély újraértékelésekor az első vámjogi hatósági szakértői képzés időpontja még nincs a minisztérium honlapján közzétéve, a vámjogi szakértői hatósági képzésen való részvétel igazolásának kötelezettsége az első képzés időpontjának közzétételét követő 5. napon válik esedékessé. A szakmai képesítés megszerzését az engedélyes a vámjogi szakértői hatósági vizsgáról szóló tanúsítvány benyújtásával haladéktalanul igazolja a vámhatóság felé. A szakmai képzettség megszerzésének elmaradása esetén az engedély az engedélyezésre visszamenő hatállyal szűnik meg.

(6) Az e törvény hatálybalépését megelőzően kiadott vámügynöki engedélyek az újraértékelésükig hatályban maradnak, de a 211. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételre csak az újraértékelést követően kerülhet sor.

(7) A 2018. január 1-je előtt a vámhatósághoz benyújtott és fel nem dolgozott vámtanácsadói vagy vámügynöki nyilvántartásba vételre vonatkozó kérelmek kapcsán az e törvény rendelkezései szerint kell eljárni.

(8) Ha az (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet annak vizsgálatát írja elő, hogy megsértették-e súlyosan vagy ismételten a vámjogszabályokat vagy adószabályokat, a 82. § (2) és (3) bekezdését is alkalmazni kell.

(9) A vámhatóság az általa elfogadott vámbiztosítékoknak a vámjogszabályokban meghatározott célok biztosítása érdekében a VA 147. cikke szerinti Uniós Vámkódex – Biztosítékkezelés (GUM) rendszer telepítési időpontjáig köteles olyan ellenőrzési rendszert működtetni, amely a biztosítéknyújtás és felszabadítás folyamatát kezeli.

(10) Ha az FJA 251. cikke alapján érvényességüket megtartó engedélyek tekintetében a 2019. április 30-ig tartó átmeneti időszakban kiegészítést vagy módosítást kérelmeznek és a vámhatóság a kiegészítés vagy módosítás tartalmának vizsgálatát követően azt állapítja meg, hogy a kérelemben foglaltak teljesítése jelentős módosításnak minősül az engedély által lefedett tevékenység egészére nézve, úgy a határozatlan érvényességi idejű engedélyeket – a VA 345. cikkre figyelemmel – újraértékeli, míg a határozott érvényességi idejű engedélyek esetében a kérelmet elutasítja.

(11) A (10) bekezdés szerinti jelentős módosításnak minősül, ha:

a) az engedély jogosultjának személyében olyan változás történik, amely EORI szám kiadásával jár,

b) a kérelemben foglaltak teljesítéséhez aránytalanul nagy adminisztratív intézkedést kell végeznie a vámhatóságnak,

c) a kiegészítő vagy módosító kérelemben foglaltak teljesítése az adott vámeljárás vagy művelet esetén a vámfelügyelet teljes felülvizsgálatát igényli, vagy

d) a Vámkódex 211. cikk (6) bekezdés szerinti gazdasági feltételek vizsgálata szükséges.

(12) Ha a (10) bekezdés szerinti átmeneti időszakban a határozott érvényességi idejű engedélyek érvényességi idejének meghosszabbításra vonatkozóan kérelmet terjesztenek elő, úgy azt az FJA. 251. cikk (1) bekezdés *a)* pontjára tekintettel elutasítja.

(13) Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvény 26. és 26/A. alcímének hatályba lépése előtt kiadott bankgaranciák és biztosítói kötelezvények a lejáratukig vagy visszavonásukig, de legkésőbb 2019. április 30-ig érvényesek. Ha e biztosítékok alapján az adott áruk 2019. április 30-át követően átmeneti megőrzésben vannak vagy vámeljárás alatt állnak, úgy a biztosíték nyújtására kötelezett köteles az e törvényben foglaltaknak megfelelően új biztosítékot nyújtani.

(14)[1] Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvény hatálybalépése előtt indult vámigazgatási ügyekben kiszabott eljárási bírságok, valamint a származás utólagos megerősítése iránti megkeresések tekintetében az eljárás megindításakor hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(15)[2] Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi LXXXII. törvénnyel (a továbbiakban: Mód1. tv.) megállapított 155/A. §-t a Mód1. tv. hatálybalépését megelőzően nyújtott, a Mód1. tv. hatálybalépésekor még fel nem szabadított vámbiztosíték tekintetében is alkalmazni kell.

XXXVIII. FEJEZET

91. Az Európai Unió jogának való megfelelés

216. § *[Az Európai Unió jogának való megfelelés]*

(1) E törvény

1. az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletnek,

2. a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendeletnek,

3. a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2015. július 28-i (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek,

4. az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendeletnek,

5. a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó, a szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti szabályok tekintetében történő kiegészítéséről, valamint a 2015/2446/EU felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló, 2015. december 17-i (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek,

6.[3] a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 78/352/EGK, a 94/165/EK, a 98/2799/EK, a 2000/814/EK, az 2005/1290/EK és a 2008/485/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 2013/1306/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet V. cím III. fejezetének,

7.[4] az Uniós Vámkódex értelmében történő információcserét és információtárolást szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésének, fenntartásának és alkalmazásának technikai szabályairól szóló 2017. november 14-i (EU) 2017/2089 bizottsági végrehajtási rendeletnek

a végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

---

1 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 203. §. Hatályos: 2018. VIII. 9-től.
2 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 213. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Módosította: 2018. évi LXXXII. törvény 215. § 17.
4 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 214. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

(2) A 34. § és a Negyedik Rész a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 123/2006/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

XXXIX. FEJEZET

92. Módosító és hatályon kívül helyező rendelkezések

217. § *[Módosító és hatályon kívül helyező rendelkezések]*
(1)–(3) [1]
(4) [2]
(5) [3]

1 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2018. I. 2-től.
2 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2018. V. 26-tól.
3 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2018. VII. 1-től.

TARTALOMJEGYZÉK

2017. évi CLII. törvény 1
az uniós vámjog végrehajtásáról 1
ELSŐ RÉSZ 1
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK 1
I. FEJEZET 1
1. A törvény hatálya 1
2. Értelmező rendelkezések 2
3. Eljárási alapelvek 2
II. FEJEZET 3
4. Általános eljárásjogi rendelkezések 3
III. FEJEZET 6
5. Az egyes vámhatósági intézkedések különös szabályai 6
MÁSODIK RÉSZ 9
AZ EURÓPAI UNIÓ VÁMJOGÁNAK VÉGREHAJTÁSA 9
IV. FEJEZET 9
A VÁMJOGSZABÁLYOK ALKALMAZÁSI KÖRE, A VÁM KÜLDETÉSE ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK 9
6. A Vámkódex 5. cikkéhez 9
V. FEJEZET 10
AZ ADATTÁROLÁS ÉS INFORMÁCIÓCSERE MÓDJAI 10
7. Vámkódex 6. cikkéhez 10
VI. FEJEZET 11
A SZEMÉLYEK VÁMJOGSZABÁLYOK SZERINTI JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI 11
8. A Vámkódex 9. cikkéhez 11
VII. FEJEZET 13
INFORMÁCIÓNYÚJTÁS 13
9. A Vámkódex 12. cikkéhez 13
9/A. A Vámkódex 13. cikkéhez 17
10. A Vámkódex 15. cikkéhez 17
11. A Vámkódex 16. cikkéhez 18
VIII. FEJEZET 18
VÁMJOGI KÉPVISELET 18
12. A Vámkódex 18. cikkéhez 18
13. A Vámkódex 19. cikkéhez 19
IX. FEJEZET 20
A VÁMJOGSZABÁLYOK ALKALMAZÁSÁVAL KAPCSOLATOS HATÁROZATOK 20
14. A Vámkódex 22. cikkéhez 21
15. A Vámkódex 23. cikkéhez 34
16. A Vámkódex 28. cikkéhez 34

17. A Vámkódex 29. cikkéhez ---- 35
18. A Vámkódex 33. cikkéhez ---- 36
X. FEJEZET ---- 36
ENGEDÉLYEZETT GAZDÁLKODÓ ---- 36
19. A Vámkódex 39. cikkéhez ---- 36
XI. FEJEZET ---- 38
SZANKCIÓK ---- 38
20. A Vámkódex 42. cikkéhez ---- 38
XII. FEJEZET ---- 46
JOGORVOSLAT ---- 46
21. A Vámkódex 44. cikkéhez ---- 46
22. A Vámkódex 45. cikkéhez ---- 50
XIII. FEJEZET ---- 51
ÁRUK ELLENŐRZÉSE ---- 51
23. A Vámkódex 46. cikkéhez ---- 51
24. A Vámkódex 47. cikkéhez ---- 54
25. A Vámkódex 48. cikkéhez ---- 54
XIV. FEJEZET ---- 56
OKMÁNYOK ÉS MÁS INFORMÁCIÓK MEGŐRZÉSE; DÍJAK ÉS KÖLTSÉGEK ---- 56
26. A Vámkódex 49. cikkéhez ---- 56
27. A Vámkódex 51. cikkéhez ---- 56
28. A Vámkódex 52. cikkéhez ---- 56
XV. FEJEZET ---- 58
VALUTAÁTSZÁMÍTÁS ÉS HATÁRIDŐK ---- 58
29. A Vámkódex 53. cikkéhez ---- 58
30. A Vámkódex 55. cikkéhez ---- 58
31. A Vámkódex 58. cikkéhez ---- 59
XVI. FEJEZET ---- 59
ÁRUK SZÁRMAZÁSA ---- 59
32. A Vámkódex 64. cikkéhez ---- 59
XVII. FEJEZET ---- 61
AZ ÁRUK VÁMÉRTÉKE ---- 61
33. A Vámkódex 70. cikkéhez ---- 61
34. A Vámkódex 73. cikkéhez ---- 61
XVIII. FEJEZET ---- 61
VÁMTARTOZÁS KELETKEZÉSE ---- 61
35. A Vámkódex 84. cikkéhez ---- 61
36. A Vámkódex 86. cikkéhez ---- 62
XIX. FEJEZET ---- 62
BIZTOSÍTÉK A LEHETSÉGES VAGY MEGLÉVŐ VÁMTARTOZÁSRA ---- 62
37. A Vámkódex 89. cikkéhez ---- 62
38. A Vámkódex 90. cikkéhez ---- 63
39. A Vámkódex 92. cikkéhez ---- 64

40. A Vámkódex 94. cikkéhez ---- 65
41. A Vámkódex 95. cikkéhez ---- 67
41/A. A Vámkódex 98. cikkéhez ---- 67
XX. FEJEZET ---- 68
A BEHOZATALI VAGY KIVITELI VÁM ÖSSZEGÉNEK BESZEDÉSE, MEGFIZETÉSE, VISSZAFIZETÉSE ÉS ELENGEDÉSE ---- 68
42. A Vámkódex 101. cikkéhez ---- 68
43. A Vámkódex 102. cikkéhez ---- 68
44. A Vámkódex 103. cikkéhez ---- 69
45. A Vámkódex 104. cikkéhez ---- 69
46. A Vámkódex 108. cikkéhez ---- 70
47. A Vámkódex 109. cikkéhez ---- 70
48. A Vámkódex 110. cikkéhez ---- 71
49. A Vámkódex 111. cikkéhez ---- 72
50. A Vámkódex 112. cikkéhez ---- 72
51. A Vámkódex 113. cikkéhez ---- 73
52. A Vámkódex 114. cikkéhez ---- 73
53. A Vámkódex 116. cikkéhez ---- 73
XXI. FEJEZET ---- 74
VÁMTARTOZÁS MEGSZŰNÉSE ---- 74
54. A Vámkódex 124. cikkéhez ---- 74
XXII. FEJEZET ---- 74
AZ ÁRUK ÉRKEZÉSE ---- 74
55. A Vámkódex 133. cikkéhez ---- 74
56. A Vámkódex 134. cikkéhez ---- 74
57. A Vámkódex 140. cikkéhez ---- 75
58. A Vámkódex 148. cikkéhez ---- 75
XXIII. FEJEZET ---- 75
ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSA ---- 75
59. A Vámkódex 158. cikkéhez ---- 75
60. A Vámkódex 159. cikkéhez ---- 76
61. A Vámkódex 173. cikkéhez ---- 76
62. A Vámkódex 179. cikkéhez ---- 76
63. A Vámkódex 185. cikkéhez ---- 77
XXIV. FEJEZET ---- 77
ÁRUKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉS ---- 77
64. A Vámkódex 198. cikkéhez ---- 77
65. A Vámkódex 199. cikkéhez ---- 78
XXV. FEJEZET ---- 78
BEHOZATALIVÁM-MENTESSÉG ---- 78
66. A Vámkódex 203. cikkéhez ---- 78
XXVI. FEJEZET ---- 78
KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK ---- 78
67. A Vámkódex 215. cikkéhez ---- 78

XXVII. FEJEZET 79
TÁROLÁS 79
68. A Vámkódex 243. cikkéhez 79
XXVIII. FEJEZET 79
AZ ÁRUK KILÉPÉSÉT MEGELŐZŐ ALAKISÁGOK 80
69. A Vámkódex 263. cikkéhez 80
XXIX. FEJEZET 80
KIVITEL ÉS ÚJRAKIVITEL 80
70. A Vámkódex 269. cikkéhez 80
71. A Vámkódex 270. cikkéhez 80
XXX. FEJEZET 80
ELEKTRONIKUS RENDSZEREK FEJLESZTÉSE 80
72. A Vámkódex 278. cikkéhez 80
HARMADIK RÉSZ 80
AZ EMGA FINANSZÍROZÁSI RENDSZERÉBE TARTOZÓ ÜGYLETEK VIZSGÁLATA 80
XXXI. FEJEZET 80
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK 81
73. Értelmező rendelkezések 81
74. A Harmadik Rész hatálya 81
XXXII. FEJEZET 81
A 1306/2013/EU EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI RENDELET V. CÍM III. FEJEZETÉNEK VÉGREHAJTÁSA 81
75. A 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 80. és 81. cikkéhez 81
76. Az EMGA utólagos ellenőrzés megindítása 82
77. Az EMGA utólagos ellenőrzés lefolytatása 82
78. Az EMGA utólagos ellenőrzés befejezése 83
79. EMGA felülellenőrzés 84
80. Kapcsolódó vizsgálat 84
81. Határidők az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban 85
82. A hatóság jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban 85
83. Az ellenőrzött ügyfél jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban 86
84. Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 83. cikkéhez 86
85. Bírság 87
NEGYEDIK RÉSZ 87
VÁMTANÁCSADÓ ÉS VÁMÜGYNÖK 87
XXXIII. FEJEZET 88
86. Vámtanácsadó 88
XXXIV. FEJEZET 91
87. Vámügynök 91
ÖTÖDIK RÉSZ 92

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ---- 92
XXXV. FEJEZET ---- 92
88. Felhatalmazó rendelkezések ---- 92
XXXVI. FEJEZET ---- 93
89. Hatályba léptető rendelkezések ---- 93
XXXVII. FEJEZET ---- 93
90. Átmeneti rendelkezések ---- 93
XXXVIII. FEJEZET ---- 95
91. Az Európai Unió jogának való megfelelés ---- 95
XXXIX. FEJEZET ---- 96
92. Módosító és hatályon kívül helyező rendelkezések ---- 96